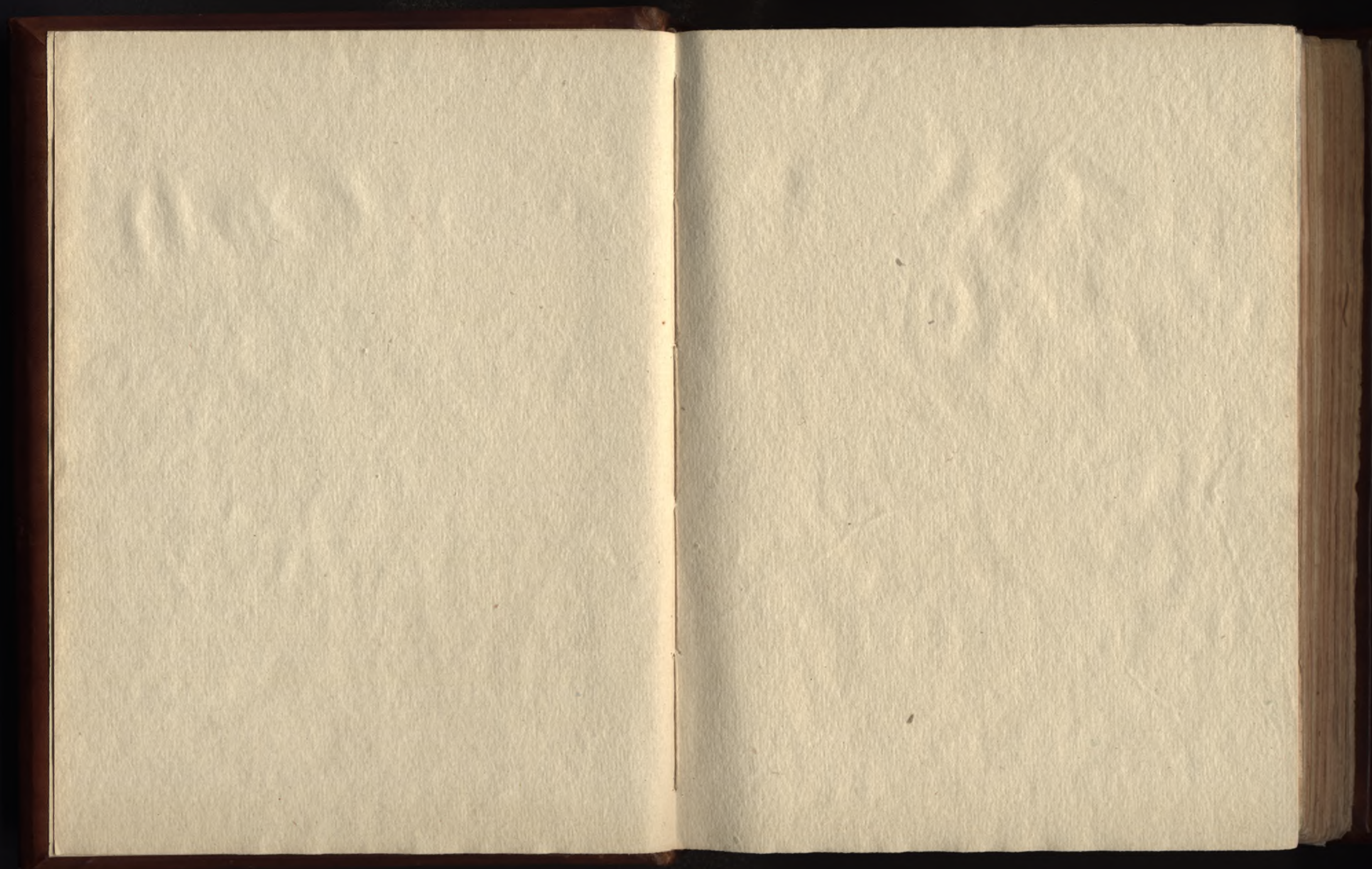
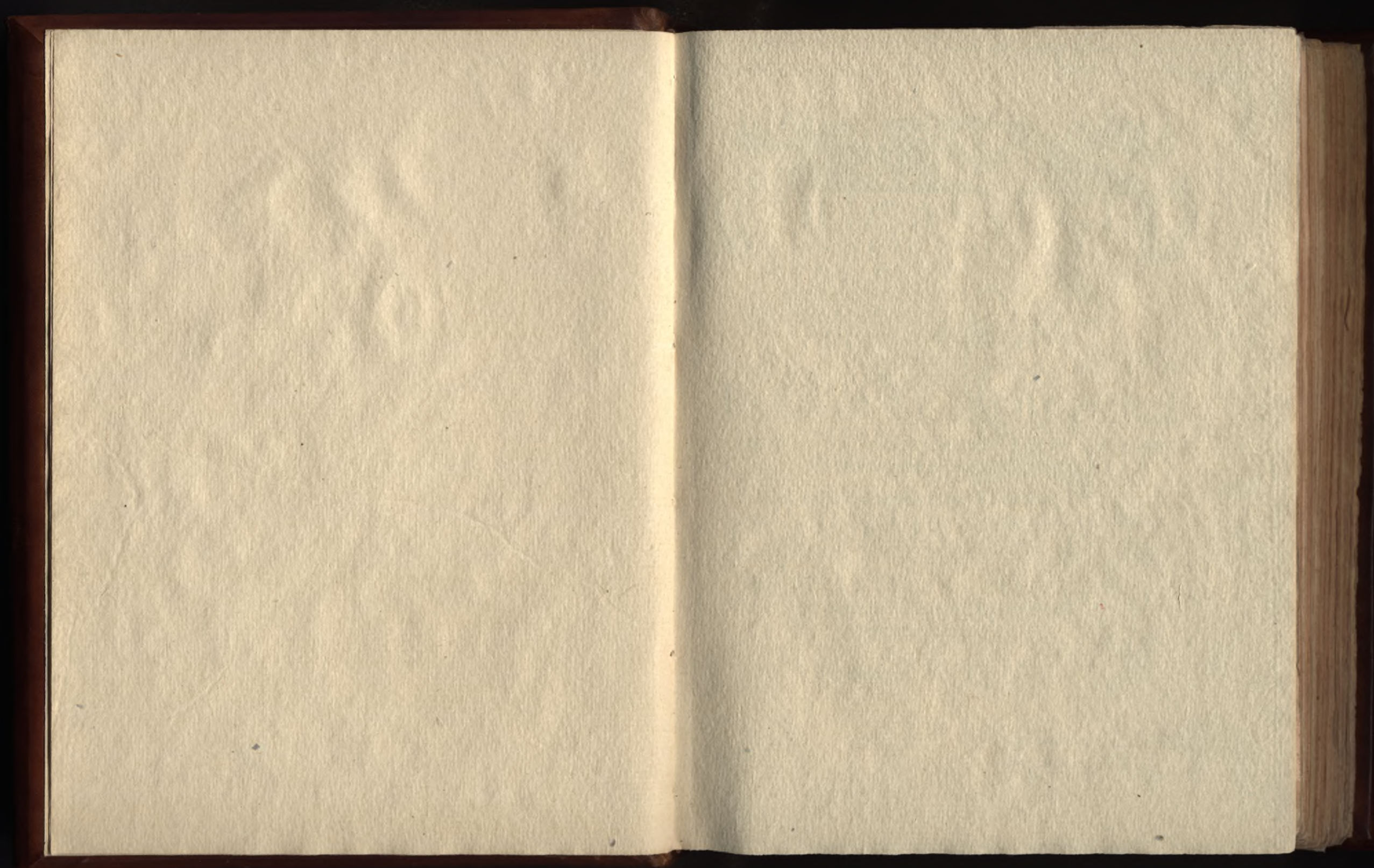

WBP
Opole

68 st.

TRICASSI CE

RASARIENSIS MAN-
TVANI ENARRATIO PVL

cherrima principiorum Chyromantiæ,

Exqua facillimè patère possunt omnes signi-
ficationes, quorumcunque signorum
Chyromanticorum.

Eiusdem Tricassi Mantuani

OPVS CHYROMANTICVM AB

solutissimum, nunc primum in lucem editum.

Item Chyromantia incerti authoris.

Opera Balduini Ronflei

GANDAVENSIS IN LVCEM

edita, cum eiusdem in Chyromanti-
cen breui Isagoge.

Noribergæ, M. D. LX.

*Martianus Jacobus Stenius
Anno 1669*

WIMEP
Opole

68 st

68 st

A 396
45 62 C

BALDVINI RONS
SEI GANDAVENSIS BRE
VIS IN CHYROMANTICEN ISAGOGE.

MODIS OMNIBVS DOCTISSI
mo humanissimoq; Viro M. Arnoldo Cobelio, Iuris
utriusq; Doctori, ac Quæstori Hollandiæ dignissi
mo, Balduinus Ronsseus bene P.

Lapsi sunt anni aliquot, domine
Quæstor, quod in manuscriptam
quandam Chyromanticen incerti au
toris, nomen enim non erat addi
tum, inciderim, quam, ut est iuuen
tus nouarum rerum studiosa, successiuis horis, qua
potui, diligentia exscripsi. Verum quando inutile
omnino eius studium esse iudicarem, ad annos ali
quot intactam reliqui, præsertim, quod pro com
perto haberem, apud aliquot antiquitate commen
datos scriptores, Chyromanticen, Physiognomiam
& Pyromanticen, reliquasq; eius generis discipli
nas, inter magicas recenseri artes: Siquidem Plinius
ipse, quem non puduit nonnunquam ludicras (ut
bona eius uenia dicam) ne dicam magicas sanatio
nes

ISAGOGÉ

ries ascribere, Chyromantiam, Physiognomiamque
tanquam magicas artes rejicit, atque Aristotelem quo-
dammodo cauillatur, quod lineis manuum aliquid
tribuerit. Nam miror, ait, Aristotelem non modo cre-
didisse esse uitæ præscita aliqua in corporibus ipsis,
uerum etiam prodidisse: quæ quanquam uana ex-
istimo, nec sine cunctatione proferenda, ne & in se-
quisque, & auguria anxie quærat: attingam tamen,
quæ tantus uir in doctrina non spreuit. Igitur uitæ
breuis signa ponit: raros dentes, prælongos digi-
tos, plumbeum colorem, pluresque in manu incisuras,
nec perpetuas. Contra longe esse uitæ: incuruos hu-
meris, & in manu una duas incisuras longas habentes,
auribus amplis, & plures quam 32, dentes habentes,
nec uniuersa hæc, ut arbitror, sed singula obser-
uat, friuola ut reor, & uulgo tamen narrata. Plinio
etiam inter recentiores, ut alios interim omittam,
uir plurimæ lectionis, maximique iudicii Polidorus
Virgilius lib. De inuentoribus rerum subscribit. Nā
præterquam quod eam magicis ascribit artibus, ri-
diculam omnino, & planè superstitionem uocat,
quod illis, qui eam exercent, egestas semper impe-
ret, Qui, ut ait sub finem primi libri, de diuinatione
Cicero: sibi semitam non sapiunt, alijs monstrant
uiam, & quibus diuitias pollicentur, ab ijs drachmas
ipsi petunt. Atque hæc quidem illi grauiter & seuerè
pronun-

IN CHYROMANTICEN.

pronunciarunt. Atqui si rem attentius paulò, profun-
dusque scruteris, non solum non magicam, sed natu-
ralem potius, & diuinam omnino artem esse dijudi-
cabis. Nam si temperies totius corporis, uti ex Gale-
no Medici constanter affirmant, ex tactu solius uolæ
manus percipi possit, cur non ex eiusdem manus
constitutione (quando corporis temperaturam mo-
res quoque sequuntur) ingenium, mores, temperiem,
morbos, sanitatemque iudicabimus? Nam neque fru-
stra Pythagoricis illis probatam legimus Chyroman-
tiam, siquidem nouum non est, eos ex lineamentis
corporum mores humanos coniecisse. Et si Medici,
ut iam diximus, ex uolæ manus tactu, temperiem
corporis dinunciare audent: cur Chyromanticus
ex incisuris certis, seu lineis manuum, quas non fru-
stra à natura creatas, nemo est qui dubitat, morbos,
mores, fortunas, uitæque terminos prædicere non
possit? Quando, ut autor est Aristoteles, humana
manus facta sit, tanquam instrumentum instrumen-
torum in humano corpore, & organum organorum.
Ac rursum si germanæ sunt disciplinæ Chyroman-
tia, Physiognomia, ut omnibus in confesso est, com-
periemus hæc maxime semper esse habitas, nec à re-
ligione omnino alienas, præsertim quando Philoso-
phi, & antiquissimi, fideque dignissimi scriptores, atque
adeo Christus ipse Physiognomiam non parum tri-
buerint.

ISAGOGÆ

buerint. Nā saluator noster Christus, ex oculis totū hominem dijudicat, & uulgus ex fronte, pudoris impudentiæq; certa signa cōiungere audet. Et in summa: Socrates ipse à Physiognomo notatus impudicitiae ac perditæ libidinis, cum alioqui esset continentissimæ integerrimæq; uitæ, sincere ac libere fassus est: Natura quidem sese æquo plus in Venerem propensum, uerum studio atq; adeò ratione motus illos effrenes compescuisse. Trogus quoq; seuerissimus autor, ut recitat Plinius, ex facie totum hominem describere non erubuit. Nam frons, inquit, ubi magna est, segnem animum subesse significat, quibus parua, mobilem; quibus rotunda, iracundum, uelut hoc uestigio tumoris apparente. Supercilia quibus porriguntur in rectum, molles significant: quibus iuxta nasum flexa sunt, austeros: quibus iuxta tempora inflexa, derisores; quibus in totum demissa, maleuolos & inuidos. Oculi quibuscunq; sunt longi, maleficos esse indicant, qui carnosos è naribus angulos habent, malicię nota præuenti; candidi pars extenta, notam impudentiæ habet: qui identidem claudere aut aperire solent, inconstantia: auricularum magnitudo, loquacitatis & stultitiæ nota est. Hæc Trogus. Huic non inferior Adamantius Sophista, Medicus non uulgaris, Physiognomica conscripsit, quod non parum momenti afferrent ad eam medicinę partem, quæ

IN CHYROMANTICEN.

quæ circa iudicia prædictionesq; uersatur. Aristoteles etiam non solum Physiognomicon, sed & Chyromanticon, ut iam ante diximus, meminit, atq; eis non parum tribuit. Quo factum est, ut quod summa diligentia ad lucernam exscriptum opus, annis aliquot reconditum, atq; à tineis blattisq; iam ferè exesum iacuisset, relegendum semel, ac recognoscendum iudicarem, atq; id quidem, quod cæteris (ut bona aliorum uenia dicam) si rem spectes, non inferius uideretur: animus erat latinius paulò reddere, atq; obsoletas aliquot dictiones immutare, nisi rustico quodam pudore religio mihi fuisset, aliorum scripta immutare. Nam etiamsi quàm maxime libri huius autor, quicunq; tandem is fuerit, hac in parte multum mihi debuisset, ego tamen eidem iniurius esse poteram, si quando (uti alijs nonnullis interdum usu uenire uidemus) potiore stilii quàm rei habens rationem, sententiam non satis expressissem, atq; id quidem ut euitarem, eum, ut ut fuit, reliqui, nec quantumuis barbarum alijs inuidere uolui, quod Chyromantiæ studiosis non parum lucis allaturus uideretur. Verū quoniam frequentius post manuum characteres, cum nihil certi pronunciet, suspensum lectorem teneat, atq; de his tantum dicat iudicandum, non ab re futurum existimaui, si eidem præfatiunculam, quæ breuis Isagoges loco esse possit, præfigerem,

ISAGOGÉ

rem, ut ita facilius singula lectores cognoscere possint. Siquidem postquam semel explicatum fuerit, quæ bona, quæ mala, rursusque quæ inter ea medio loco collocata sunt signa, quivis in Chyromanticis uel tenuiter uersatus, de characteribus, quos intactos autor noster reliquit, facillime sententiam protulerit, sancteque affirmare ausim, qui hunc librum intellexerit, omnes ad unam oblatas manus rectissime dijudicaturum. Omnes etenim Chyromantie partes autor noster ita absoluit, ut præter stilum nihil sit, quod in eo desideres. Scripsit quidē Coruus, scripsit Ioannes Indagine illo non obscurius, atque utrisque latinus & compendiosius, in multis tamen, ut uidelicet autorem nostrum secutus Antiochus Tiberius. Verum si libere quod sentio dicere, audeam, omnibus istis non inferior esset author noster, si paulò latinus scripsisset. Atque hæc hætenus, reliquum nunc est, ut ad rem tandem ueniamus.

Manum igitur nos, sicuti reliqui omnes Chyromantici in tres partes dispescimus: in Carpum uidelicet, uolam, & digitos. Carpum uocant nostri brachiale, alij rascettam dicere maluerunt. Est autem cubiti & manus communis iunctura. Digiti quinque numero sunt, atque inter hos primas obtinet pollex, sic nominatus, quod reliquis præpolleat, Græcisque *ὑψίχην* dictus, quod ex eo quasi totius manus robur pende,

IN CHYROMANTICEN.

pendeat. Huic proximus est, ab indicando uocatus Index. Atque hūc rursus sequitur Impudicus seu Medius infamisque dictus, quod uidelicet subductis utrinque alijs digitis, solo illo porrecto, membri uirilis formam præ se ferret, uel quod, si quando porrigeretur, signum contumeliæ, irrisionisque esset, quum hoc digito uerrendo podici (uocatur enim ab alijs alio nomine uerpus) uti soleant. Medio contiguus est Medicus seu Annularis, hinc Auricularis seu Minimus. Singulis digitis articuli tres sunt, soli Pollici duo tantum. Digitorum prominentiæ iuxta commissuras Condylī appellantur. Atque has quidem ita diuidunt, ut inferiores Procondylī, mediæ simpliciter Cōdylī, supremæ Metacondylī dicantur. Suprema digitorum pars Acinus seu Vertex appellatur. Pars ascensum digitorum antecedens, aut summitas manus, Tarlus uocatur, spaciūque inter pollicem & indicem, Græcis Thenar, Latinis Ir nominatur: quod extrorsus tendit, Opisthenar. Thenari opponitur sub imo digito hypothenar, hoc Chyromantici, quod eo percutere soleamus, percussione manus aut ferientis tuber uocare solent. Quod sub imo pollicis in modum monticuli assurgit, Stethos appellatur. Manus totius sinus medius uola dicitur. Atque has quidem particulas solent diuersis planetis attribuere, nam omnes ferè ad unum Chyromantici, uti

B hic

V I B P
O p o i o

ISAGOGÉ VI

hic etiam author noster, Stethos seu montem tuber-
ue pollicis Veneri ascribunt. Solus Antiochus Ti-
bertus Marti attribuit: idque maxima quidem ratio-
ne, ut mihi uidetur, cuius sane sententiam hic ascri-
bere operæ precium uisum fuit, quod ualidissimis ar-
gumentis innitatur, dicit autem: Pollicis tuberculum
Marti dedico, is omnibus robore & fortitudine
præstat, quemadmodum Mars influenza cæteris
planetis est fortior. Actiones etiam Marti subiectæ,
quemadmodum sunt illæ, quæ ferro & ui fiunt, per
hunc potissimum digitum exercentur, est enim to-
tius manus arx, & principale robur.

In hoc etiam tuberculo Chyromantici obserua-
uere, si qui igne comburendi exurendiue sint, uel ali-
am quamuis actionem per ignem effecturi, quæ om-
nia Martis naturam sapiunt. Mars insuper ipse sup-
ponitur soli orbe contiguo, hic lineæ uitæ coniungi-
tur, quæ soli uitæ datori est attributa. Depræhensum
est etiam, quod illi qui Martem genituræ domina-
torem habent, quasdam in hoc tuberculo expressas
& cauatas lineas gerunt.

Non igitur in infima cauea est fortissimus Ma-
uors collocandus, sed Mercurius: nam minutulus di-
gitus ei minime congruit, sed Veneri potius, cum eo
in loco Chyromantici, quot uxores, quæ cum mu-
lieribus fortuna habenda, inspiciant. Nullus enim in

tota

IN CHYROMANTICEN.

tota palma est debilior aut effœminatior locus, qui
Veneri magis conueniat, nullus Mercurio aptior tri-
anguli cauea. Ea enim quum in meditullio existat,
omnium circumstantium natura participat media
quadam proportionem, quemadmodum Mercurius
cum cæteris planetis facit. Obseruatum etiam est in
Mercurialibus expressiorem esse trianguli formam,
quàm in cæteris quibuscunque hominibus. Hec Tiber-
tus ille Antiochus. Indicis tuberculum omnes Ioui:
Medij Saturno: Annularis seu Medici Soli tribuunt:
Minimi montem Antiochus Veneri, reliqui Mercu-
rio concedunt: in triangulo Antiochus Mercurium,
alii Martem collocant: & omnes ad unum Lunam
in percussione manus, seu ferientis tuberculo, quod
hypothenar uocari diximus, constituunt. Lineæ por-
ro uariæ sunt, nam inter has quædam sunt principa-
les uel generales dictæ, quædam principalium soror-
es, ob id particulares uel minus principales appel-
latæ. Cardata igitur seu uitalis, quæ & cordis So-
lisque linea dicitur, & hepatica seu iecoraria tabularis
ue linea, cum capitali, quam recentiores mediam na-
turalem nominant, triangulum cōstituunt: ac rursus
mensalis, quæ & thoracalis fortunæque, & ab alijs Vene-
ris & genitalium linea appellatur, cum capitali qua-
drangulum & thorum seu mensam, quod mensæ fi-
guram præ se ferat, efficiunt. Hic tamen admonen-

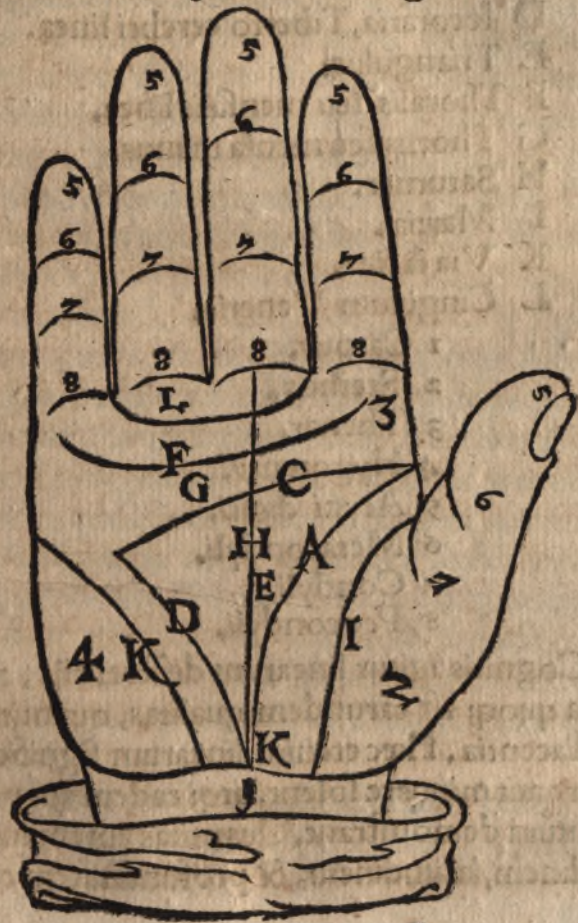
B 2 dus

ISAGOGÆ

dus lector est, quod Antiochus iterū ab alijs uariat,
 ac mediam naturalem recentioribus dictam hepatis
 esse contendit; ac rursus alijs dictam iecorariā lineam
 aut stomachi, capitis lineam esse asserit. Nam lineam
 capitis, inquit, uocamus, quæ iuxta ferientis tuber-
 culum basim triangulo præbet. Post has discrimina-
 lis est, sic dicta, quod palmam à brachio discriminat,
 hanc alijs restrictam, alijs caudam draconis appellare
 maluerunt. Atq; hæc quidem quinq; iam recitatæ li-
 neæ, ut in omnibus ferè perspicuæ sunt, ita principa-
 liores aut generaliores quoq; appellari consueue-
 rūt. Nā reliquæ lineæ quamuis istarū significationes
 augere soleant, tamen non semper cōspicuæ sunt, ac
 ob id minus principales uocantur. Lactea igitur uiam
 nomināt, quæ prope discriminalem, uel ab ipsa cau-
 da draconis exoriens, per confinia tuberculi ferien-
 tis, quod percussione manus uocant, ad minimi usq;
 montē proficiscitur. Solis uia aut linea ea dicitur, quæ
 per medium caueg ad Solis tuberculū ducitur. Satur-
 niam appellāt, quæ à discriminali per mediam uolam
 expanditur, hanc nonnulli uitalis sororem nomināt.
 Est & alia uitalis soror, quæ in Stetho inueniri solet,
 quam quod eo loci reperiatur, Martiam nonnulli
 uocant. Veneris autem cingulum oritur inter Mini-
 mum & Annularem, extenditurq; inter Indicem &
 Mediū. Est præter has alia adiacens mediæ naturali
 dictæ

IN CHYROMANTICEN.

dictæ in uola manus, quàm sororem mediæ naturalis
 dicunt. Cæterum hæc ut clariora euaderent, lubuit
 subiecta manu singulas lineas depingere, ac quasuis
 uel minimas manus particulas designare.

B 3

ISAGOGÉ

- A Linea uitæ.
- B Discriminalis seu restricta.
- C Media naturalis, seu cerebri linea,
Tiberto Iecoria.
- D Iecoraria, Tiberto cerebri linea.
- E Triangulus.
- F Thoralis seu mensalis linea.
- G Thorus seu mensa manus.
- H Saturnia.
- I Martia.
- K Via lactea.
- L Cingulum Veneris.
- 1 Carpus.
- 2 Sterhos.
- 3 Thenar.
- 4 Hypotenar.
- 5 Acyni digiti.
- 6 Metacondyli.
- 7 Condyli.
- 8 Procondyli.

Cognitis igitur linearum differentijs, considera-
randa quoque est earundem qualitas, quantitas, situs
& adiacentia. Hæc etenim linearum significationes
augere aut minuere solent, atque eadem aut præterita
aut futura demonstrant. Quantitas autem sub se lon-
gitudinem, latitudinem, & profunditatem compre-
hendit.

IN CHYROMANTICEN.

hendit, Qualitas figuram, ramos, colorem, Situs au-
tem considerandus est, proprius ne sit an alienus,
ascendens aut descendens. Adiacentia porrò uoca-
re solent, puncta, lineas, tubercula, signa. Atque hæc
hactenus de lineis; nunc ad signa transgredimur.

Solent autem ea diuidere in bona seu fortunata, &
mala seu infortunata, & ea quæ medio inter hæc sese
loco habent. Infortunata signa sunt, insueti chara-
cteres, omnia anormalia media, crux $\times$ litera Græ-
ca in omnibus, præterquam mōte Indicis. Nam ibi-
dem Philostratus opima sacerdotia, diuitiasque por-
tendere author est, circuli diuisi, faces, & signum
quoque hoc, quo Saturnum denotare solent Astrolo-
gi, & signa fracta non continua atque impedita, pa-
rum felicitatis promittunt. Adeo recte dixit Antio-
chus, quod pro generali præcepto in hac arte obser-
uandum sit, quod inordinatæ figuræ ex transuersis
lineis, nihil speciale apud sapientes denotantibus,
conflata, planetam illum perturbant, atque infortuna-
tum reddunt, in cuius tuberculo fuerint adiunctæ,
de eoque ferendum iudicium est, ac si in suo detrimen-
to, aspectu quoque malorum in Horoscopali figura
existente.

Atque huius quidem pulcherrimum exemplum
nobis exhibuit author noster particula 3, cap. 2, sub
hac figura.

Nam

ISAGOGE

Nam X bona omnia, hoc præsertim in loco pollicetur, C M ¶ reliquaꝫ eius generis e- normalia signa, fortunam, influentiamꝫ quantum- uis opti-

WBP
Opolo

IN CHYROMANTICEN.

uis optimi planetæ evertunt. Non est ergo mi- rum, si author noster de huiusmodi manu sic pro- nunciet. Si uerò in loco 4 fuerit aliquod istorum signorū, hi sunt multitudine lucri abundantes, quod ad X signum referendum arbitror: reliquaꝫ quæ subiungit, his omnino contraria a normalis accepta ferenda sunt.

Cæterum media signa dicuntur, quòd cum bo- nis Planetis coniuncta, bonitatem; cum malis, infor- tunium inducunt. Sic schala in tuberculo Saturni, anxietatem & captiuitatem promittit: in monte lo- uis uel Solis, ad dignitates gradatim ascensum præ- sagit.

Bona autem signa aut fortunata dicuntur, quæ bene disposita sunt, atq; æqualitatem seruant, ut sunt stellæ, cruces, parallelæ, trianguli, quadranguli. Illud quoq; notandum est, quòd inter mala signa quædam propria dicuntur, quòd propria quodam- modo sint uni alicui præfagio. Nam o plerisq; in locis oculi priuationem aut amissionem denotat: & si duo oo in hunc modum reperiantur, utriusq; oculi iacturam minantur, & si duæ tenues lineæ ei- dem adiunctæ sint in hunc modum — stran- gulationem, aut laqueo finiendam uitam deno- tat, suffocationis signum est, idq; uel laqueo uel aqua. Tales autem figuræ & comburendū præ- C dicunt,

ISAGOGÉ

dicunt. Sed neq; illud silentio prætereundum est, si-
gna aliqua significationes suas uariare pro tuberculi,
in quo sunt natura atq; uarietate. Nam schalæ in Ve-
neris tuberculo, paupertatem & inopiam Veneris
causa; in Mercurij cauea cauillatorem: in Saturni tu-
bere, ut diximus, anxietatem & captiuitatem deno-
tant. Verum hæc ut quiuis exactè dignoscere possit,
longiori, quàm nostra fert Epistola, indigent expli-
catione, cum ex Astrologiæ principijs petenda sint,
ac ad singulorum Planetarum naturas, actionesq;
referenda. Nos interim satisfactum putamus, hac
qualicunq; præfatiuncula, quam in ambiguis com-
mentarioli loco speramus futuram. Veruntamen,
quoniam non est omnibus datū adire Corinthum,
& neq; omnibus ea est ingenij perspicacitas, ut As-
tronomiæ arcana iudicare possint, ne quid esset
quod lectorem remoraretur: & quia hac in diuula-
gatione Chyromantiæ, studiosis me non parum
gratificaturum existimabam, addidi etiam huic alios
duos libellos eiusdem argumenti Tricassi Mantua-
ni: Primum quidem quasi Theoriam huius scientiæ
complectentem: Alterum praxin absolutissime ob-
oculos ponentem, ita ut singuli alter alterius com-
mentarij uice fungi possit. Ob idq; lectori non pa-
rum lucis uicissim adferant, in re alioqui perplexa
& obscura.

Quos

IN CHYROMANTICEN.

Quos quidem binos Tricassi libellos, ut cum
ἡρώδης nostro Chyromantico, doctissime Cobeli,
gratanter accipias obnixè rogo. Inuenies enim, si
per grauissimas tuas occupationes perlegere liceat,
plurima quibus temet oblectes, & temporis tedia
fallas. Nam etiamsi quam maxime perspectum ha-
berem, delicatissimas tuas aures ab obsoletis barba-
risq; uocibus abhorrere, ut quæ flosculis Ciceronia-
nis iamdudum assueuerint, existimauimus tamen
rem ipsam, quàm dictionem magis cordi futuram,
quando, ut ait ille:

Ornari res ipsa uetat contenta doceri.

Nam alioqui nisi id animo insedisset meo, Tricas-
so dictiones aliquot familiares, quales sunt: Assas-
mus, Bisarrus, & id genus aliæ, restituissemus, quod
nobis nunc summa fuit religio.

Id autem dixisse conueniebat, quòd cum uni-
cum nobis ad manum esset scriptum exemplum,
non dubitem, quin Scriptoris uitio delineationes
manuum male expressæ delineatæq; sint, & quin le-
uia interdum uitia occurrant, quæ tamen diligens
lector, & in Chyromanticis uel tenuiter uersatus, fa-
cile animaduertit.

Tu igitur Arnolde doctissime, Chyromantica

C 2 hæc

ISAGOGÉ IN CHYROMANT.

hæc quæ sub tuo nomine in lucem prodire iussimus,
ceu arrabonem initæ iam dudum familiaritatis acci-
pito, ac Ronseum tuum, eo quo hætenus
candore, prosequitor. Vale Condæ
Calend. Martij 1560.

TRICAS

TRICASSICE
RASARIENSIS MANTVA
NI ENARRATIO PVLCHER-
rima principiorum Chyromantiæ.

EX QVA FACILLIME PATERE
possunt omnes effectus ac significationes, quos
rumq; signorum in arte Chyromantis
tica occurrentium.

1560.

D 3

Magnifico Domino, Do-
MINO LVDOVICO DE AFFAL-
tatis, Patricio Cremonensi; Patricius Tri-
cassus Cerasariensis Mantuanus,
Salutem & commendationem.

CVM iam Magnifice Domine, dilucidationum
meorum in Bartholomæi Coclitis Bononiensis
Chyromantiam opusculum quoddam perutile de-
scripserim, ut unusquisque doctrinam Chyromanti-
cam quantæ sit ueritatis percipere posset; tandem
animo meo proposui, ut quod iam pluribus annis
nulli hominū patefieri uolui, tuæ dominationis gra-
tia perfruatur. Summa enim controuersia est ac di-
scensio apud sapientes omnes (permaxime autem
apud modernos) quæ Chyromantiæ principia iudi-
centur existere. Doctorum autem omnium pars ma-
ior in hoc unum cōgreditur: ut Chyromantiam qui-
dem scientiam ueram esse dijudicet, ueridicis tamen
principijs uacuum existere. Nec immerito: Nullus
quippe Doctorum omnium, quos huiusce artis ac
scientiæ experimentum habuisse dinoscimus, ullam,
(ut ita dicam) imò nec minimam ueritatē exposuit;
nisi forte quispiam in confuso, ac præter intentio-
nem loquutus sit. Et solus ille Doctor Gallicus, huius
doctrinæ

P R Æ F A T I O.

doctrinæ principia ostendere conatus est; sed reuera
ab huiusce ueritatis doctrina in multis aberrauit. Mi-
hi autem (& horum omnium authorum minimo)
ipse fortassis cœlestis influxus, ac eorum omnium
summus opifex omnipotens Deus, clariori quodam
lumine, & iam per multos annos huiusce scientiæ
principia permonstrauit. Nec ullus unquam homi-
num, nec minimum quidem horum omnium princi-
piorum sermonem meo ab ore percipere ualuit. E-
nim uero iam dudū in tuæ dominationis amore suc-
census, cum qua & pluries de huiusmodi principio-
rum ueritate familiari colloctione sermo habitus
est; tua quoque maxima affectione percepta ad eo-
rum ueridicam doctrinam capescendam, & ob tui
nominis tantummodo gloriam, huiusce scientiæ prin-
cipia ostentare coactus, prouinciam hanc summa
cum solitudine suscepi, ut clariori lumine ueritatem
hanc suscipere ualeas; & si qui sunt scientiam hanc
dinoscere cupientes, lata uia, iterque patens omni-
bus, innotescat. Nec hominum quispiam inuidiæ,
auaritiæque meæ grates persoluat; uenerationi au-
tem ac reuerentiæ magis, qua tuam semper domi-
nationem humiliter peculiari prosequor amicitia;
quam Dominus omnipotens in nobis adaugeat
foeliciter. Vale 1525, 6. Iunij.

Tabula

TABVLA CONTENTORVM

IN HOC LIBELLO.

Quod Chyromantia est scientia: & optimis principijs ad- ornata.	Cap. 1.
De modo cognoscendi principia Chyromantiæ uniuersa- liter.	cap. 2.
De particulari cognitione principiorū Chyromant.	cap. 3.
De Linea Vitali: & cur dicatur Vitalis.	cap. 4.
De Linea Naturali: & cur dicatur Naturalis.	cap. 5.
De Linea Epatis: & cur dicatur Linea Epatis.	cap. 6.
De Linea Mensali: & cur dicatur Mensalis.	cap. 7.
De duodecim partibus manus in uniuersali.	cap. 8.
De partibus manus in particulari: & primo de Rascetta.	cap. 9.
De Triangulo, & Angulis eius & signis.	cap. 10.
De Quadrangulo & Signis eius.	cap. 11.
De Percussione & signis eius.	cap. 12.
De Monte manus & signis eius.	cap. 13.
De Monte Auricularis & Digito & signis eius.	cap. 14.
De Monte Annularis & signis ipsius Digiti.	cap. 15.
De Monte Saturni & Digito ipsius.	cap. 16.
De Monte Indicis & signis ipsius Digiti.	cap. 17.
De Monte Pollicis & signis ipsius.	cap. 18.
De Linea quæ dicitur Saturnina.	cap. 19.
De Linea quæ dicitur Via Lactea.	cap. 20.
De Linea quæ dicitur Cingulus Veneris.	cap. 21.
De Lineis positis in utraq; radices Digitorum.	cap. 22.
De Vnguibus & eorum signis.	cap. 23.
Excusatio ipsius Tricassi Mantuani.	cap. 24.

Capitu

CAPITVLVM PRIMVM

Quod Chyromantia est scientia, & opti-
mis principijs adornata.

ET quidem magnifice Domine, cum unicuique naturaliter inditum sit, ut doctri-
nam scientiamque pariter ac sapientiam ap-
petat, ac unumquemque tunc maxime scire
arbitramur, cum ipsarum rerum ac scien-
tiarum principia causasque cognoscat: &
unicuique naturaliter inditum est, ut uniuscuiusque scientiæ prin-
cipia cognoscere scireque velit: Igitur naturaliter unicuique in-
est omnium scientiarum principia cognoscere: Et si omni-
bus, mihi autem permaxime: adeo ut non solum harum sci-
entiarum omnium, quæ naturales appellantur, uerumetiam
& ipsarum scientiarum prognosticandi ac diuinationum, ita
ut etiam ipsius artis Magicæ, Nigromantiæque principia inge-
nio meo non denegarim perquirenda. Cum autem ad ipsius
Chyromantiæ principia discutienda animum conieci, &
quidem non segniter opinatus sum, scientiam hanc ueridic-
am existere, ueruntamen ipsius principia ab ipsis Chyro-
manticis, priscisque Philosophis minime sunt conscripta, Ita
ut reuera (cum omnibus Aristotelicis Platoniceque ac alio-
rum Philosophorum concionibus) titubarem, sicuti & ple-
rique adhuc faciunt.

Inspecta autem sententia Iob. 37. cap. & animo percipere coepi, hanc scientiam ueridicam fore, inquit enim: Tonabit Deus in uoce sua mirabiliter, qui facit magna & in-
scrutabilia. Qui præcipit niui ut descendat in terram: &
hyemis pluuijs: & hymbri fortitudinis suæ. Qui in manu
D. omnium

ENARRATIO PRINCI

omnium hominum signat, ut nouerint singuli opera sua. In-
greditur bestia latibulum suum, & in antro suo morabitur.
Ab interioribus egreditur tempestas, & ab arcuro frigus,
flante Deo concreuit gelu, & rursus latissime funduntur
aquæ. Ex hoc namq; perspicuum esse potest, ipsam Chyro-
manticam scientiam etiã illis tunc uigere temporibus. Quant-
uis enim & hæc sua locutio figuratiue promulgata sit, non
nisi tamen secundum quod reuera sic inuenitur, sicuti & de
Arcuro, hyemeq; hymbribus ac gelu. Hæc enim omnia
dicta sunt figuratiue, secundum tamen eorum propriam, na-
turam prius significata.

Et cap. 38. Nunquid coniungere ualebis micantes stellas
Pleiadas, aut gyrũ Arcuri poteris dissipare? Nũquid capies
Legnæ prædam, & animam catulorũ eius implebis, quando
cubant in antris, & in specubus insidiantur? Quis præparat
coruo escam suam, quando pulli eius clamant ad Deum ua-
gientes, eò, quòd non habeant cibos. Hæc inquam figurati-
ue locutus est, sed tamen omnia secundum proprietatem, ac
sue naturæ ueritatem. Si igitur alijs in omnibus locutus est,
secundum ueritatem sue naturæ, licet figuraliter sermonem
habuerit: igitur & de manibus, ac eorum signis opera-
tionũ quoq; cognitione secundum rei ueritatem expressit.
Quapropter & Aristotelicis, aliorumq; Philosophorũ auto-
ritatibus ac sententijs diligenti trutinatione discussis, inten-
ta meditatione animo meo peruoluere cœpi, quibus princì-
pijs quòue adminiculo scientia hæc fouebatur: Nec autho-
rum quempiam reperire ualui, qui huiusmodi principiorum
notitiam exponeret. Indignabar autem, ut tantorum præ-
clarissimorum uirorum inertia, (ne dicam ignorantia) scien-
tia hæc præclarissima, adeò depressa, sepultaq; fuerit, ita ut
iam penè ab omnibus in derisum, cõtemptumq; haberetur.
Vnde

PIORVM CHYROMANT.

Vnde & in mentem uenit, si quomodo tandem ingenio
meo, ipsius summi opificis gratia fultus, horum principio-
rum notitiam habere ualuissem. Cum autem iam pene au-
thorum infinita uolumina perlegerim, non solum in hac sci-
entia, uerum & in omnibus alijs (& maxime ipsius Aristot-
elis) & illorum quoq; sententias plurimas commendate-
rim, quæ scilicet maxime conferunt ad cognitionem unius-
cuiusq; naturæ ac complexionis, non solum hominum, ue-
rumetiam & aliorum animalium omnium, ac herbarum, his
quoq; medijs didici Chyromantiæ principia dinoscere uel-
le. Et hoc est, quod in Epistolæ principio professus sum, scili-
cet à nullo expresse huiusmodi principia inuenisse exposita,
licet in eorũ sententijs implicite contineantur.

CAPITVLVM SECVNDVM

*De modo cognoscendi uniuersaliter prin-
cipia Chyromantiæ.*

Ipsæ igitur Philosophus, primo cœli & mundi,
sic ait: Deus & natura nihil agunt frustra: hæc q;
regula siue propositio uniuersalis, non solum à
Philosophis, uerum etiam & ab ipsis Theolo-
gis approbatur. Si sic, sequitur ergo, quòd non
inutile aut frustra ipsæ lineæ in manibus nostris constitu-
antur.

Nec obstat illud, quod iam trita obiectione dicitur: quodq;
& facilius soluitur quàm obijciatur, scilicet: Quòd casu illius-
modi lineæ contingant, in manibus fieri propter constri-
ctionem ipsarum. Nam nullus inuenitur, qui easdem lineas
habeat, nec eodem modo, cum tamen omnes uno eodemq;
modo manus ipsas constringant.

D 2 Confir.

ENARRATIO PRINCIPI

Confirmatur autem: Quia sicuti nullam rationem contrario adducere ualent, quare scilicet frontem lineatam habeamus, cum tamen nulla sit membrorum constrictio: ita & pari modo ratio ista non ualet, scilicet, quod propter constrictiōem manuum, lineaturæ tales appareant.

Amplius autem & adhuc confirmatur, quia si Astrologus cuiusque natiuitatem consideret, inueniatque illum maxima fortuna gaudere, & ipse etiam Chyromanticus lineas fortunatas & bene dispositas inueniet. Si autem Astrologus inueniat maximo infortunio debere subijci, ipse etiam Chyromanticus & lineas permaxime infortunatas loco suo reperiet. Et si adhuc Astrologus aliquos uel aliquem Planetarum fauorabiliorem inueniat: & eundem inueniet Chyromanticus loco suo lineis pulcherrimis adornatum. Et e contrario, si Astrologus aliquem Planetam alicui inimicum aut infortunatum inueniat, Chyromanticus quoque locum eiusdem Planetæ, siue eidem attributum, inueniet infortunatis intersectatisque lineis obumbratum.

Sed quid in tot tantisque maris gurgitibus nauicula hæc parua demergitur? Licet namque hæc ueritatem habeant, ad propositam tamen intentionem questionemque auxilium minime præbent. Ab omnibus etenim sapientibus huiuscemodi lineæ non frustra, sed diuino quodam ministerio peractæ fore probantur. Sed cur hæc lineæ uitalis esse dicatur, scilicet illam esse, quæ uitæ nostræ accidentia infirmitatesque ac conualescentiam terminumque demonstrat: Atque cur alia dicatur lineæ capitis aut naturalis, aliaque lineæ dicatur lineæ Epatis, aut Trianguli basis: aut altera ultima illarum quatuor principalium mensalis denominetur: aut cur lineæ illæ, illo in loco eoque modo signatæ, talem effectum futurum ostendant: talisque locus alteri Planetarum magis approprietur dinoscere, hoc

PIORVM CHYROMANT.

re, hoc opus hic labor est. Omnes autem hac de causa id esse asserunt: quia sic Aristoteles: quia sic Albertus: quia sic Conciliator: quia sic cæteri omnes eximij Philosophi dixerunt. Et quidem igitur per optime locuti sunt, sed propositæ questionis minime satisfactum arbitramur.

Vt igitur huiusce rei ueritatem habere possimus, recurrendum esse censui ad id, quod in fine primi capituli dictum est, ut scilicet ex ipsorum Philosophorum sententijs, auctoritatibusque ueridicis, hanc quoque ueridicam scientiam attrahamus. Omnium autem Philosophorum ac Theologorum sententia communis est, ut quatuor sint elementa, ex quorum compositione inferiorum quæque corpora aggregentur. Sicuti autem quatuor sunt ipsa elementa, quatuor quoque sunt qualitates ipsis in corporibus existentes: & sicuti quatuor elementa unumquodque per seipsum nomen sortitur, scilicet ignis, aer, aqua & terra: ita & ipsæ qualitates unaquæque per seipsam suum proprium nomen sortitur, scilicet: caliditas, frigiditas, humiditas & siccitas. Et sicuti ex ipsis elementis corporibus, omnia alia corpora subsistere dicimus: ita & omnes qualitates illis in eisdem corporibus in existere confitemur: magis autem & minus, prout etiam magis & minus ex ipsis elementis participare dicuntur. Nec unamquamque qualitatem, siue unumquodque elementum per se sigillatim existere dicimus: sed ipsa tantum uirtute existente, in simul commisceri: unumque sine alijs, ullo pacto, aliquo in corpore persistere non posse: sed semper aut duo: aut tria simul: siue etiam quatuor cooperare, licet semper alterum eorum domineatur: etiam omni æquiparantia, siue temperantia, aut æqualitate posita, scilicet, aut frigiditas, aut caliditas, &c. Vnicuique namque proprium est ipsa caliditate prædominari, qua deficiente eius contraria pars augetur.

ENARRATIO PRINCI

Ex his autem necesse est, & ad aliud prouenire: ut scilicet harum omnium qualitatum, elementorumque habita notitia, ad eorum quoque operationem deueniamus. Quoniam autem hæc ad se inuicem consequuntur, scilicet ignis & caliditas, aer & frigiditas, aqua & humiditas, terra & siccitas: ideo cum communiores, probabilioreque sint qualitates ipsis elementis, ipsis etiam qualitibus communiter utendum est. Et quamuis plerique asserant frigiditatem ex aqua prouenire, omnibus tamen innotescere uelim, ut ab aere frigiditatem firmiter asserant, ab aqua autem tanquam ab eo, quo primo frigiditas ipsa ad nos deriuatur. Et licet tantummodo duæ sint, quæ proprie & per se similiter stare posse dicantur, scilicet caliditas & humiditas, frigiditas & siccitas: non tamen quotienscunque harum omnium binæ simul existunt, & reliquas denegamus: sed omnes quidem simul uirtualiter inexistere dicimus, omnesque simul cooperare, scilicet aliquam earum principaliter agendo, alias autem subseruiendo, prout scilicet adinuicem magis & minus uirtualiter sunt cōmixtæ. Licet autem hoc accidere possit, prout etiam dictum est, quod scilicet earum aliqua prædominetur: non tamen hoc ideo prouenit, ueluti inordinate naturaliter persistant: sed prout ex eorum complexione subiectorum prouenire contingat. Naturaliter namque ipsam caliditatem prædominari decet humiditate admixta: raro autem siccitati aut frigiditati ipso dominio gaudere contingit.

Ex his igitur quatuor qualitibus positis, quolibet doctrina aut scientia naturarum omnium: hominum scilicet, animaliumque ac plantarum, herbarumque cognoscitiua, & ipsorum propriorum principiorum originem causamque pertraxit: prout scilicet ex eorum intimis operationibus cōspiciebatur accidere: Hinc Medicina; hinc Physiognomia; hinc Chyroman-

ENARRATIO PRINCI

romantia exorte conspiciuntur. Et licet ab eisdem radicibus unā omnium sit communis origo, diuersus tamen considerationis modus, & scientiarum diuersitatem propagauit. Vnde & Philosophus 2. de anima: Secantur inquit scientiæ, quemadmodum & res ipsæ, circa quas ipsa nostra consideratione uersamur. Quapropter cum Deus & natura nihil agant frustra, uelimusque ipsius Chyromantiæ ueridica principia dinoscere, necesse est, ut harum quatuor qualitatum ministerio fulti, huiusce prouinciæ nostræ opus sumptum prosequamur.

CAPITVLVM TERTIVM.

De particulari cognitione principiorum

Chyromantiæ.

Hoc igitur habito: quod scilicet per has quatuor qualitates, in notitiam principiorum ipsius Chyromantiæ deueniamus, atque (ut Philosophorum communis sententia est) non nisi ex earum operationum notitia contingere possit: idcirco & ipsarum operationum cognitionem aggrediendo, & de ipsa quoque principali ac nobiliori qualitate, scilicet de ipsa caliditate primo agendum est: Ipsa est enim, quæ ab ipso Philosopho dicitur esse actiua ac formatiua uirtus, in unoquoque corpore naturali, generabili & corruptibili; & in rationalibus ac irrationalibus, & uegetabilibus omnibus. In propria autem operatione magis aut minus egreditur, prout ab aliqua aliarum qualitatum corroboratur, scilicet ab ipsa humiditate aut siccitate. Caliditas namque simul cum humiditate proportionaliter positæ, peroptime atque proportionatè corpora ipsa protendunt ac dilatant. Si autem caliditas ipsa multum superexcedat humiditatem, ita ut transeat ad siccitatem,

ENARRATIO PRINCIPALIS

tem, talisq; natura magis dicatur calida & sicca: tunc ipsa caliditas multum quidem protendit corpora, sed parum dilatat. Vnde Philosophus de generatione animalium: Fœtus inquit, crescit in longitudine nimia, ex superabundantia caloris dominantis in Embrione; quia multum extendit materiam. Nec solum in animalibus, scilicet rationalibus & irrationalibus uerum hoc esse percipimus, sed etiam in ipsis uegetabilibus. In ipsis namq; herbis, scilicet, caulis, raphanis, & ingnulae ueridico exemplo approbatur. Caulis enim calidus est & humidus: & in ipsis folijs latitudinem, longitudinem ea ipsa caliditate ac humiditate ostendunt. Ingnula autem & folia quidem lata ostendit: sed cum sit magis calida, ideo & longiores ipsis caulis affert. Raphanus autem, qui omnium horum est calidissimus, longiora strictioraq; folia habet: Hoc quoq; & in arboribus manifestum fore perpendimus: permaxime autem patet in his, qui sunt eiusdem generis. Malorum namq; siue pomorum plures sunt species: & illorum quidem, qui calidioris sunt naturæ, stricta, longioraq; folia retinent, qui autem humidiora: latiora, breuiorq; sustinent. Pleraq; etiam sunt alia uegetabilia, quæ permaxime sunt sicca ac calida qualitatis, & in folijs suis sunt subtiles, longaq; ut apud huiusmodi pertractantes clarissime patet.

Frigiditas aut ipsi caliditati opposita, licet nunquam possit esse principalis in operatione ac gubernatione, attamen impedimentum permaximum præbet ipsi caliditati: ita ut per se dicatur in naturalibus corporum complexionibus dominari. Et sicut caliditas cum humiditate proportionata, dicitur ipsa corpora debita longitudine ac latitudine protendere: ita & ipsa frigiditas humiditate admixta, corpora quidem lata producit, sed breuia. Si autem cum siccitate inueniatur admixta: longa quidem, sed gracilia corpora format. Ratio au-

PIORVM CHYROMANT.

Ratio autem huius est, ut Philosophus libro de animalibus ait, quia dominatione frigiditatis insimul cum humiditate admixta, naturale calidum impeditur: unde & corpora pingua quidem sint, sed non longa. Si autem siccitas ac frigiditas simul inueniantur admixta, longitudo quidem non adeo impeditur, dilatationem autem facere non conceditur, propter carentiam humiditatis ac impedimentum ipsius caloris naturalis. Et alia pleraq; uegetabilia sunt, quæ sunt frigida ac sicca complexionis ac naturæ, & magis dicuntur sicca naturæ existere, unde & tenui corpore componuntur. Si quando autem contigerit ex aliquo accidenti, propria natura, aut uirtute ipsam alicuius uegetabilis aut plantæ præpediri: ipsa folia eius, aut ipsa planta constringuntur, aut reflectuntur siue curuantur. Ipsi quoq; conualescentibus, & noua quoq; folia ramosq; protendunt. Si autem in nullo offenduntur, peroptime concrescunt, ac proportionata producantur.

Non solum autem ex qualitatibus istis consideramus ipsorum corporum complexionem, ac figurationem, siue compositionem & formam, uerum etiam ipsam uirtutem intrinsecam. Quæ quidem, quanta, qualis uel sit in uno quoq; corpore ex comestibilibus ipsis permaxime comprehendimus. Ea namq; quæ calida & temperata sunt, dicimus bonum sanguinem generare, ac gaudium & lætitiā inducere, & ex consequenti, sanam incolumemq; uitam præstare: quæ autem permaxime calida siccaq; sunt ex sua natura, ferocitatem, iramq; inducunt, ac homines bestiales & furiosos. Illa uero quæ magis humida sunt quam calida, hominem quidem lætum autumant ac hilarem: sed in omnibus penè negocijs suis segnem ac pigrum præstant. Ea autem quæ frigida sunt & humida, hominem flegmaticum faciunt, & tepidum. Quæ uero frigida, magis timiditatem ac malos humores

ENARRATIO PRINCL

res inducunt. Illa autem quę magis sicca sunt & frigida, non ita acriter humores malos inducunt, levis tamen substantiæ sunt, & nullius penę ualoris: unde & ualetudinem, aut aliā quam corporis firmitatem non præstant. Quæ simul omnia in ueram substantiam hominis transmutata, & eorum operationes secundum uirtutem qualitatis suæ eosdem cogunt, ut ita dicam, operari.

His igitur omnibus simul consideratis: Cum Deus & natura nihil agant frustra, in manibusq; nostris huiusmodi lineas inueniamus, ex ipsisq; lineis quędā earum sint longę, quędam breuiore, quędam latę, quędam subtiles, quędam profundę, quędam male apparentes, quędam continuę, quędam disiunctę, quędam rectę, quędam reflexę, uel musq; iuxta beati Iob sententiā, ex ipsis cōplexionum nostrarū ac naturę proprietatis cognitionē habere: necesse est ut secundum prædictarum qualitatum operationes ac naturas illas dijudicemus: ut scilicet illas dicamus caliditatem cōplexionum significare, quę longę latęq; sunt. Quę aut longę ac subtiles existunt, siccā calidamq; cōplexionem ostendere. Illę uerō quę breues sunt ac grossę, malorum humorum repletionem autumare, frigidamq; complexionem. Quę aut graciles sunt & disiunctę, frigidam siccāq; complexionem significare. Sicq; omnia illa signa adinuicem cōparando, cuiuslibet etiam significationē habere poterimus: ut scilicet dicamus illas, quę calidę ac temperatę naturę sunt significatiuę, hominem quoq; lætum ac benignum & fortunatum ostendere. Quę aut naturam calidam siccāq; complexionem significāt, hominem quoq; furiosum ac bestialem præmonstrare: Illas uerō quę frigidę humidęq; naturę sunt significatiuę, hominem quoq; iniquum ac maleuolum connotare. Quę autem frigidam siccāq; complexionem conno-

PIORVM CHYROMANT,

connotant, significare hominem infidelem instabilemq; nec non & furem: & sic de singulis lineis, prout inferius clarius patebit, oportet nos secundum unamquamq; naturam in ipsorum etiam singularibus operationibus deriuare: hisq; mediantibus, ipsa quoq; accidentia intrinseca & extrinseca perscrutari. Hęc autem hic breuiter posita sunt, ut facilius & reliqua apprehendantur.

CAPITVLVM QVARTVM.

*De linea Vitali, & cur dicatur
Vitalis.*

Ostquam in præcedenti capitulo declarauimus modum cognoscendi ipsa principia Chyromantię in particulari, nunc sigillatim de unaquaq; linea agendum est. Vnde & primo de ipsa Vitali agere proposui, tanquā de principali, & qua mediante in aliorū cognitionem deueniamus. Ponendum autem esset secundum quosdam, primo de ipso ascensu siue descensu ipsius manus, scilicet, quę esset eius pars superior aut inferior: & qua de causa una pars dicatur esse superior, alia autem inferior: sed reuera ipsa ascriptio siue expositio falsa est. Vnde nec mirum, si etiam quarundam linearum expositione mentiantur, dicentes, quod lineę illę, quę sunt descendentes, siue uersus partem inferiorem tendentes, infortunium ac malū significant: similiter quod lineę illę, quę in descensu persistunt, effectus uoluntati nostrę contrarios dijudicent, utpote: inimicos & similia.

Huiusce autem propositionis ueritas hæc est: quod una pars manus dicitur inferior, alia autem dicitur superior:

E 2 non

ENARRATIO PRINCL

non alia de causa, nisi ut ascensum siue descensum linearum cognoscamus, non quod perfectiorem aut imperfectiorem consequantur effectum, sed ut facilius eorum descriptionem aut situm, siue formationem intelligamus. Quod autem hoc uerū sit, ex hoc apparet, quia & Doctores quandoque indifferenter assumunt ascensum siue descensum manus, & quidem non secundum ipsarum partium positionem aut figuratorem, magis autem secundum comparisonem unius lineæ ad aliam lineam, siue unius loci, aut situs, ad alium locum.

Primo igitur uidendum est, cur ipsa uitalis, hac ipsa denominatione nomen sortiatur. Secundo, de ipsius uitalis propria significatione. Tertio, de alijs accidentibus in ipsa uitali eorundemque significationibus.

Et quo ad primum, sciendum est, quod ut ex Philosophi sententia, communiorisque sententia, ac probabilioris opinionis approbatione habetur; Cor est primum in omnium animalium generatione, & in eo fundatur omnis uis actiua siue conseruatiua totius corporis nostri ac animalium. Vnde & in medio animalium existeret dicimus, quod equaliter unicuique parti proprietatem suam conferre ualeat. Cum autem, ut in principio præcedentis capituli dictum est, ipsa caliditas sit ipsa uirtus actiua, ac formatiua corporis nostri, eiusque uirtus & operatio propria sit, materiam in longitudinem extendere, non solum corporis nostri, uerum etiam & omnium corporum aliorum animalium, omniumque uegetabilium, sequitur, quod cum huiusmodi lineas in manibus nostris existentes, omnium operationum nostrarum significatiuas esse dicamus (ut in primo capite probatum est) & illam significatiuam uitæ nostræ esse dicamus, quam cæteris longiorem esse deprehendimus. Hæc autem est illa, quæ inter Indicem & tuberculū pollicis principium sumens, ipsum montem Pollicis

PIORVM CHYROMANT,

licis circumdando ad ipsam Rascettam finem protendit. Vnde & uitalis linea dicitur, eo quod per ipsam uitæ nostræ momenta ac tēpora perquiramus. Eius namque habita cōsideratione, scilicet ipsius situs aut positionis, continuationis & discontinuationis, longitudinis ac breuitatis, grossitiei ac subtilitatis, profunditatis & malæ apparentiæ, faciliter iudicare possumus, quanta nobis uita futura sit, qualis uel.

Quo autem ad secundum sciendum: quod si uitalis longa, ac continua profundaque sit, æqualitatem ac temperantiam caloris naturalis ostendit. Caliditas enim, ut dictum est in cap. 3. ipsa humiditate temperata, materiam protendit ac dilatat.

Si autem aliqua ex parte latior sit aut profundior, significat eo in tempore (prout commensurari potest, ex doctrina habita in mea parua Chyromantia, secunda parte, cap. 3. figura quinta) in iracundiam, aut in aliquā aliam passionem demergi. Vnde quando ipsa uitalis in principio uersus angulum supremum, & subtilis & apparens, significat bonitatem animi, & ratio in præcedenti capite 3. assignatur. Si autem esset grossa nimis, hominem rudem ac maleuolum significat, propter ipsam superabundantiam caloris naturalis inconuenientis tunc tempori & ætati. Natura enim illo in tempore omni siccitate ac frigiditate carere oportet, & humiditate ipsam caliditatem temperare.

Si autem longa sit & dispersa, significat hominem iracundum ac bestialem, nisi forte iuuetur ab ipsa linea capitis, (ut dicetur capitulo sequenti) significat enim uehementiam caloris naturalis prædominantis, & ex consequenti naturam ac complexionem siccam, ac cholericam supra modum.

Si uero longa gracilisque sit, significat prædominationem siccitatis ac frigiditatis supra calidum naturale, unde &

ENARRATIO PRINCL

debilitatem naturæ portendit, & de facili breuitatem uitæ.

Si autem sit brevis & tumida, significat humiditatem ac frigiditatem naturæ, & ex consequenti breuitatem uitæ indicat. Et sicuti qualitates istę malos humores inducunt, ita malos quoque mores prædicunt. Qui namque sunt frigida ac sicca complexionis, infideles, instabilesque sunt: Vnde & ex lineæ Vitalis subtilitate percipiuntur. Qui autem sunt humida ac frigida naturæ: iniqui dolosique sunt, ac maleuoli, ut omnia clarè percipi possunt ex capite tertio.

Quo ad tertium: Sciendum est, quod quamuis hi, qui sunt complexionis calida & humida, sint longæui naturæ: & similiter hi qui sunt complexionis sicca, possint etiam esse longæui naturaliter: attamen & aliquando contingit, ut aliquo accidente præpediti, sint uitæ breuioris: unde & huiusmodi accidentium signa etiam in ipsa Vitali reperiuntur.

Quoniam autem huiusmodi accidentia quædam sunt ab intrinseco, & quædam ab extrinseco: quædam subito, & quædam successiue operantia: ideo & horum omnium sunt signa particularia, prout & talia accidentia futura sunt.

Si namque naturali infirmitate, & accidenti intrinseco, quis extremum diem claudet, talisque effectus successiue futurus sit: tunc ipsa Vitalis fracta ac discontinua inuenitur existere, sed in ipsa discontinuatione rami ipsius Vitalis sibi inuicem subsident, ut dictum fuit in Chyromantia parua, secunda parte, capite secundo, figura quinta, ac ille ramusculus qui uersus Montem pollicis hæret, reflectitur ad superius, & significat suffocationem caloris naturalis: & quidem non subito, sed paulatim debilitari: unde & ramusculus ille aliquantulum reflectitur ac arcuatur, significans priuationem

PIORVM CHYROMANT.

uationem ipsius caloris, nec posse se ad propriam operationem extendere.

Si autem naturali intrinsecoque accidenti succumbere debeat, & hoc subito quodammodo & inopinate futurum sit, tunc talis discontinuatio aut fractio lineæ fit quodammodo subito ac repente: ita quod ramusculi ipsius Vitalis non subsident unus ad alterum, sed quasi coacte ad inuicem disgregantur. Nempe ipsius quidem caloris naturalis suffocationem portendunt, inopinatè tamen ac subito. Quæ tamen omnia ab ipsius caloris naturalis imperfectione accideri dicimus, eo, quod insufficiens sit huiusmodi contrariis accidentibus sese obicem ponere, nec aliquo effectui deficere dicitur aut debilitari: magis autem subito & inopinate quodammodo suffocatur. Vnde & subito ipsa Vitalis disiungitur.

Si autem huiusmodi accidentia ab extrinseco provenire debeant: tunc quidem ipsa Vitalis non inuenitur disiecta aut discontinua, sed quædam signa inueniuntur illi inexistere, per quæ talia futura possumus præcognoscere.

Aliquando namque quædam signa inueniuntur, per quæ manifeste ac euidenter ipsa Vitalis intersecatur, scilicet, à quibusdam lineis uenientibus ab ipso Monte Pollicis, uersus concavum aut montem manus. Et hoc significat, quod calor quidem naturalis in sua dispositione naturali persistet, sed tali accidente extrinseco impeditus, aut successiue deficiet, si talis linea intersecans, non multum apparens fuerit: aut subito suffocabitur, si ipsa uitalis maiori apparentia, ab ipsa linea intersecante superetur.

Hæc autem signa præcipue offensionem ex capite siue in capite notant.

Sunt

ENARRATIO PRINCI

Sunt autem & alia signa, quæ præcipue offensionem cordis ostendunt, cuiusmodi sunt illa, de quibus in tertia parte Chyromantiæ meæ parua dictum est, figura 49. Ratio autem illorum hæc est: quia, quando futurum est, ut ipsum offendatur, in quo principaliter ipsa actiua uirtus ac calor naturalis persistit, illo eodemque tempore, siue in loco illo, in quo, uel per quod tale tempus, siue ætas connotatur, illa eadem signa inueniuntur, ex quibus dinoscitur ipsa uirtus actiua, ac calor naturalis supra proportionem suam accendi aut debilitari.

Et si quidem uehementi accensione, aliquantulum ipsa uitalis dilatatur, ita ut quodammodo uideatur penè formam siue figuram aliquam circularem protendere, subito enim fit operatio illa, nec per spaciū ualet extendi, utpote, cum puer uermibus ipsis molestatur (nam permaxime circa præcordia accedunt) aut cum quis circa præcordia dolore, aut humoribus melancholicis contristatur.

Si autem proprio uulnere offensus est, signum illud non multum potest dilatari, id est, non dilatatur, nam significat ipsum quidem calorem omnem uirtutem suam in ipso corde conferre; ex effluitione autem sanguinis citius etiam debilitari, unde nec linea illa uitalis, illo in loco debet in latum protendi, quia subito & debiliter effectum suum consequetur.

Alia est etiam differentia omnium signorum supradictorum, scilicet, quod signa intrinseca ac naturalia, cum in propinquo sunt affutura, pallida sunt ac mortificata, quæ autem ab extrinseco effectus suos connotant, rubea sunt, ac coloris uiuaci. Ratio autem huius est, quia quæ ab accidenti intrinseco proueniunt, impedimentū quoque ipsius caloris naturalis connotant; & hoc ex suffocatione ipsius calidi naturalis, unde

PIORVM CHYROMANT.

unde & mortificata apparent. Quæ autem ab extrinseco accidunt, significant quidem impedimentum caloris naturalis, sed non intrinsecum: unde & ipsa Vitalis continuatur ex se, licet ab illiusmodi signis intersecetur, signaque intersecantia rubea sunt, eò quod uiuacitatem ac uigoris uirtutem ipsius operatoris extrinseci ostendant; quo autem uiuaciores sunt, eò etiam efficaciorum effectum ostendunt.

Hoc autem intelligendum est de omnibus illis signis, quæ offensionem quidem uitæ ostendunt, sed non inmediate ad ipsum cor pertinent. Verū autem offensio cordis absque uulnere, aliquantulum rubeis signis significatur, eò quod caliditatem quandā ostendant, non tamen æqualē aut temperatam: magis autem excessiue & supra modum; unde & uiuaci calore non persistunt, sed mortificato.

Quoniam autem ipse Deus ac natura, sicut in superioribus non abundat, ita nec in necessarijs deficit: uidemusque quod aliqui quidem sunt, qui accidentibus naturalibus, ac intrinsecis, ipso facto deficiunt; alij etiam ipsis accidentibus extrinsecis succumbunt. Plerique autem sunt, qui propter huiusmodi quidem accidentia intrinseca & extrinseca, in ipsius uitæ periculis accurrunt, sed tamen euadunt: ideo & ipsorum notitiam in huiusmodi signis habendam perquirimus: attamen non nisi quod ex naturalium qualitatum supradictarum operatione percipi ualet. Quapropter & ad earundem infirmitatum accidentium euersionem, sunt etiam signa illiusmodi euersionem periculorum significativa. Primum autem est & debilius alio, quando in ipso Monte Pollicis inuenitur quædam linea ipsam Vitalem secundans aut sequens, hæcque ut plurimum indiuisa est ac discontinua. Secundum autem est, & hoc fortius, quando inter Montem manus uersus Rascettam ipsam ac concuum, linea quædam extenditur, non
F. multum

ENARRATIO PRINCL

multum aberrans ab ipsa Vitali, quæ communiter Saturnina dicitur. Quotiescunque autem quispiam mortis periculum est incursum, & euadet: semper eo in loco, ubi ipsa Vitalis fracta est, inuenitur alterum prædictorum signorum: per maxime autem secundum. Sicuti namque per talem fractionem dinoscitur impedimentum ac suffocatio caloris naturalis, nisi iuuetur alio aliquo adminiculo: ita & ex tali signo siue linea significatur, quod calor ipse naturalis conualescet, nec suffocabitur: licet aliquantulum impediatur ab illo accidente intrinseco aut extrinseco, prout futurum est. Sicuti namque ipsum calidum, siue calor naturalis ipsam Vitalem lineam protenderet, nisi ex illo accidente impederetur: ita & conualiturus aliam lineam constituit, uigoris suam præmonstrans: licet tali infortunio præpediatur: ut ex cap. 3. percipi potest. Quo autem magis talis linea corroboratiua profunda est uersus Rascettam siue Restrictam: eo calorem ipsum facilius ab ipsis periculis adiuuari protendit.

Et adhuc amplius sciendum est, quod ipsa Vitalis aliquando bifurcata inuenitur in principio: aliquando autem uersus Rascettam: cuius quidem diuersitatis significationem habetis in tertia parte Chyromantiae meæ, figura 49. & partim etiam declarationem. At tamen sciendum, quod quando in principio bifurcata inuenitur, significat quidem uehementem caliditatem, sed tamen in bono occupari. Et ratio huius est, quia non in una tantum operatione persistit, sed in diuersis famulatur: ita quod ipsa humiditate compescitur, nec talis caliditas in furiam exhalatur: magis autem humores malos comprimens ingenium ipsum naturalesque uirtutes attollit ac subleuat. Et hoc intelligendum est, quando ad intra uersus ipsum Concauum ramum protendit. Si autem superius uersus Tuberculum Pollicis ramus ascender, aliqua

PIORVM CHYROMANT.

aliqualem exhalationem aut siccitatem, & frigiditatem mixtam connotaret: unde & mentis leuitatem, infidelitatemque significaret. Quando autem ipsa Vitalis bifurcata inuenitur, ac in longum protenditur: magnam exhalationem caliditatemque superexcedentem connotat. Et quoniam tunc temporis, scilicet, quando homo ipse, iuxta ipsius Vitalis cōmensurationem, ut dictum est, ad illam usque ætatē peruenit, non adeo abundat in humiditate sicuti in iuuentute: & per consequens in uehementem ac superfluam caliditatem deuenit: unde per maxime in siccam complexionem decurrit: Plurimis autem attritus curis aut negocijs aliquantulum humiditate ipse calor naturalis auxiliatus, in plures quoque operationes uirtutem suam extendit. Vnde ex hoc quidem mentis leuitatem percipere possumus: sed tamen talis uirtute ipsius caloris naturalis in magna ac sublimia tendit: licet raro aut difficile illud idem adipiscere ualeat.

Notatur autem quod plerique decepti sunt, arbitantes ipsam Vitalem oriundam ab ipsa Rascetta: ita ut ipsius finem constituerent inter Tuberculum Pollicis & Indicis Montem.

Hac autem causa decepti sunt: quia arbitrabantur magnum ipsam considerari debere ex ipsius participatione ad alia corporis membra: quod tamen falsum, ut superius diximus in principio huius Capituli.

De reliquis autem accidentibus ipsius Vitalis, de facili potest haberi cognitio, ex his quæ dicta sunt: magis autem si quis utramque nostram Chyromantiam conspexerit, magnam scilicet & parvam,

ENARRATIO PRINCL
CAPITVLVM QVINTVM.
De Naturali, & cur Naturalis dicatur.

SI quis recte ac iuste pensitare uelit, inueniet Lineam ipsam Vitalem in ipsius manus partium medio situari: ita scilicet, quod principium siue ortum accipiat in ipsius Manus medio, ut puta, inter Policem & Indicem. Quoniam autem, ut Philosophus ait, primum in animali generatur cor: secundo autem cerebrum ipsum, quod etiam ab ipso corde principium assumit, ideo ex hoc duo sequuntur: Primum scilicet, quod sicuti à corde ipsum cerebrum originem trahit: ita etiam & eo in loco in quo ipsam lineam Vitalem originem habere dicimus ac cognoscimus, illuc itidem & Lineam cerebri constituamus necesse est. Sicuti autem & ab ipso corde uitales spiritus in reliquas corporis partes: ita & à cerebro spiritus animales per totum corpus diffunduntur. Ex ipsius autem corporis animalis motibus ac qualitatibus & animalis etiam ipsius naturam cognoscimus. Et si in omnibus animalibus id confitemur, maxime autem in rationalibus tenendum est. Eorum namque differentia alijs ab animalibus permaxime in capite cerebroque uiget: nam illa quidem irrationalia dicuntur, nos autem rationales intellectualesque nuncupamur. Vnde & merito Naturalis linea nuncupatur: licet etiam proprio uocabulo Capitis linea nuncupetur, eo quod principaliter ipsius cerebri ac capitis complexione ostendat.

Quidam autem nuncuparunt Naturalem, non quidem simpliciter, sed hac clausula adiuncta, scilicet: Media Naturalis, ignorantes propriæ uocis significationem. Falsa namque est illa ratio, quæ communiter ab omnibus approbatur: ut scilicet ipsæ primæ quatuor lineæ Naturales dicantur, eo quod communiter ex pro-

PIORVM CHYROMANT.

ex propria natura in manibus uniuscuiusque reperiantur. Sic namque & reliquæ omnes naturales dici possent: quia naturaliter unicuique insunt, prout effectus ipsos naturales consecutori sunt. Id autem proprie Naturale dicitur, per quod uniuscuiusque natura percipi potest. Quapropter magis dicitur Naturalis ex sua propria significatione, quam ex alia quaque denominatione. Linea autem capitis nominatur: eo quod principaliter effectus suos prouenire ex capite demonstrat. Et ipsa ratio est, quod simplici uocabulo ac conuenientiori dicatur Linea naturalis.

Quo autem ad ipsius lineæ dispositionem siue qualitatem, Sciendum primo, quod huiusmodi linea debet in sui principio coniungi ipsi Vitali, in opposito medijs Montis Indicis, ibique Angulum supremum coniungere siue formare: & tunc significat hominem legalem, fidelem, ingeniosum, magnanimum, & faciliter bona operantem. Ratio autem huius est: quia tunc significatur perfectio ac æqualitas ipsius caloris naturalis, ac æqua diffusio ipsius calidi naturalis ad ipsum cerebrum: unde & humores mali uirtute ipsius caliditatis resoluuntur, nec aliqua malignitate efficiunt ipsi capiti.

Si autem ista linea in Angulo supremo non uniatur ipsi Vitali, sed aliquantulum sit distans, significat hominem proprii capitis, iracundumque. Et talis in iuuentute sua omnia uilipendit, scilicet diuitias, honorem, parentes, suæ tantummodo uoluntati adherens. Erit etiam leuis capite ac infidelis. Ratio autem huius est, quia significat superexcedentiam calidi naturalis ad siccitatem tendens: & facit hominem furiosum, nec pericula perpendentem: & hoc propter ipsum organum phantasie, quod ex tali siccitate quodammodo in confuso persistit: ipsaque phantasmata conuolantia, raro aut nunquam ueritatem rerum trutinare permittunt. Quanto autem magis

ENARRATIO PRINCIPII

ipsa Naturalis à Vitali recedit in ipso Angulo dextro, eo magis significat superexcedentiam caloris naturalis: unde & ipsa linea Naturalis, ab ipsius Vitalis principio diuiditur, & per consequens siccam complexionem magis connotat. Et ut plurimum hi sunt cholericae aut sanguineae naturae: nisi forte tale spacium sit rugosum, aut siccum & durum, tunc namque siccam frigidamque complexionem notat: & per consequens hominem perniciosum magis aut proditorem, prodigum & inutilem.

Si autem aliqui rami fuerint tale spacium interfecantes, significant aliqualem habitudinem siue æqualitatem inter ipsum cor & ipsum cerebrum: unde & huiusmodi effectuum malignitatem diminuunt.

Si autem tales rami fuerint intercisi, augent maliciam illam, & ad peiores effectus inducunt: & eo magis quo etiam magis sunt intercisi, unde & aliquando exules à patria fieri prædicunt, ob sui capitis instabilitatem ac mentis peruersitatem.

Si autem illo in spacio, & maxime uersus Vitalem, aut in ipsa Vitali fuerint quædam spacia ueluti fossulae male apparentes, & callosae siue duræ significant homicidia aut uulnera mortalia. Ratio autem huius est, quia significant uehementem & inopinatam subitamque operationem ipsius calidi naturalis, cum cholerica siccaque superfluitate humorum: unde & de facili in illiusmodi operationibus exire demonstrant.

Secundo sciendum est, quod ipsa naturalis debet esse recta, integra ac continua, profunda & apparens usque ad Montem manus: tunc namque significat bonitatem cerebri, ac bonam naturae complexionem: ingenijque nobilitatem ac excellentiam, hominem quoque fidelem & ueridicum. Ratio autem huius est, quia significat æqualitatem ac temperantiam

PIORVM CHYROMANT.

rantiam qualitatuum naturalium, & complexionem temperatam: & eo magis quo ipsi Vitali fuerit coniuncta in Angulo supremo.

Si autem fuerit breuis ac tamida & profunda, hominem fantasticum & duræ ceruicis ostendit, ac maleuolum. Ratio autem huius est, quia significat superfluam abundantiam frigiditatis ac humiditatis: & ex consequenti malorum humorum, ex quibus etiam & morum inæqualitas sequitur, unde etiam infidelitatem ostendit.

Si uero longa multum lataque fuerit, hominem furiosum ac bestialem ostendit, ac cholerae pessimae. Ratio autem huius est, quia significat superexcedentiam siccitatis ac caliditatis. Et non mirum esset, si huiusmodi homines in aliquam penuriam deuenirent, aut aliquod infortunium sustinerent in ipsa substantia, ac diuitijs, propter ipsorum capitis duritiem ac obstinationem: & eo magis quo ipsa Naturalis in fine sui est ueluti tortuosa, aut ueluti discontinua uel male apparens, aut & in Angulo supremo non coniungatur Vitali.

Si autem fuerit subtilis & longa, uel male apparens, significat infidelitatem, proditorem quoque, ac cerebri uolubilitatem. Ratio autem huius est, quia significat complexionem frigidam & siccam, & si aliquando calor ipse Naturalis operetur, non tamen nisi in malum operationes suas adducit, propter ipsam complexionis siccitatem, & ideo quodammodo semper malum sonat. Aliquando autem contingit, quod Naturalis est tortuosa, & hoc duobus modis. Nam quandoque est tortuosa & grossa, ac aliquantulum extensa, & tunc significat malignitatem animi, ac iniquitatem pessimam: sed tamen aliquando fidem seruare ac ueridicum esse: & cum aliquibus quidem hoc erit, non autem uniuersaliter cum omnibus, & semper aliquid malum dolose cogitabit: significat enim abundantiam humiditatis ac frigoris

ENARRATIO PRINCIPI

ac frigiditatis : & aliquando quidem adeo excedere, quod quodammodo ipse calor naturalis ab omni, ut ita dicam, operatione sua subtrahatur : sed tamen prævalens non penitus suffocabitur, & aliquando in bonam operationem inducet. Quandoque uero est tortuosa & subtilis, & aliquantulum extensa : & tunc significat hominem iniquum ac pessimum, & infidelissimum in quocunque genere, & in quocunque loco & tempore. Ratio autem huius est, quia non solum significat frigiditatem ac siccitatem naturæ uel cōplexionis, sed etiam quodammodo ipsum calorem naturalem penitus suffocari : unde nullam uirtutem habet in ipsa phantasticatione : nec in seipso aliquam rationem aut bonum uirtutis sustinere potest.

Sciendum quoque, quod ipsa Naturalis in processu suo aliquando est distans multum à Vitali circa finem : aliquando autem restringitur circa finem uersus finem ipsius Vitalis. Et siquidem, quando distat apparenter & fortiter ab ipsa Vitali in fine, quasi uideatur ipsam palmam secare uersus Montem, significat hominem audacem ac magnanimum, ac boni capitis. Ratio autem huius est, quia significat æqualitatem siue temperantiam humiditatis, cum calore naturali : seu etiam dominium ipsius calidi naturalis super alias qualitates. Hoc autem eo magis significat : quo ipse Angulus supremus non est acutus aut strictus : magis autem largus siue amplus, coniunctus tamen scilicet ipsi Naturali, siue etiam Vitali simul unitis. Si autem in progressu suo uersus ipsam Vitalem extendatur : significat hominem timidum, avarum, & aliquando non fideliter agentem siue operantem. Ratio autem huius est, quia significat debilitatem caloris Naturalis, non prævalentis se in propriam operationem exercere : nec ipsum caput siue cerebrum per seipsum subsistere : unde & ipsi Vitali in processu suo cohæret. Hoc autem magis significat, quo ipse Angulus supremus

PIORVM CHYROMANT.

supremus fuerit acutus & strictus, aut etiam separatus multum.

Notandum autem, quod aliquando contingit, quod ipse Angulus supremus est strictus aut acutus, ipsa autem Naturalis in fine sui non flectitur uersus Vitalem, quasi restringendo se modo supradicto : magis autem est ueluti secans ipsam palmam per transversum, & tunc quidem significat timiditatem naturalem, siue hominem timidum : attamen nec adeo timidus est, quin in societate aut post temporis intervallo, & si non audax efficiatur, attamen discursum rationis non amittit. Ratio autem huius est, quia significat quidem aliquale impedimentum caloris Naturalis in sui principio, attamen etiam conualescentiam demonstrat, rationisque claritatem ac robur animi.

Quo autem ad alia signa ipsi lineæ adhærentia siue accidentia. Sciendum quod aliqua signa sunt, quæ supra ipsam naturalem reperiuntur uersus Triangulum ipsum, & uidentur ueluti cruces parvæ, & plerumque sunt uersus ipsum Angulum supremum incipiendo : & significant lites ac contentiones. Ratio autem huius est, quia cum ipsa linea Naturalis sit linea capitis aut cerebri : ipsæque lineæ producantur secundum uirtutem calidi Naturalis : eoque magis quo ipse calor Naturalis uehemens fuerit : magis etiam in huiusmodi dilatetur lineis ac ramusculorum multiplicatione. Sequitur etiam, quod quando uehemens est, ac superabundans, plurimos ramusculos ostendat, quibus significatur talis superabundantia caloris Naturalis, quæ homines inducit ad lites & contentiones. Quoniam autem naturaliter unicuique inditum est, ut se, uitam corpusque tueatur, ideo sequitur, quod etiam ad huiusmodi contentiones ac lites excitatas alij opponantur : hoc autem significatur ex alijs lineis, quæ illiusmodi ramusculos

G

in mo

ENARRATIO PRINCL

in modum crucis interfecant. Signum namq; est, quod tali super excedenti calori etiā exterius ponetur impedimentū.

Si autem fuerint illiusmodi lineæ, sed tamen una earum tantummodo Angulum illum paruum transcendat, significat quod talis habens homicidium perpetrabit, aut uulnera mortalia infliget, propter huiusmodi lites aut contentiones.

Si autem talia signa uideantur, magis ad circularitatem tendere, quam ad quadraturam, tunc talia homicidia perpetrare, quodammodo absq; contradictione aliqua significat. Hoc autem modo intelligenda sunt ea, quæ dixi in parua Chyromantia mea, in tertia parte, figura 49. & in magna Chyromantia libro 2. cap. 6. secundæ partis.

Aliquando etiam inveniuntur aliqua signa magna, & multum apparentia, quæ sunt ueluti figuræ semicirculares, super ipsam Naturalem: & dicuntur significare litem Ecclesiasticam, aut cum personis Ecclesiasticis. Ratio autem huius est, quia tales lineæ siue figuræ significant quidem excedentiam caloris Naturalis, ac animi uehementiam: attamen cum aliquali depreffione: eò quod non opponitur illi aliud contrarium, per quod magis irritetur, sed ei potius ceditur, quo ad ipsam animi uehementiam. Et quoniam hi qui talis conditionis sunt, ut scilicet neminem ad iracundiam prouocent, aut huiusmodi alterationibus insistant, Ecclesiastici sunt aut religiosi: aut etiam illi, qui cum Ecclesiasticis personis aut religiosi lites habent, semper etiam aliquo, ut ita dicam, honore illos uenerentur: & nisi timore domini forent astricti, multa mala committerent: hoc autem posito seipsos refrenant: ideo dicitur quod talia signa siue figuræ magnæ, ac semicirculares, significant litem cum personis Ecclesiasticis, aut pro re Ecclesiastica, quod etiam ut plurimum accidit. Et hac etiam de causa, quia ipsa Ecclesia quo ad criminalia,

PIORVM CHYROMANT.

nalia, scilicet quando etiam quis ex aliquo crimine esset morti tradendus: non tamen ipsum morti adiudicaret.

Sunt etiam aliquando in eodem loco uel circa quædam lineæ se interfecantes ad modū stellæ super Naturalem, & significant hæreditatem, & maxime mulierū gratia. Ratio autem huius etiam ex superioribus haberi potest. Nam ut plurimum hæreditates extraordinariæ non habentur absq; emulatione aut contrarietate: atq; attinentes ipsi, adinuicem irascuntur: sed tamen ex illiusmodi signis significatur talis habens prædominari, & quidem nō malo euentu aut mali operis perpestratione, magis autem cum gloria ac multiplicatione diuitiarum: unde & illi ramusculi interponuntur in illiusmodi intersectionibus, eò quod licet accensio animorum ac sanguinis ebullitio fiat, non tamen sequitur effectus aliquis, qui proportionatus sit tali caliditati superexcedenti. Et quando aliud quod malum futurum est ex huiusmodi hereditate, illi etiam ramusculi sunt ab alia nobili linea intersectati.

Aliquando autem sunt aliquæ lineæ interfecantes ipsam Naturalem uersus Quadrangulum manus, & significant litem cum matre sua, scilicet, ex causa ipsius: quomodocunq; occurrat: & hoc magis cognoscitur, cum illiusmodi lineæ in ipso Quadrangulo sunt intercisæ. Et hoc intelligitur, quando tales lineæ ex transuerso interfecant ipsam Naturalem: si autem ex directo manus ipsam secarent, non debent esse intercisæ. Ratio autem huiusmodi significati est, quia significat afflictionem mentis magis quam corporis, eò quod ex consanguinitate dedignetur, atq; in iram accendatur. Vnde & tales lineæ descendunt ab ipsa Naturali, uersus partem inferiorem, significantes impedimentum ipsius cerebri, imo caloris Naturalis, & nocumentum capitis: & quando sunt intercisæ in ipso Quadrangulo, talis habens erit

ENARRATIO PRINCIPALIS

superior, & pars aduersa succumbet. Ratio autem huius est, quia significat tale impedimentum caloris Naturalis debilitari cum conualescentia ipsius caloris Naturalis; & ex consequenti contra aduersarios ipse habens dominari.

Aliæ quoque lineæ in ipsa Naturali inveniuntur uersus Quadrangulum, & sunt ad inuicem intersecatæ ad modum crucis; unitæ autem cū ramis ex duobus capitibus ad ipsam Naturalem, & significant uulnera in capite. Ratio autem huius est, quia significant impedimentum caloris Naturalis ab extrinseco; unde & ipsi Naturali uniuntur, sed non intersecant; quia impediunt quidem ipsum calorem, sed non proueniunt ex prædominatione aut suffocatione Naturali, sed est exterius illi adueniens.

Quandoque uero accidit, quod ipsa Naturalis brevis est, ita quod in concavo manus finitur: & hoc duobus modis contingit. Aliquando namque circa finem inclinatur uersus Mensalem, ac ipsi Mensali coniungitur: & significat hominem moriturum in iuuentute. Aliquando autem brevis est, sed in neutram partem declinat, imò permanet recta in situ suo: & tunc etiam moriturum in iuuentute significat: attamen maxima differentia est in istiusmodi significatis. Primo namque modo significat impedimentum ac suffocationem caloris Naturalis, ex maxima superabundantia humiditatis ac frigiditatis; ita, quod dicitur tale signum ex Apoplexia mortem subitam significare. Secundo autem modo significat impedimentum ab extrinseco, aut quod ex infirmitate proueniet, ita quod talis debilitatio siue impedimentum non successiue firmabitur, aut effectum suum producet, postea subito ac ex improviso continget: sed significat aut occidi, aut infirmitate aliqua prægrauatum, uitæ suæ terminum eximplere.

Notatur

PIORVM CHYROMANT.

Notandum autem, quod in his omnibus ac alijs similibus, quæ circa uitæ terminum occurrerint, semper considerata est ipsa linea Vitalis, quæ est principalis in consideratione ipsius calidi Naturalis: ac secundum eiusdem lineæ proportionem effectus aliarum linearum ac signorum iudicari. Similiter quando de ipsa Vitali dicitur, significare naturam colericam, siue furiosam ac bestialem, permaxime considerata est ipsa Naturalis, ac secundum ipsius dispositionem, & suum etiam iudicium affirmare.

Ex his autem quæ dicta sunt patere possunt reliqua accidentia ipsius Naturalis.

CAPITVLVM SEXTVM.

De linea Epatis, & cur linea Epatis dicatur.

Voniam autem (ut superius dictum est in 3. capite) principalis & excellentior omnium qualitatatum est ipsa caliditas, ita ut dicatur actiua ac formatiua corporum inferiorum; & secundum ipsius operationem ac dominium, omnes etiam actus humani gubernari, ac in operationes suas prodire iudicentur: prout scilicet magis aut minus prædominatur maioribus humoribus ac qualitatibus; etiam hac de causa unusquisque in operationibus suis talis dicitur esse, prout ex uirtute ipsius caliditatis operationem suam exercere potest: ut diffusius ibidem habetur; ideo cum in uno quoque corpore, supradictarum qualitatatum sit controuersia maxima: & quæ illarum præpotens fuerit, illa & ipsarum operationum sit dominatrix: sequitur, ut quodcumque animal aut uegetabile quidpiam secundum ipsarum qualitatatum dominationem regatur, homine dempto, qui operationis suæ author ac dominus existit:

G. 3. eo quod

ENARRATIO PRINCIPI

eò quòd summa arbitrij sui libertate fruatur: Inclínatur quídem, sed ipsa natura, ac Deo authore, cogi non permittitur, nisi propria uoluntate deflexerit. Sicuti autem in unoquoq; coetu, aut multitudine aliqua siue societate, naturaliter etiam unus alteri preponitur, nec tamen etsi princeps existat, omnes per se ac solitarie operationes suas exequitur, sed summa gubernatione unicuiq; prout cuiq; opus est, partem suam exequendam proponit: idcirco ipsa Natura, & in humanis corporibus ordine quodam gubernatur. Ita quòd quamuis ab ipso corde spiritus uitales principium sumant: à cerebro autem spiritus animales per corpus diffundantur: attamen & ab ipso Epate, tanquam à communi quodam contubernio siue dispensatore ipsa substantia nutritiua ac operatiua, in totius corporis membra diffunditur, quæ est ipse sanguis, quicq; & sedes animæ dicitur esse, propter suam humiditatem ac caliditatem cōnaturalem. Et sicuti ex ipso corde progressum Vitalem habemus, & à cerebro ipsos motus animales accipimus: ita & ex ipso Epate omnis nostra complexio subsistit. Vnde & pleriq; Doctores ipsam lineam Basim Trianguli appellarunt, eò quòd ipsa Epatica prædictas lineas quodammodo ex sustentatione adaugeat: ut scilicet, si bene disposita fuerit, eorum etiam bonitatem corroboret, si autem male, eorum quoq; malignitas fortificetur & accrescat: quamuis alij ipsam dixerint Basim Trianguli, eò, quòd in imo ipsius Trianguli persistat, quod tamen falsum est: communiori autem nomine linea Epatis nuncupatur, eò quòd per ipsam cognoscamus ipsam uirtutem digestiuam ac nutritiuam: & ex consequenti ipsam complexionem naturalem. Nam Epas dicitur esse ueluti Lebes in stomacho nostro, in quo ipsa propria substantia corporea bene digesta congregatur, ac cæteris corporis partibus ab ipso Epate diffunditur.

PIORVM CHYROMAN,

te diffunditur, & ex consequenti si bona fuerit, digestio etiam ipsius corporis, complexioq; temperata adiudicabitur.

Quo autem ad ipsius lineæ dispositionem ac qualitatem: Primo sciendum, quòd debet esse unita cum Vitali in Angulo dextro, & cum Naturali in Angulo sinistro, & debet esse recta & continua, eo namq; modo posita, significat bonam digestionem, ac bonam complexionem, uirtutemq; caloris Naturalis æqualiter temperatam: Si autem fuerit intertrecisa aut discontinua, & nō unita ipsis duabus primis lineis scilicet Naturali & Vitali: significat malam digestionem ac complexionem deprauatam, & impedimentum ipsius caloris Naturalis, ab interiori siue ab ipso principio intrinseco.

Si autem esset iuncta cum Vitali, & in ipsa coniunctione esset profunda & integra, & non attingeret ipsam Naturalem, significat quidem bonitatem complexionis ex propria natura, sed ex processu temporis calumniam pati, propter aliquod accidens, ab intrinseco quidem proueniens, sed ab exterius causatū. Ratio autem huius est, quia significat bonitatem ipsius caloris, & ex consequenti bonam digestionem ac complexionem temperatam ex se: sed huiusmodi bonitas ac temperantia caloris Naturalis in processu temporis debilitabitur propter aliquod accidens exterius, quod uirtutem digestiuam suppediet aut impediet.

Aliquando etiam contingit ipsam lineam Epatis bifurcatam esse, & hoc duobus modis: scilicet uersus Vitalem & Rascettam, & uersus ipsam Naturalem. Quando est bifurcata uersus Vitalem & Rascettam, significat naturam iniquam ac maleuolam, & de facili in ipsis sceleribus obrui. Ratio autem huius est, quia significat aliqualem superexcedentiam caliditatis & siccitatis, ex qua proueniet euaporatio maxima ipsorum humorum Naturalium ad cerebrum ascendentium, qui im-

ENARRATIO PRINCI

qui impediētes uirtutem fantastica, ipsum quoque rationis discursum præoccupant: unde & de facili ad quæque prophana decurrunt. Quando autem est bifurcata uersus naturalem, significat debilitatem stomachi ac complexionis: malamque uirtutem digestiuam. Ratio autem huius est, quia significat impedimentum ac debilitatem caloris Naturalis: frigidamque ac siccam complexionem ostendit: & ex consequenti debilitatem capitis, ingeniumque malum, ac rude: aut etiam hominem infidelem.

Si quando autem ipsa linea Epatis sit ab aliqua linea intertusa: significat infirmitatem accidentalem. Ratio autem huius est, quia significat ipsum calidum naturale ex aliquo extrinseco adueniente præpediri.

Quando autem est discontinua aut capillaris, significat etiam infirmitatem, sed ex defectu interiori, scilicet ex debilitate ipsius calidi naturalis. Si autem esset discontinua aut disiuncta, & aliquibus alijs lineis, quasi subsequenter contineretur, significat corroboracionem ipsius lineæ Epatis, ac euersionem talium infirmitatum.

Reliquum huius lineæ habetur in cap. 10.

CAPITULUM VII.

De Mensali & cur dicatur Mensalis.

Postquam igitur in superioribus actum est de tribus primis lineis, restat uidendum de ipsa Mensali. Sed antequam particulariter de ipsa Mensali sermonem habeamus, sciendum est: quod quamuis ex tribus lineis prædictis habere possimus cognitionem uniuscuiusque complexionis ac naturæ: ta-

PIORVM CHYROMANT.

turæ: tamen principalis earum cognitio uersatur circa unum quodque membrum, prout ipsarum linearum attributione determinatur: sicque & actus humani secundum ipsorum membrorum qualitatem, ac complexionem regi ac gubernari dicuntur: attamen datur etiam alia linea, quæ non uni tantum aut singulari membro attribuitur, sed toti corpori. Et quidem non, ut per eam accidentium omnium percipere ualeamus cognitionem, quæ futura sunt in toto corpore simul, aut singulariter in unoquoque membro: sed ut per eam agnoscamus uniuscuiusque corporis uirtutem ac uigorescitatem, siue substantiæ fortitudinem. Vnde & ista linea dicitur Mensalis, id est, communis: eo quod ostendat ipsam uirtutem totius corporis, ac fortitudinem substantiæ specificæ, licet non proprie, ac per se ostendat complexionem siue qualitatem naturæ, nisi imperfecte & à posteriori. Nam ex sua propria significatione tantummodo ea ostendit, quæ ad ipsam uirtutem actiuam, siue operatiuam spectare uidentur: scilicet, caliditatem & humiditatem, ac eorum æqualitatem: alia autem non nisi per accidens.

Quo autem ad dispositionem seu qualitatem ipsius Mensalis: sciendum quod debet esse recta, integra ac continua, & profunda, & apparens usque ad oppositum spacium Medij, & in Monte ipsius uersus Montem Indicis: sic namque disposita, significat bonitatem complexionis, ac bonam habilitatem aut promptitudinem ad prolis generationem. Ratio autem huius est, quia significat æqualitatem ac temperantiam caliditatis & humiditatis.

Si autem e contrario inueniretur, scilicet discontinua aut subtilis: significat contrarium. Ratio autem huius est, quia significat debilitatem caloris naturalis ex prædominatione aliarum qualitatum.

H

Si autem

ENARRATIO PRINCI

Si autem ipsa linea sit ramusculosa, ita scilicet, quod pluribus lineis continuetur, quorum extrema uersus quadrangulum flectantur, significat hominem calidum & astutum, ingeniosumque, & lingua sua plurima mala, bona quoque operari: itaque ad utrumque lingua sua ualebit. Ratio autem huius est, quia naturam ac complexionem siccae qualitatis ostendit. Et si manus fuerit carnosae ac pinguis, tactu etiam molli: significat, quod talis communiter amicis fidelissimus erit, inimicis autem subdolus ac supplantator.

Si autem manus fuerit sicca & aspera, significat quod talis ex se erit proditor & infidelis, amicos ac inimicos communiter decipiet. Ratio autem huius est, quia primo modo significat complexionem quidem calidam & siccam, sed cum aliquali humiditate: si autem secundo modo, significat simpliciter aut siccam & calidam, aut siccam & frigidam complexionem: & ex consequenti fantasmatum confusio nem ac solutionem, siue debilitatem ipsius uirtutis fantastice, ex quibus omnia mala praedicta proueniunt.

Quandoque uero ipsa Mensalis bifurcata est, & sicuti diuersimode illiusmodi bifurcatio inuenitur: ita & diuersa retinet significata.

Si bifurcata est uersus Montem Indicis, significat bonitatem naturae ac complexionis, ingenijque acumen & excellentiam. Ratio autem huius est, quia significat non solum complexionem temperatam, sed ipsa caliditas aliquantulum praedominatur, licet non super excedenter: ex quo sequitur quaedam promptitudo ac uigorousitas ipsorum spirituum uitalium, ipsorumque humorum ac fumositatum siue uaporatorum clarificatio, unde & ingenio suo, ac animi nobilitate in bonum proficiunt habentes talia signa.

Si autem tales rami extenduntur uersus Digitos, ut pluri

PIORVM CHYROMANT.

plurimum malum sonant, scilicet aut hominem maleuolum & iniquum: aut hominem infortunatum ac infaelicem: aut etiam uitam laboriosam & magnarum curarum. Ratio autem huius est, quia significat impedimentum aut suffocationem, siue debilitatem ipsius calidi naturalis ac uirtutis actiuae.

Attamen & aliquando in tali inclinatione ramus superior inclinatur uersus Indicem, ita quod in ipsum Indicem ingreditur primam iuncturam ascendendo, & tunc significat hominem colericum, imò quodammodo phreneticum, & aliquando ex influxu, imò impulsu coelesti quodammodo agitari. Ratio autem huius est, quia significat quandam superexcedentiam siccitatis ac caliditatis, & quidem non continuam, sed solummodo in aliquo tempore aut mutatione singulari, ex qua talis ex complexione sua accenditur, & in accensione aut adustione huiusmodi multi uapores exhalantur, & ad ipsum caput ascendunt, concitantque uirtutem fantasticam, quae commota cum nimia caliditate, dissoluitur: fantasmata quoque in confuso persistunt, ex quo de necessitate sequitur, quod talis quodammodo extra sensus deueniat: Nam plurima quaeque simul quodammodo cogitat, nec singulariter discernere ualet, quapropter in seipso irascitur, dedignaturque, nec semetipsum quodammodo ualet sustinere.

Sicuti autem ramusculus iste duplici modo inuenitur existere, ita & diuersimode huiusmodi effectus producuntur.

Quandoque enim dum talis ramus Indicem ingreditur, uadit per directum ipsius Digiti: in parte inferiori uersus Medium, & tunc quidem significat supradictis passionibus detineri, sed satis remissius ac debilius: ita ut

ENARRATIO PRINCL

quodammodo ex nullo tempore in talem passionem incli-
dere dicatur: & si aliquando, hoc tamen raro. Si autem talis
ramus in ingressu ipsius iuncturæ transuersaliter ascendat
uersus partem superiorem, significat hominem in tali passio-
ne detineri modo primo exposito.

Si autem aliquis diceret, quod hoc idem posset signifi-
cari ex supradictis ramusculis, qui ex continuatione ipsius
Mensalis in Quadrangulo inueniuntur. Dico quod hoc fal-
sum est, quia licet tales ramusculi significant siccam qualita-
tem, & ex consequenti aliqualem adustionem siue accensio-
nem ipsius atræ bilis, non tamen ex hoc sequitur, quod in
superexcedentiam caliditatis ascendat: imò debilitatur ipse
calor naturalis, unde & in malis operationibus, scilicet in
fraudibus ac proditiionibus, oblocutionibusq; exercentur
habentes. Ramusculus autem prædictus, significat siccita-
tem ac caliditatem cum augmento & uigorisitate. Nec ta-
men adeo uehemens, quod in crudelitatem possit adduci,
nisi forte ex aliquo infortunio & subito, sed solum mentem,
rationemq; confundit, nec ipsa fantalia in operationibus suis
clare ac libere exire ualet. In signum autem huius est, quod
ramusculus ille non directe per Montem ipsius Indicis
ascendit, sed in fine inclinatur: significans remissionem ac
debilitatem ipsius adustionis siue accensionis ipsius caloris
naturalis.

Aliquando autem ipsa Mensalis extenditur recte ascen-
dendo ipsum Montem Indicis uersus dorsum, siue partem
superiorem: & aliquando quidem ramusculosa est aut discon-
tinua & disiuncta: aliquando autem integra: continua & si-
ne ramis.

Et quando est integra, continua, & sine ramis, signi-
ficat hominem iracundum, crudelem, & iniquissimum:
& eo

PIORVM CHYROMAN.

& eo magis quo fuerit profundior & apparentior. Ratio
autem huius est, quia significat superexcedentiam caloris
naturalis ac siccitatis, ita, quod nulla humiditate aut frigidi-
tate ualeat temperari. Quando autem est ramusculosa aut dis-
continua, significat impedimentum siue debilitatem talis
caliditatis, aut etiam siccitatis, ex qua remissione sequitur:
quod non est adeo iracundus & crudelis.

Si autem ipsa linea Mensalis in progressu suo ascende-
rit uersus Angulum supremum, scilicet, quod coniunxerit se
ipsi Vitali aut Naturali, significat hominem proprii capitis,
ac duræ cervicis, & infortunijs maximis succumbere: aut pe-
riculis maximis occupari. Ratio autem huius est, quia signi-
ficat maximam uirtutem ac potentiam ipsius calidi Natura-
lis, ita, ut neminem timere uelit, & hoc ex subreptione ma-
gis, quam ex propria uirtute. Nam ex uehementia caloris
naturalis, ratio ipsa quodammodo absorbetur, nec quæ, quæ-
liæue sint agenda, præponderabit.

Et in signum huius: ipsa Mensalis unita est ipsi Natu-
rali aut Vitali, quæ proximiores esse dicuntur ipsi primo
principio caliditatis: imò ostendunt ipsum principium ca-
liditatis, quanti ualoris ac ponderositatis existat, significa-
turq; adeo ipsum calidum naturale præpotens esse, ut per
totum ipsum corpus suam uigorisitatem æqualiter susti-
near.

Quod si aliquando ipsa Mensalis Naturalem ascendat:
in ipso concauo manus, significat quod talis habens sua in-
iuentute plurimis stragibus occupabitur, et si Vitalis illo in-
tempore uitæ periculum ostendet, ipsis ab inimicis supe-
rabitur, aut uitæ suæ terminum explebit. Ratio autem hu-
ius est, quia significat uehementiam quidem per maximam
ipsius calidi naturalis, sed subito aut cito casuram, hocq;

Id. 3. magis

ENARRATIO PRINCL

magis ab extrinseco proueniet: quamuis & omnis conatus ipsius naturæ in ipsa sua iuuentute operetur. Signum autem huius est, quia subito & non in processu ipsi Naturali coniungitur, in quo permaxime etiam ostenditur ipsa Naturalis caliditas, ac proximitas ipsius principij Vitalis.

Quo autem ad accidentia ipsius Mensalis, sciendum, quod aliquando in ipsius lineæ principio inuenitur quædam figura oblonga circulariter: & aliquando etiam apparet ueluti Fossula: & significat quod talis habens, erit secretus ex se, astutusq; ac callidus, amabitq; conuersationem ac societatem secretam, ita quod si malum perpetrabit, secrete tamen: & hoc erit proprium ipsius, & hæc propria ac uera expositio istiusmodi signi. Ratio autem huius est, quia significat abundantiam quidem caloris Naturalis humiditate permixti, sed ad siccitatem tendentis, unde & ingeniosus erit, tam ad bonum quam ad malum: sed ex calliditate ac astutia sua, aut raro, aut nunquam malum aliquod perpetrabit, solo uirtutis ac honestatis intuitu.

Et hoc permaxime intelligendum est, quando est ueluti figura circularis oblonga: si autem esset ueluti Fossula, significat permaxime talem astutiam ac cautelam in uitij ac in honestatibus occupare, & maxime masculinis. Et huius ratio est, quia maiorem frigiditatem ac siccitatem abundare significat.

Si autem in illo eodemq; loco fuerint aliquæ linulæ arcuales interfecantes ipsam Mensalem, significant impedimentum ipsius potentiae ac uigorositatis substantiæ generatiuæ ab extrinseco. Ratio autem huius est, quia (ut diximus in principio huius capituli) per ipsam lineam cognoscimus uigorositatem siue substantiam totius corporis, & non proprie ipsam complexionem, permaxime autem ipsam habitum

PIORVM CHYROMANT.

habitudinem ad prolis generationem. Quoniam autem perfectio ac uigorositas ipsius corporis cognoscitur ex integritate ac continuatione talis lineæ, ideo cum contingit huiusmodi lineam in principio interfecari, significat quidem impedimentum, sed non ex defectu ipsius calidi Naturalis, magis autem ab extrinseco. Vnde & dicitur significare infirmitatem, siue infirmitates si plures fuerint, circa genitalia: & hoc intelligendum est, tam interius quam exterius.

Ex his autem intelligenda conceduntur, & alia reliqua quæ in huiusmodi conspicienda contingunt. Atq; omnes lineæ simul in omni iudicio proportionandæ sunt, ut de unaquaq; clarius habeatur sententia.

CAPITVLVM VIII.

De duodecim manus partibus in uniuersali.

Vperius actum est de quatuor lineis principalibus ipsius manus: nunc autem agendum restat de reliquis manus partibus, quæ in his duodecim numero comprehenduntur.

Scilicet:

Rascetta.

Triangulus.

Quadrangulus.

Percussio.

Mons manus.

Mons Indicis.

Mons

ENARRATIO PRINCIPI

Mons Pollicis.

Mons Medij.

Mons Annularis.

Et Mons Auricularis.

Et ipsi Digiti.

Concauum quoque, licet non sit pars proprie ipsius manus, sed ex aliquibus partibus manus formetur, ut dictum est in Chyromantia parua, prima parte, capite quinto: & in secundo libro Chyromantie magnæ in principio.

Danda quoque esset alia pars, quæ dicitur Tuberculus, sed reuera hoc est magis nomen commune quinq; Montibus Digitorum quam aliqua pars. Vnde & illa pars Montis quæ magis eleuatur, dicitur Tuberculus talis Montis.

Sciendum quoque, quod cum regula uniuersalis sit, ut inferiora quæque suis à superioribus gubernentur, ac clarissime ab unoquoque cognoscitur, quod ipsa corpora coelestia, ac Planetarum, influxu suo inferiora quæque corpora, ueluti instrumenta diuina, moderentur: merito quoque & in ipsa manu quoddam particulare unicuique attribuendum censetur, secundum uniuscuiusque Planetæ proprietatem.

Primo itaque Mercurio datus est Mons Auricularis cum suo digito. Et hoc quidem non solum ex hoc quod ibidem reperiuntur signa illa, quæ ostendunt ea quæ Mercurialia dicuntur existere: aut illos effectus, ad quæ ipse Mercurius inducit siue inclinatur: sed etiam quadam naturali approbatione, ac secundum ipsius naturæ humanæ, aut ipsius calidi naturalis perfectionem. Et hoc idem intelligendum est de omnibus alijs locis Planetarum. Nam in capite præcedenti dictum est, quod ipsa Mensalis ideo Mensalis siue communis dicitur, quia totius corporis nostri perfectionem ostendit: & sicuti in processu suo maiorem seruat proportionem,

PIORVM CHYROMAN,

tionem, ita & ipsius naturæ ac caloris naturalis perfectionem ostendit.

Ipsa autem uita humana in tres ætates diuiditur, scilicet: Iuuentutē, quæ comprehendit in se Infantiam, Pueritiam, Adolescentiam & Iuuentutem, scilicet usque ad uicesimum quintum annum. Secunda ætas dicitur Virilitas, quæ est à uicesimo quinto anno usque quinquagesimum. Tertia ætas dicitur Senectus, quæ est à quinquagesimo anno usque ad ultimum terminum uitæ humanæ.

Prima autem datur Mercurio, eo quod in ipsa homines inclinentur ad exercitia, ad quæ aptiores iudicantur: lubrica quoque ac lasciuia exercentur.

Secunda autem datur Ioui: attamen conuenientius Soli attribueretur: & rectius in hac scientia secunda ætas ipsi Soli attribuitur quam Ioui, quia in ipsa consideramus naturam uniuscuiusque. Magis autem proprium est unicuique amicitijs ac gaudijs perfrui, quam dignitatibus aut officijs gaudere. Nam & hæc etsi sit prima in qualitate ac conditione humanæ naturæ, in quantitate tamen est minor. Nam pauci sunt qui dignitatibus ac officijs, dominationibusque perfruantur.

Tertia uero ipsi Saturno conceditur, qui quieti aut etiam fastidio & melancholicis, ac domus gubernationi deservit.

Quoniam autem aliquis obijcere posset, quod hoc quod dicitur de Saturno falsum uideatur, quia scilicet in profectu ipsius ætatis, ipse calor naturalis maiorem perfectionem non possidet, imò permaximam debilitatem incurrit: nam senectus ipsa semper ad deterius procedit, ipso calore naturali deficiente. Ideo dico, quod quamuis ipsa ætas senectus ad deterius incedat, non tamen propter hoc sequitur

ENARRATIO PRINCL

ipsam perfectionem caloris naturalis proprie deficere dicitur: imò dico quòd ex ipso defectu senectutis cognoscere possumus, propriam perfectionem & uigorositatem calidi Naturalis. Cum namq; in senectute ipsa, qualitates aliæ augeantur, & maxime ipsa frigiditas, sequitur quòd tunc permaxime opus sit ipsius caloris naturalis. Si igitur calor naturalis perseveret, ex se aliæ autem qualitates augeantur: sequitur quòd quamuis non persistat, ac perfecte dominetur, ut consueuerat, non tamen propter hoc dicatur defecisse, imò augeri. In iuuentute namq; prædominabatur, sed ex hoc nullam gloriam prosecutus est, quia contrarietatem aliquam, aut talem, non sustinebat, nunc autem permaxime laudandus est, scilicet in senectute, si perseverat, ac ipsam uitæ longitudinem adaugeat, quia nunc imminet periculum, laudemq; ac gloriam ipsius propriæ uigorositatis in fine possideat.

Hac igitur ratione in ipsa scientia Chyromantia, ipse locus Mercurij in monte Auricularis ponendus est. Locus autem Solis, in monte Annularis. Locus uerò Saturni, in monte Medij. Nam Mensalis ipsa principium sumit in ipsa percussione, & terminum in medio Digito ponit, propter rationem supradictam, ut clarius habeatur in capitulo ipsius montis Auricularis, ac deinceps in uno quoq; loco Planetarum.

Quarto uerò loco ponitur ipse locus Iouis in monte Indicis, cū suo digito. Ratio autem huius est, quia ad hoc quòd aliquis alteri dominetur, requiritur quædam excellentia ac nobilitas animi, ut scilicet audax sit ac magnanimus.

Cum autem hæc & similia, ex abundantia ipsius caloris naturalis persistant, necesse est, quòd ubi primo & per se ostenditur perfectio ipsius caloris naturalis, illic etiam uel circa

PIORVM CHYROMANT.

circa eundem locum inueniantur illa signa, quæ hæc magnifica ac digna præmonstrant. Hoc autem est in Monte ipsius Indicis, qui est circa locum ubi primo incipit ipsa linea Vita, seu cordis, & linea Naturalis seu capitis uel cerebri, quia pars illa eminentior est alijs omnibus partibus, ergo &c.

Quinto uerò loco ponitur Mars in ipso Triangulo. Ratio autem huius est, quia Mars est Deus belli, hominesq; furiosos ac bellicosos facit.

Nullo autem alio in loco clarius huiusmodi signa habentur, nec haberi possunt, quam ex ipsa Naturali, quæ & linea capitis dicitur, à qua etiam permaxime actus humani cognoscuntur: scilicet quantæ sint uirtutis ac excellentiæ, & maxime quo ad ipsa capitis ac cerebri constantiam siue uolubilitatem.

Igitur & ipse Mars conuenienter in Triangulo positus est, qui ex capitis linea ac linea Vitali. Lineaq; Epætis constituitur, quæ omnia ipsam animi fortitudinem declarant, quanta qualisue sit.

Sexto autem loco Venus ponitur in monte Pollicis. Ratio autem huius est, quia cum ipsa Vitalis sit ipsius cordis ac caloris naturalis significatiua, & secundum perfectionem ipsius caloris, ita etiam & ipsa Vitalis protendatur: necesse quoq; est, ut partes propinquæ eandem qualitatem, participatue percipiant, magis autem & minus secundum maiorem aut minorem propinquitatem ad ipsam Vitalem. Igitur mons Pollicis, qui in confinibus ipsius Vitalis inuenitur, necessario sequitur ipsi Veneri tribuendus, quæ laxa est ac focunda, audaciamq; suam ex maxima humiditate præpedita, in gaudijs occupet, ipse quoq; locus aliquantulum ab ipso calore semotus, & has quoque Venereas operationes insinuat.

ENARRATIO PRINCL

Septimo uerò loco ponitur ipsa Luna in Monte manus. Ratio autem huius est, quoniam ipse Mons manus semotus est ab omni principio caliditatis naturalis, in quo per maxime ipsi Lunæ siue operationibus suis conformis habetur.

Verum enim & ipse Quadrangulus ac percussio manus ipsi Lunæ conceduntur; magis autem ipsa Percussio, & hoc ratione prædicta.

Rascetta uerò Marti conceditur ac Lunæ, unicuique tamen secundum partem sibi magis propinquam. Hæc autem omnia per maxime probantur ex ipsa experientia ueridica existere, ut dictum est in Dilucidationibus meis super Coclitem, lib. 1. cap. 1. & etiam alibi.

Prætereundum uerò non arbitror de ipsis Vnguibus, qui & recte in decimotertio loco ipsarum partium manus ponendi sunt, quia multarum rerum ac effectuum cognitionem ostendunt. Quomodo autem ipsi Vngues considerandi sint ac attribuendi, dictum est in mea Chyromantia parua, in secunda parte, cap. 3.

CAPITVLVM NONVM.

*De partibus manus in singulari. Et
primo de Rascetta.*

Artibus igitur supradictis in uniuersali expositis, ipsarum declarationem singularem ac eandem signa aggressurus; primo incipendum est de ipsa Rascetta.

Attamen

PIORVM CHYROMANT.

Attamen ad maiorem intelligentiam omnium quæ sequuntur, sciendum, ut etiam superius capite quinto partim expositum est, quod quotienscunque aliquo in loco inueniuntur aliquæ lineæ intersecatæ in modum crucis, semper significant aliquod bonum, licet cum aliquali contrarietate, magis & minus secundum influentiam illius Planetæ, cui attributum est dominium illud. Ratio autem huius est, quia significant bonum ex influxu illius Planetæ, sed in aliquo præpediri; attamen nisi alter illorum ramusculorum intersecetur, semper bonum finem consequetur.

Quando autem inueniuntur in modum Stellæ figuratæ, significant maius bonum. Ratio autem huius est, quia significant maiorem perfectionem ipsius caloris naturalis, ac influxus bonitatem illius Planetæ cuius est locus, in cuius signum multiplicatur ipsa intersecatio linearum.

Sciendum quoque, quod quotienscunque inuenitur aliqua figura circularis in aliquo loco, bonum significat, præterquam in dominio Lunæ, in quo communiter malum significat. Similiter etiam in loco Mercurij. Ratio autem huius est: quia ex hoc significatur, quod Planeta illius loci influit in tali subiecto, ut secundum uirtutem ac proprietatem suam etiam talis habens in operationibus suis egrediatur, & hoc secundum perfectum ac totum influxum ipsius Planetæ dominantis.

Luna autem secundum suam propriam uirtutem, ac proprium influxum augetur ac deficit secundum accessum ac recessum à Sole illuminante. Et ita ea omnia quæ sub influxu suo consistunt, crescunt & deficiunt, aut necesse est post augmentationem deficere.

Et ideo figura circularis in loco Lunæ infortunium communiter notat, mutabilitatemque siue diminutionem res

1 3 rum mo

ENARRATIO PRINCIPI

rum mobilium, & maxime maritimarum siue aquaticarum, siue in negocijs aut exercitijs aqueis.

Mercurius autem, qui hominem callidum & astutum facit, cum permaxime super aliquem uirtutem suam operatur, nullo alio planeta coadiuuante, ad Latrocinia ac proditones ipsum inducit, unde & figura circularis malum sonat, id est maximam calliditatem, & in malo occupari.

Hoc idem dici potest de Saturno: licet necesse sit alia qua alia linea corroborari. Mars autem & Venus non adeo sunt maleuoli.

Tertio sciendum est, quod linea capillaris siue bifurcata, omnibus in locis malum sonat, praeter quam in loco Lunae aut etiam Mercurij. Ratio autem huius, quia significat effectum illius Planetae diminui, nec persistere in illa sua proprietate, ita quodammodo, quod sicut dicimus, quod talis linea est diuisa & bifurcata, & etiam faciat siue inducat animum duplicatum, ut scilicet quamuis talem effectum prosequatur, non tamen ex toto, sed plerumque alia considerat, & firmiter animo suo circa aliquid tale non persistit, sed ut unum assequatur, aliquando aliud operetur.

Quarto sciendum, quod quotienscunque aliquis locus aliquius Planetae est rugosus aut depressus, siue male dispositus, malum significat. Ratio autem huius est, quia significat quod talis habens in natiuitate sua possidet ipsum Planetam infortunatum, unde & ipse est rugosus, eo quod ipse influxus Planetae malus ex se est aut debilis, nec ualens proprium locum ad perfectionem reducere.

Et haec omnia ualde notanda sunt, quoniam permaxime necessaria sunt in omnibus iudicijs dandis.

Quo igitur ad Rascettam ipsam, sciendum quod debet esse lenis & non rugosa, & eleuata uersus inferiorem partem

PIORVM CHYROMAN.

partem Manus, & significat bonam complexionem. Ratio autem huius est: primo, quia significat Martem fortunatum, nec in caliditate ex superexcedentia dominari: secundo significat etiam Lunam, aequali temperantia caliditatis cum humiditate sua non propter hoc ipsum calidum naturale praepedire.

Si fuerit ipsa linea, quae brachium & manum diuidere uidetur, continua & integra, apparens & profunda, significat hominem fortunatum ac etiam quietum: attamen cum labore iuuentutem suam exercebit.

Si autem talis linea esset ueluti catenula coniuncta ac continuata, significat laboriosam quidem uitam, sed tamen propter hoc non fortunabitur, nisi aliquo alio signo adiutus fuerit. Ratio autem huius est, quia significat primo modo, aliqualem fortunam rerum mutabilium, stabilitatemque ac firmum propositum, ex aequalitate complexionis ac caloris naturalis, significati per ipsam continuationem ipsius lineae, ac profunditatem, apparentiamque.

Secundo autem modo significat contrarium, insuperque laborem maximum ex sua bonitate propter amicos, non tamen propter hoc remunerationem accipiet. Ratio autem huius est, quia significat aliqualem debilitatem ipsius calidi naturalis, & quidem aliquando continuari, aliquando praepediri, aliquando fortunari, & aliquando infortunijs agitari, & hoc permaxime ex ipsius Lunae uirtutis influxu, unde & in operibus suis paruam aut nullam remunerationem accipiet.

Si in ipsa Rascetta fuerit aliqua linea, quae ab ipsa inferiori parte manus, uersus Angulum dextrum ascendit, significat hominem fortunari in iuuentute sua, sed reuera maximum periculum mutationis imminet illi; & quamuis fortuna

ENARRATIO PRINCL

fortuna non totaliter sibi contrarietur: attamen deficiet ab inceptis. Ratio autem huius est, quia significat gratiam cum aliquo Nobili aut Domino, siue Praelato, ex influxu ipsius Lunæ, & aspectu Iouis. In cuius signum ipsa Linea recte ascendit, ac apparenter uersus Angulum dextrum, uel citra: deficiente autem Domino, fortuna quoque deficiet, id est, diminuetur, & si fuerit Saturnus infortunatus, fortassis succumbet aduersarijs suis.

Hoc quoque tunc percipi potest, cum talis linea euidenter intersecatur, & locus Saturni ualde deprimitur, aut pluribus lineis offuscatur. Si autem talis linea fuerit bifurcata, adiuuabitur ex prudentia sua, propter ipsius animi duplici- tatem ac cautelam, ut dictum est in 3. capitulo.

De hac quoque linea dictum fuit in Chyromantia magna super Coclitem, lib. 2. cap. 2. secundæ partis.

Si in Rascetta inueniantur lineæ, ut crux, intersecata, significant hæreditatem futuram, aut bonum aliquod, per quod quiete ac late uiuere poterit, & eò maius quo reperientur cum pluribus intersecationibus, ueluti Stellæ. Ratio autem huius habetur supra in hoc capitulo.

Aduertendum autem, quod si inueniantur esse ueluti crux uersus finem ipsius Vitalis, talis hæreditas erit cum lite ac controuersia maxima. Ratio autem huius est, quia tunc inuenitur in dominio Martis.

Si ab ipsa Rascetta inueniantur lineæ descendentes in montem manus uersus partem inferiorem, significat infortunium in rebus mobilibus, & fortassis in navigationibus, ac in partibus remotis & extraneis. Ratio autem huius est, quia significat debilitatem influxus ipsius Lunæ, ruinamque minatur, ac defectus substantiæ propriæ.

Si autem aliquæ lineæ ascenderint ab ipsa Rascetta, uersus

PIORVM CHYROMANT.

uersus Naturalem, significant augmentum substantiæ ex mercimonijs atque aquarum navigatione. Ratio autem huius habetur ex contraria proprietate rationis præpositæ.

Quid autem sit Rascetta, & quomodo intelligatur, dictum est in Chyromantia magna, libro 2. capitulo secundo secundæ partis, in principio dilucidationis meæ.

CAPITVLVM X.

De Triangulo & angulis eius, & signis.

DE Triangulo autem locuturus: Sciendum primo, quod Triangulus proprie dicitur illa figura, quæ formatur ex Vitali, Naturali, & lineæ Epatis, & dicitur Triangulus, eò quod quodammodo formetur in modum Trianguli. Sciendum secundo, quod quamuis aliquando non inueniatur linea Epatis, aut Vitalis & Naturalis sint distantes in angulo supremo: attamen Triangulus intelligitur proportionaliter ibidem reperiri, ac si inuenirentur omnes lineæ coniunctæ.

Sicuti autem ipsi tres Anguli differenter sunt nominati, ita & eorum sunt diuersa significata. Nam Angulus dexter, quando non est coniunctus & integer, significat debilitatem capitis, & hominem iniquum ac maleuolum. Ratio autem huius est, quia significat impedimentum caloris Naturalis, ac malam digestionem, ex quo sequitur, quod illiusmodi fumositates cerebrum ipsum aggredientes, præpediant ac obnubilent phantasmata ipsa ac uirtutem phantasticam, non tamen adeo uehementer ascendunt, quin
K etiam

ENARRATIO PRINCIPALIS

etiam aliquali uirtute sustentetur. Et ideo quandocumque contingit ad iracundiam prouocari, facilius in malum prolabitur, & eo magis quo talis Angulus ab inuicem segregatur.

Si autem inuenirentur in eodem spacio aliquæ lineæ se inuicem intersecantes in modum crucis, significant diminutionem tantæ malignitatis. Ratio autem huius est, quia significant, quod licet calor naturalis non sit in sua propria dispositione, tamen etiam in aliquo adiuuatur, ne deficiat, in cuius signum formantur tales lineæ siue rami, ut præsentia siue uirtus ipsius caloris manifestetur.

Reliquum huius Anguli dictum est in cap. 6.

Angulus autem sinister, similiter quando non est coniunctus & unitus, significat debilitatem naturæ ac complexionis, insuperque & naturam flegmaticam, & ex consequenti naturam rudem & ineptam. Ratio autem huius est, quia indicat maximam debilitatem ipsius calidi naturalis, ex dominatione humiditatis ac frigiditatis, ita ut ipsi capiti nequeat partem propriam ac convenientis substantiæ contri-
buere.

Angulus autem supremus, quando est unitus siue coniunctus, & non sit strictus, magis autem aliquo latius, significat bonitatem capitis, uirtute ipsius caloris naturalis. Ratio autem huius est, quia significat quod ipsi spiritus uitales, qui à cerebro proueniunt, optima quoque proportionem à corde egrediuntur, in cuius signum ipsa Naturalis unita est ipsi lineæ cordis siue Vitali, nec tamen restringitur, imò alioquantulum dilatatur, innuens ipsum calidum naturale uigoro-
rositate sua gaudere.

Si autem talis Angulus esset multum latus, adeo quod uideatur quodammodo, ut Angulus obtusus, significat hominem rudem & instabilem. Ratio autem huius est, quia si-
gnifi-

PIORVM CHYROMAN:

gnificat superexcedentiam siccitatis, & ex consequenti caput uacuum, & etiam fantasticum, & facilius mutari ex una opinione in aliam.

Reliqua huius Anguli dicta sunt in cap. 5.

Quo autem ad ea, quæ ad ipsum Triangulum spectant, dictum est in Dilucidationibus meis super Coclitem, lib. 2. cap. 12. secundæ partis.

Quo autem ad alia quæ in ipso Triangulo reperiuntur: Sciendum, quod si inueniatur in Triangulo figura semicircularis, aut circularis, sed imperfecta, aut Triangularis, significat hominem crudelem, furiosum, iracundum, & bestialem, adeo ut aliquando nec proprios parentes uereatur offendere. Ratio autem huius est, quia significat Martem aliquo aspectu aut irradiatione infortunatum, in cuius signum tales figure sunt imperfectæ, aut ad inuicem intersecatæ seu intricatæ.

Si autem esset aliqua figura ueluti circularis, sed tamen ad interius uideretur quodammodo caput suum reflectere, aut etiam si esset aliqua linula in fine multum in seipsa reflexa, significat malo sine uitam suam peragere, & forte per manus iustitiæ. Ratio autem huius est, quia significat ex seipso, & per seipsum malum sibi procurare, & hoc permaxime ipsius Martis influxu, unde & ex illiusmodi operationibus sibi met ipsi mortem procurabit.

Hoc idem significant quando essent aliquæ lineæ intersecatæ in modum crucis, in figura quadrati, ut ex cap. 9. percipi potest, similiter & quæcumque alia figura intricata.

Notandum tamen, quod quando huiusmodi signa sunt uersus Angulum dextrum, aut uersus finem montis manus, aliud retinent significatum. Ratio autem huius est, quia uirtutem suam sumunt à linea Epatis, quæ uirtutem ac uigoro-
sitate
K 2 caloris

ENARRATIO PRINCIPI

caloris Naturalis ostendit, unde si fuerit figura ueluti circularis in Angulo dextro, dicitur imprægnationem masculi significare, eò quòd perfectionem ipsius naturæ indicare uideatur, & hoc ex experientia probatum est.

Si autem illiusmodi lineæ magis declinent ad finem montis manus, sub dominio Lunæ consistunt, & infirmitatem ac debilitatem intestinorum ac genitalium & Renum significant, prout Renes dicuntur esse una pars corporis humani in Chyromantia mea parua secunda parte, cap. 1.

Ex his autem quæ dicta sunt, & reliqua patere possunt.

CAPITVLVM XI.

De Quadrangulo & signis ipsius.

Quadrangulus dicitur illud spacium quod est inter Naturalem & Mensalem, & dicitur etiam alio nomine Mensa manus, eò quòd sit locus in quo inueniuntur signa aliqua, quæ non ad unam tantum corporis partem effectus pertinent, significant, uerū etiam totius corporis, nec solum in uno operationum genere, sed quodammodo in omnibus generibus operationum.

Debet autem esse latus in medio, magis autem in fine, & maxime in principio, scilicet uersus montem manus aut percussione, & tunc significat bonitatem complexionis, & hominem legalem ac fidelem, si autem e contrario, significat contrarium. Ratio autem huius est, quia significat æqualitatem ac temperantiam caloris Naturalis, qui tales lineas produxit ordine congruo, ut scilicet Naturalis in fine uersus

PIORVM CHYROMANT.

uersus finem Montis manus inclinaretur, & in principio ad Vitalem esset unita aut inclinata.

Quando autem est strictus in medio aut in fine, significat suffocationem caloris Naturalis, & ex consequenti hominem iniquum, malignum & auarum.

Quando autem est rectus per transversum ipsius manus, significat siccitatem naturæ ac complexionis, & hominem litigiosum, in cuius signum ipsa Naturalis in fine sui non ascendit uersus lineam Epatis, imò extenditur per directum uersus Percussione.

Si autem sit rimulosus, & pluribus lineis intersecatus, significat siccitatem & frigiditatem naturæ & complexionis, & ex consequenti caput debile, ac cerebrum uolubile, in cuius signum ipsa Naturalis aut Mensalis pluribus lineis continuatur, ramusculosq; uersus ipsum Quadrangulum protendit.

Quo autem ad signa quæ inueniuntur in ipso: Sciendum quòd communiter sunt in duplici differentia, scilicet circularia aut participantia circularitati, & intersecata in modum crucis, aut simili modo intricata. Et primo modo differunt, quo ad situm, & etiam quo ad figurationem. Quædam namq; sunt quæ inueniuntur prope Naturalem, quædam autem prope Mensalem. Et quidem illa quæ inueniuntur prope Naturalem, significant offensionem oculorum, & eò magis quo maiora fuerint. Ratio autem huius duplici de causa percipi potest: primo quia cum Naturalis ipsi capiti deseruiat, & per eam ac alia signa ipsi adhærentia habeamus cognitionem eorum, quæ ipsi capiti contingunt, nec in hoc proprie possumus comprehendere, quòd ipse calor Naturalis præpediatur, necesse est dicere, quòd ab extrinseco offendatur, talisq; offensio permaxima sit, & ideo

ENARRATIO PRINCI

offensionem oculorum, quæ maior est omni alio uulnere, & tamen adhuc ipse calor naturalis in sua uigorisitate persistat, non enim talis figura unitur Naturali, si autem uniretur ex hoc, mors sequeretur, quia significat proprium impedimentum ipsius caloris naturalis.

Quæ autem inueniuntur prope Mensalem, sunt in duplici differentia. Quædam namque sunt quæ habent aliquas lineas oppositas, scilicet per modum Anguli unitas. Quædam autem per se simpliciter ac solitarie persistunt. Et quidam illa signa circularia, quæ habent tales lineas angulares, significant perfectionem alicuius effectus, aut operationis entium mobilium, aut rerum mutabilium. Ratio autem huius est, quia significat effectum quidem provenire ex influxu ipsius Planetæ dominantis, scilicet Lunæ, sed tamen cum magna contrarietate ac difficultate. Et cum sit in dominio Lunæ, nec cum facilitate adipiscatur, sequitur quod eò magis stabile sit ac firmum, eò quod non ex ipso influxu simpliciter, sed etiam alterius Planetæ corroboracione, in cuius signum inueniuntur tales lineæ oppositæ.

Quæ uero sunt absque aliqua contrarietate linearum, significant maximum infortunium, etiam supra omnem imaginationem affuturum. Ratio autem huius est, quia significant totalem effectum ipsius Planetæ infortunatū existere. Nam de se ipsa Luna firmitatem non habet in effectibus suis, & cum infortunata extiterit, maximam ruinam minatur. Signum autem totale huiusmodi infortunij, est ipsa figura circularis perfecte formata ac situata. Hoc autem & adhuc conspicui potest ex capite nono.

Si iuxta Mensalem inueniatur Linea semicircularis, cornibus extensis uersus Quadrangulum, significat maximam inimicitiam, licet secretam, & forte mortalem. Ratio autem

PIORVM CHYROMANT.

autem huius est, quia significat aliquale infortunium ipsius Planetæ, & maxime propter res mobiles, aut huiusmodi causas, in cuius signum talis linea est prope Mensalem, significans extrinsecum impedimentum ipsius Planetæ, & non ipsius caloris naturalis. Quo autem minus protenderit cornua sua uersus Quadrangulum, eò facilius ac liberius euadet illiusmodi machinationes. Et eò magis quo in tali figura semicirculari inueniatur linea alia, quali intersecans ipsam semicircularem,

Quo autem ad alias lineas intersecatas in modum crucis, sciendum quod quædam inueniuntur in medio ipsius Quadranguli, ab una linea ad aliam transversaliter existentes, quædam autem prope Mensalem, quædam autem sunt prope Naturalem. Illa autem quæ inueniuntur in medio Quadranguli, significant maximos labores & contrarietates pro honore suo, in quocunque exercitio fuerit occupatus, magis autem & minus secundum maiorem aut minorem perfectionem ipsarum linearum, ac conditionem suæ naturæ & complexionis. Ratio autem huius est, quia significant bonitatem ac uigorisitatem caloris naturalis, & maximam contrarietatem influxus ipsius Lunæ, licet cum augmentacione si tamen potens fuerit ingenio, astutusque & sollicitus, ad magna conscendet.

Si autem tales rami non perfecte attingerent ab una linea ad aliam, minorem perfectionem significant, licet fuerint duplicata. Ratio autem huius est, quia minorem perfectionem caloris naturalis significant, non ualentis tales ramos extendere.

Quando autem inueniuntur huiusmodi lineæ uersus principium Quadranguli iuxta Mensalem, idem quidem retinent significatum, sed alia conditione, scilicet cum maximo periculo

ENARRATIO PRINCL

periculo uitæ, & extra patriam. Ratio autem huius est, quia significat impedimentum extrinsecum ipsius caloris Naturalis, & maximam mutationem, instabilitatemq̃, non quidem cerebri, sed loci, in cuius signum magis uersus montem manus inueniuntur, ubi permaxime ex humiditate sua, rerum etiam mutabilitatem conspiciamus: eò autem maius periculum imminet, quo fuerint ueluti crux, & non ueluti Stella. Ratio autem huius habetur nono capite.

De his autem quæ inueniuntur prope Naturalem, dictum est in cap. 5.

Si autem fuerint aliquæ lineæ ueluti Angulares, significant maximam anxietatem circa aliquod exercitium particulare, & quo magis fuerint simul strictæ, eò minorem contrarietatem significant, euasioneq̃ faciliorem.

CAPITVLVM XII.

De Percussione & signis ipsius.

Ipsa quoq̃ percussio manus dicitur esse sub dominio Lunæ, & in ipsa inueniuntur aliqua signa, per quæ cognoscimus ea, quæ fortuito & ex fortuna bona uel mala contingere solent.

Signa autem huiusmodi sunt in duplici differentia, non solum quo ad figuram, sed etiam quo ad situationem. Quædam namq̃ sunt recta & solitaria, quædam uerò simul Angulariter uniuntur. Et quædam sunt prope Mensalem, quædam autem uersus finem montis manus.

Illa autem quæ sunt recta, & per se stant, bonum significant,

PIORVM CHYROMANT.

ficant. Et quidem si sunt prope Mensalem, significant in principio inexistere. Si uerò fuerint uersus finem montis manus, significant magis exterius existere: unde & primo modo dicuntur significare amicos ex affinitate aut parentela; secundo autem modo significant amicos extraneos. Ratio autem huius est; quia cum ex se recta sint, bonitatem quoque ipsius Planetæ, ac influxus ipsius significant: cum autem in principio eiusdem montis sint, in principio quoq̃ ipsius naturæ ac natiuitatis, siue ortus, itidem existere significant: si uerò in ipso medio Percussionis inueniuntur, processum temporis notant, unde & ab aliquo extraneo communiter diligi dicuntur.

Si autem illiusmodi lineæ inueniantur in finem reflexæ, aut discontinuæ, uel intercissæ, significant impedimentum, & quidem si reflexæ fuerint, hoc erit ex impotentia naturali, si autem discontinuæ, hoc erit ab extrinseco.

Illa uerò quæ angulariter siue oppositè uniuntur duplici quoq̃ modo inueniuntur. Quædam namq̃ acutè angulum constituunt, quædam uerò angulum obtusum formant.

Et illa quidem quæ angulum acutum formant, significant inimicitiam. Ratio autem huius est, quia significant contrarietatem circa aliquod bonum ipsius fortunæ: & sicuti quando sunt rectæ, significant bonum & amicos, ita e contrario significant etiam inimicos. Et quidem si illa lineæ, quæ est ex parte uersus Mensalem, ultra angulum aliam lineam superauerit, ipse etiam inimicum superabit: si autem e contrario, contrarium quoq̃ significat: quòd si ambæ superant, & aliqua illarum sit intercissa, idem significat.

Illa autem quæ angulum obtusum causant, significant maximum infortunium, & cum periculo mortis, non tam

L men ab

ENARRATIO PRINCI

men ab inimicis, magis autem ex aliquo præcipitio aut casu. Ratio autem huiusmodi est, quia non adeo maximam contrarietatem siue resistantiam demonstrant, maximum tamen periculum: nec potest dici, quod ex aqua, aut in aqua, quia extra montem manus inuenitur, unde dicitur præcipitium ostendere, & sic expertum est. Quando autem tales lineæ essent distinctæ, significant euasione, similiter quando aliqua linea scinderet talem Angulum per longum ipsarum linearum, eò quod significant auxilium aliquod in tali casu siue præcipitio.

CAPITVLVM XIII.

De monte manus & signis ipsius.

Mons manus est ipse proprius locus Lunæ, & eius principale dominium, unde & magis humidus aquæ usque conspicitur. Debet autem esse eleuatus aliquantulum, & magis uersus Rascetam & brachium, quam uersus Mensalem: sic namque significat bonitatem complexionis ac ipsarum qualitatum temperantiam. Ratio autem huius est, quia ex eleuatione ipsius montis proportionem caliditatis & humiditatis conspicimus.

Si in fine ipsius montis inuenitur aliqua linea aliquantulum tortuosa & circumflexa, & discontinua, significat maximum infortunium in aqua, aut in loco aquoso: ut mare aut Humen, uel huiusmodi, aut etiam ex aquosa superfluitate, insuper & amissionem substantiæ & mercimoniorum. Ratio au-

PIORVM CHYROMAN.

tio autem huius est, quia tale signum ostendit influxum illius Planetæ, malum ac pessimum existere, in cuius signum non ualuit, ex uirtute caloris naturalis, perfecte producere ipsam lineam: imò impedimentum apposuit, & quod futurum erat præmonstrauit, & sicuti talis linea est intricata ac discontinua, ita & infortunium ipsius Planetæ sequetur.

Si per medium montis manus, per longum ipsius montis fuerint aliquæ lineæ ueluti parallelæ siue concurrentes, & postea in fine quasi ex subito uniantur, significant mortem subitam ex apoplexia aut catarro, uel suffocatione. Ratio autem huius est, quia significant superexcedentem humiditatem suffocantem ipsum calorem naturalem ex influxu siue mutatione ipsius Lunæ, in cuius signum per aliquod spacium illiusmodi lineæ simul concurrunt, demum subito & ex improviso, in simul concluduntur ac constringuntur.

Si in monte manus inueniuntur aliquæ lineæ bifurcatae in fine per transversum ipsius montis uersus Percussionem, significant animum duplicem, ac contra influxum ipsius Planetæ, diuitias congregare, etiam in iuuentute. Ratio autem huius est, quia (ut dictum est capite nono) ostendit effectum ipsius Planetæ, siue influxum debiliter operari, & ex caliditate sua, humidæ qualitati prædominari, ac ingenio astutiæque sua multa præuidere, nec simpliciter circa quodecunque opus occupari.

Reliqua autem, quæ in ipso monte concurrere contingunt, facillime percipi possunt ex his quæ dicta sunt in capite nono,

ENARRATIO PRINCE

CAPITVLVM XIII

De monte Auricularis, & signis

ipsius Digiti

Mons Auricularis & eius digitus sub Mercurij dominio est constitutus, ut dictum capite 8. Debet autem non esse multum lineatus, scilicet nec in longum nec per transversum, sed solum ipse digitus per longum pluribus lineis signari conuenit: significant namque bonitatem naturæ ac complexionis, ac bonitatem influxus ipsius Planetæ. Ratio autem huius est, quia ex longitudine ac continuitate ipsarum linearum cognoscimus ipsius caloris naturalis uirtutem ac uigorisitatem ipsius Planetæ: si autem transversaliter esset lineatus, impedimentum significat.

Quod si ipse Mons fuerit multum lineatus, significat hominem iniquum ac malignum, callidum & astutum. Ratio autem huius est, quia significat intensiorem uehementissimam ipsius influxus talis Planetæ, & magis ad malum quam ad bonum, propter liccitatem significatam per talem multiplicationem linearum.

Si ab ipso monte in primam iuncturam digiti Auricularis ascenderit linea tortuosa, scilicet ab inferiori parte Montis, in superiorem partem primæ iuncturæ ingrediens, ac per ipsam iuncturam ascendens, significat ex sua astutia ac ingeniositate aliorum astutias ac malignitates superare. Ratio autem huius est, quia significat impedimentum aliorum effectuum malorum ipsius Mercurij, cum prosperitate

PIORVM CHYROMANT.

ritate tamen ipsius Planetæ, in cuius signum ipsa linea scindit Montem quasi ex transuerso, & demum directe per ipsum digitum ascendit.

Et hoc idem de omnibus alijs digitis.

Quando prope Mensalem in ipso Monte uersus montem Annularis, inuentuntur aliquæ lineæ in modum stellæ, significat bonum propter mulierem aut mulieres: sed tamen ab eis etiam, uel propter eas, damnum aut infamiam patietur: & eo magis quo elongantur ab ipso monte Annulari, & ipsum Auricularem possident. Ratio autem huius est, quia significant bonitatem ipsius Mercurij, qui gaudium ac delectationem promittit, nec non etiam ipsius Solis fauorem autumnat, cum aliquali tamen astutia ac calliditate, propter impedimenta contingentia, siue quæ fortassis futura timentur, ut etiam percipi potest ex cap. 9.

Si in ipso Monte ab extranea parte per transversum ascendant aliquæ lineæ rectæ & apparentes, significant confectionem rei optatæ cum gaudio ac delectatione coitus, unde etiam amicos aut uxores portendunt: & si duplicatae sunt in fine, rixa signatur: & si duplicatae, & in fine simul iunctæ, duas simul uxores aut amicas portendunt, aut cum duabus proximis, ut habetur cap. 1. & 3.

De his autem quæ ad filios pertinent, dictum est in tercio libro super Coclitem, cap. 250.

Reliqua autem signa de facili percipi possunt ex his quæ dicta sunt in eodem capitulo nono.

ENARRATIO PRINCIPII

CAPITVLVM XV.

De monte Annularis & signis ipsius digiti.

Mons Annularis, & ipse digitus sub Solis dominio sunt constituti, ut dictum est capite octavo: nunquam autem iste Mons debet esse lineatus, nisi per longum, & non pluribus lineis quam duobus: sic namque significat hominem legalem, ingeniosum, & amabilem, & nobilium familiarem ac beneuolum, siue amicitiam cum nobilibus. Ratio autem huius est, quia significat bonitatem influxus ipsius Planetæ, ac uigorositatem caloris naturalis. Si autem pluribus lineis abundaret, significaret siccitatem naturæ, caliditatemque, unde & cerebri uolubilitatem ac hominem uana gloriosum.

Quando autem aliqua linea recta incipit in ipso Triangulo ascendens ad montem ac ipsum digitum, significat amicitiam dominorum ac nobilium, & hoc permaxime in Martialibus aut propter huiusmodi. Ratio autem huius est, quia significat maximam caliditatem ac humiditatem pexmixtam, in cuius signum ab ipsius Martis dominio ortum assumit, siue circa ipsum dominium.

Si autem intereisa aut discontinua, uel reflexa fuerit in principio, impedimentum notat. Et si in ipso digito lineæ etiam rectæ ascendunt, eò amplius bonam fortunam autumant eadem ratione, si autem è contrario, etiam contrarium notant.

Si figura circularis in monte Annularis inuenitur, significat amicitiam & dignitatem, si autem inueniatur aliqua figura semicircularis, maximam contrarietatem & infortunium notat. Ratio autem huius habetur in capite nono.

Quando

PIORVM CHYROMANT.

Quando in digito Annulari inueniuntur duæ linulæ semiculares adinuicem concathenatæ, aut iuxta aliquam rectam lineam, oppositæ hinc inde, significat offensionem animalis domestici. Ratio autem huius est, quia propter talem contrarietatem significant infortunium ab aliquo, cui fides adhibetur: nec tamen unquam ex sua natura recte ac ueridice amauit, quæ omnia non nisi de animalibus comprehendi possunt, quæ tantummodo propter suum commodum amant, sicque experientia teste habitum est.

Si autem solum aliqua linea tortuosa inuenitur, significat prodicionem ab amico propter aliquam offensionem illatam, aut propter ingratitude illius. Ratio autem huius ex superiori comprehendi potest.

Reliqua autem signa ex superioribus de facili percipi possunt.

CAPITVLVM XVI.

De Monte Saturni & ipsius signis.

Mons Saturni dicitur Mons Medij, qui insimul cum ipso digito sub Saturni dominio constituntur, quique simili modo sicuti & Annularis nunquam debet transversaliter interfecari aut lineari. Eandem quoque significationem habet, cum per longum inuenitur ipse digitus lineatus, quo ad Saturnalia & ad substantiam siue diuitias, quam & Annularis quo ad amicitiam.

Debet autem ipse mons unica tantum linea scindi: nam si pluribus lineis diuiditur, eò maiorem difficultatē in diuitijs acquirendis ostendit. Cui autem transversaliter interfecatur, impedi-

ENARRATIO PRINCIPII

impedimentum aut infortunia notat, ea ratione, quia & in Annulari proportionaliter dictum est.

CAPITULUM XVII

De monte Indicis & ipsius signis.

Montis Indicis, qui cum ipso digito sub Iouis dominio est constitutus, quomodocumque lineatus sit (nisi tales lineae sint capillares, aut ab ipsa radice digitorum uersus Medium descendentes, aut ad se inuicem ualde sint intersectae) semper bonum significant, magis autem si per ipsum montem fuerint rectae. Ratio autem huius est, quia ex huiusmodi lineis significatur ipsius Planetæ influxus, & licet cum aliquali difficultate obtineatur, tamen semper aliqualem exitum in bonum retinet aut saepe, in cuius signum, & si intricatae ad inuicem sint, non tamen adeo sunt maledicae, quin aliqualem bonitatem suscipiant, ut clarius percipi potest in capitulo nono.

Quando autem inueniuntur aliquae lineae intersectae ad modum scalae, & in fine quodammodo Angulariter uniantur, significant maximum infortunium, & tandem in fine debere succumbi. Ratio autem huius est, quia cum propter illiusmodi intersectionem infortunia notent, & tandem etiam debere succumbi significant, in cuius signum in fine ad inuicem reflectuntur, significantes debilitatem influxus ipsius Planetæ, ac caloris naturalis, ut superius dictum est in cap. 13.

Si ascende

PIORVM CHYROMAN.

Si ascenderit linea ab ipsa radice Indicis, ad partem superiorem ipsius Montis, bonum significat: eò autem magis quo uersus Medium ipsius montis se protenderit. Ratio autem huius est, quia in Medio cuiuslibet montis quodcumque signum reperiatur, siue bonum siue malum, semper maiorem retinet firmitatem ipsius effectus significati: eò quod maiorem etiam uirtutem ipsius Planetæ significet.

Quando inueniuntur aliquae linulae, uel aliqua linea intertecta siue discontinua à dorso manus prope Angulum supremum, uersus digitum medium semicirculariter extensa, significat exuberantiam malorum humorum, ac qualitatis melancholicæ, & de facili in febrem quartanariam, aut Frenesiam incurrere. Ratio autem huius est, quia significat caliditatem ipsius naturæ ac complexionis, sed tamen cum siccitate ac suffocatione ipsius calidi naturalis ab ipsa frigiditate, siue etiam humiditate qualificatiua, in cuius signum ab ipso primo principio caloris naturalis ad ipsum Saturnum tales lineae siue linea circumflectitur. Imo ut quidam dicunt, & bene (inter quos ipse Doctor Gallicus primatum tenet) ab ipso Saturno oriuntur ipsae lineae uersus Angulum supremum, uel circa.

Reliqua autem ex superioribus percipi possunt.

M Capitulum

ENARRATIO PRINCIPALIS CAPITULUM XVIII.

De monte Pollicis & eius signis.

Mons autem Pollicis (qui cum ipso digito Veneri dicatus est) debet tantummodo per longum ab ipsa radice versus Vitalem ipsas lineas extendere, debentque esse raræ, & non multum profundæ, sic namque significant complexionem temperatam, hominemque amabilem & latum, propter ipsam complexionem ac naturam temperatam.

Si autem transversaliter fuerit intercisus, significat exuberantiam caloris naturalis, cum humiditate frigidity admixta, unde & lascivum protendit, & eo magis quo tales lineæ fuerint longiores & multiplicatae.

Si circa confinia Radicis ipsius Pollicis fuerit linea descendens versus finem montis, ac lineæ Vitalis à principio progrediens, significat maximam exuberantiam ac passionem Venereorum, ita ut etiam pleraque nephanda committat. Ratio autem huius haberi potest ex superiori capitulo, si recte consideretur.

Quando in isto monte inveniuntur aliquæ lineæ rectæ & continuæ apparentesque, quæ ab ipsa radice versus Vitalem videantur descendere, significant bonitatem influxus ipsius Veneris, ac uigoris uirtutis concupiscibilis respectu alicuius personæ particularis, iuxta numerum prædictarum linearum: magis autem & minus, prout talis linea siue lineæ fuerint apparentes, & continuæ ac longæ. Ratio autem huius ex communi influxu omnium Planerarum habetur. Et quanto amor siue concupiscentia maior est circa aliquod particulare, eo uehementiori colligatione cōstringitur, igitur

PIORVM CHYROMANT.

igitur si talis influxus uehemens existit, ad particulare obiectum determinatur.

Ad hoc quoque conferri potest, quod dictum est in principio capituli 15.

Si autem uiderentur tales lineæ ueluti bifurcatae, significant animum ad utrumque sexum. Ratio autem huius haberi potest capitulo nono.

Si uero non propriæ fuerint bifurcatae, sed magis sit aliqua linea, quæ ex transuerso illiusmodi lineis, siue etiam lineæ occurrat, significat insimul duas amare mulieres siue homines, licet unum altero magis: & eo amplius quo ab ipsa lineæ recta & principalis uideatur ramusculus egredi uersus linulam prædictam. Ratio autem huius est, quia non proprie potest dici significare animi duplicitem, sed obiectorum ac personarum dualitatem, propter maximam apparentiam linulæ prædictæ, quæ si multum fuerit extensa, proueniet etiam ex parte ipsorum amatorum.

Si in fine ipsius montis Pollicis fuerint lineæ ueluti stellatae, significant infamiam siue infortunium propter mulieres, aut propter luxuriam. Ratio autem huius haberi potest ex capitulo nono. Si uero fuerit ueluti crux, adulterium portendit: siue etiam uir, habere puellam cum difficultate, & hoc ratione prædicta: & eo magis quo fuerit prope ipsas lineas, amantissimas siue amatores connotantes.

Reliqua autem huiusmodi linearum patent in loco superius allegato.

Quando in ipso Monte uersus partem inferiorem, & dorsum manus transeunt aliquæ lineæ integræ, æquales, & continuæ, significant hereditatem & bonum propter mulieres, aut propter uiros & cōiunctos (in manu mulieris) & hoc ex

ENARRATIO PRINCIPI

morte uel post mortem alicuius. Ratio autem huius est, quia significat bonum, licet non proprie ex concupiscentia, aut cum luxuria siue Lasciua, sed ex mulierum causa, aut propter similia, in cuius signum tales lineæ huiusmodi effectus ac influxum significantes, non proprie sunt in ipso monte; magis autem uersus dorsum, & ab extrinseco.

Si autem aliqua linea similis oriretur quidem ab extrinseco, & non in ipsum montem incederet, sed in ipsum digitum ascenderet, primam iuncturam ingrediendo, significat à proprijs affinibus ac consanguineis prodi ac decipi, & in honore etiam ac honestate. Ratio autem huius est, quia significat Venerem infortunatam, & inde sibi malum oriri, unde bonum sperare debuerat, in cuius signum ascendit quasi semicircularis per ipsum Montem, significans aliquam liter superare quidem malorum affinium ac cognatorum suorum astutias, sed tamen succumbi.

Maximum autem infortunium in huiusmodi significat, quando est circumflexa in fine, siue in seipsa reflexa, antequam ad ipsius digiti radicem attingeret. Ratio autem huius est, quia significat maximam debilitatem ipsius uirtutis ac influxus Planetæ, sicuti etiam ex debilitate uirtutis naturalis ipsæ lineæ curuantur in extremitate.

Reliquum huius lineæ uideatis in libro tertio, super Coclitem capite 81.

Quando uero in ipsius digiti iunctura supra radicem inueniuntur aliquæ lineæ transversaliter positæ, & alia linea per longum ipsius iuncturæ interfecet tales lineas, significat incoestum. Ratio autem huius est, quia per illas lineas significatur excellentia ac nobilitas attinentium sibi, eò quod ex talibus lineis gaudium ac lætitia connotetur, nec hoc

PIORVM CHYROMANT.

hoc proprie ex luxuria aut lasciuia dici possit (cum non sint in ipso monte, & tamen propter aliquid simile uideatur) oriri: deinde ex ipsa linea interfecante aliquammodo significetur, quod non æquo animo propinquos siue propinquas diligat, magis autem ex superabundanti caliditate ac lasciuia, in cuius signum ipsa linea recte ascendit per ipsum digitum.

Si aliqua linea transversaliter secuerit ipsius primam iuncturam Pollicis, & ex integro, significat suffocationem, siue submersionem, siue suspensionem, quomodocumque sint. Ratio autem huius est, quia ex ipso Pollice ac eius Monte significatur nobis, quanta qualis ue sit ipsa uirtus, ac perfectio caloris naturalis.

Nam ipsa Vitalis (quæ est ostensiva ipsius uirtutis actiua ac caliditatis) circuit ipsum Pollicem ac Montem ipsius, & cum perfecte ipse Pollex interfecetur, significat etiam totale impedimentum ipsius caloris naturalis, & hoc ex suffocatione.

Nam & ipsa Venus humiditatem non refugit, imò & aliqua signa inducit, suffocationem indicatiua; ut sunt figura circularis interfecata, & quædam alia similia, quæ Venerem infortunatam, siue malum influxum ac uirtutem ostendunt propter impedimentum annotatum, & ipsa linea circulari figuram, aut aliam similem interfecante, ostentantem perfectionem ipsius Planetæ: ut ex capitulo nono percipi potest.

Quo autem magis talis linea supradicta fuerit prope ipsam radicem, eò amplius significat talem suffocationem ex humiditate provenire.

Si autem aliquæ lineæ se interfecantes, inueniantur in

M 3 pede

ENARRATIO PRINCI

pede ipsius montis, uersus Angulum supremum, significat quidem impedimentum caloris naturalis, sed non ex suffocatione: unde communiter omnes asserunt fractionem colli, aut casum ab animali significare: & experientia teste probatur.

Reliqua autem ex superioribus patere possunt.

CAPITVLVM XIX.

De linea quæ dicitur Saturnina.

Inea Saturnina dicitur illa, quæ proprie oritur ex Rascetta, & ascendit ad Medium. Reliquæ autem lineæ quæ ibidem & ad eundem locum tendunt, dicuntur Saturnina esse, propter similitudinem ipsius. Quo autem ad proprium situm, debet esse prope Angulum dextrum: tunc namque significat bonum futurum, secundum successum propriæ generationis, si recte protendatur usque ad montem Medi. Ratio autem huius est, quia significat quidem bonum ex uirtute siue influxu ipsius Lunæ: attamen & cū hoc uirtutem ipsius caloris naturalis, unde & uersus dominium Martis positionem ac situm retinet.

Si uero magis uersus montem ortum assumit, significat quodammodo ex toto bonum suum ab ipsa fortuna percipere, nam totaliter sub dominio Lunæ originem ducit.

Si quando autem supra ipsam Vitalem in ipso monte Pollicis oriens, per concauum descenderit, significat bonum bonamque fortunam, & hoc propria sua uirtute ac ingenio, in cuius signum originem etiam suam traducit ab ipso Monte Pollicis,

PIORVM CHYROMANT.

Pollicis, & supra ipsam Vitalem, in quibus permaxime dinoscimus uigorositatem uirtutis actiue ac caloris naturalis.

Aliquando uero oritur ab ipsa Vitali, in concauo manus, & significat prosperitatem ac calliditatem animi. Ratio autem huius est, quia participatiue retinet uirtutem ipsius Vitalis, & sic dum constituit Angulum supremum in concauo, malignitatem quoque ipsius naturæ ostendit, cum talis ramus ex imperfectione proueniat caloris naturalis, qui ex proprio loco non ualuit ipsam lineam traducere, scilicet uersus Rascettam (nam Angulus supremus in concauo formatus, animi malignitatem significat) & quod magis ipsi Radici unitur, eo peiorem effectum autumnat.

Si in fine Saturninæ fuerint lineæ conglomeratæ, aut ipsa fuerit intercisa siue reflexa, & ad inuicem tortuosa, significat post maximam prosperitatem, maximum quoque infortunium sequi debere. Ratio autem huius est, quia significat maximam debilitatem influxus Planetæ, à quo prouenit siue Planetarum, utpote Lunæ & Martis. Quo autem magis radicem digiti ingreditur, eo deterius est, eo quod maiorem uehementiam mali influxus Saturni connotat.

Si inuenitur in concauo manus aliqua linea duplicata & tortuosa, similis ipsi Saturninæ, uel ipsa Saturnina duplicata & tortuosa, ac subtilis, maximam humorum corruptionem significat, ac pessimam infirmitatem. Ratio autem huius est, quia cum ipsa linea, siue ipsa linea ex monte manus originem traducant in confinibus domini Martis, necesse est quod etiam secundum humiditatem ac caliditatem Planetarum Martis, scilicet & Lunæ figuram ac positionem habeant.

Cum igitur subtiles sunt ac tortuosæ, signum est, quod ipsarum Planetarum uirtus debilis est & mala, caloris naturalis

ENARRATIO PRINCIPI

naturalis in sua uigorisitate non sistit, & eò peius quo tales lineæ longiores sunt, & tortuosæ ac subtiles: unde & pessimam humorum acqualitatū dispositionem ostendunt. Ego autem ex hoc semper iudicavi morbum Gallicum, & in rei ueritate sic est, & semper uerum iudicavi.

Reliqua autem huius lineæ, ex his ac superioribus patere possunt.

CAPITVLVM XX.

De linea quæ dicitur uia lactea.

VIA Lactea, dicitur illa linea quæ à Rascetta uersus Auricularem, siue principium Mensalis ascendit: & si diceretur uia Lasciua, rectius diceretur. Ratio autem huius est, quia significat homines lasciuos, ac leues capite, uolubilesq; & instabiles, & de facili ad mulieres attrahi. Et hoc est, quia significat abundantiam aliqualem qualitatis, humidæ cum caliditate remissa propter frigiditatem permixtam ipsi humiditati, in cuius signo oritur in medio montis manus, & per ipsum decurrit.

Si autem aliquantulum uersus Angulum dextrum haberet principium, significat diminutionem Lasciuiæ, quo ad titillationem carnis, sed tamen ex ipsius capitis elevatione plurima quæq; nephanda committere: quo autem magis uersus percussione in fine sui inclinata fuerit, eò deterius damnum significat, propter huiusmodi.

Si uerò fuerit recta & duplicata uersus Auricularem,

PIORVM CHYROMANT.

rem: significat fortunatum cum Nobilibus aut Dominis, aut mulieribus. Ratio autem huius est, quia licet ex se non multum sit laudabilis, tamen ex quo duplicatur, significat bonitatem influxus talis Planetæ: ac etiam uigorisitatem caloris naturalis præualentis, se contra humiditatem intrinsecam, ac ipsas passiones: bonumq; rationis conseruantem: in cuius signū talis linea apparens est, ac duplicata continuatq;.

Reliquum autem huius lineæ ex istis percipi potest, & ex capitulo præcedenti.

CAPITVLVM XXI.

De Linea quæ dicitur Cingulus Veneris.

Cingulus Veneris, scilicet illa linea, quæ oritur supra Medium iuxta Radicem ipsius Digiti, & ascendit inter Annularē & Auricularem, iuxta Radicem Auricularis: significat luxuriam super excedentem. Ratio autem huius est, quia significat malignitatem influxus Saturni, & cum gaudio ac delectatione perfici: in cuius signum ab ipso Monte ad Auricularem extenditur. Et tales habentes, de facili in omne nephas luxuriæ procumbunt.

Si autem inuenitur quædam linea oriens ex Monte Indicis, ad Montis medium Digiti Auricularis: significat hominem ingeniosum, sed iracundum. Ratio autem huius est: quia significat bonitatem talis Planetæ, cum aspectu ac uigorisitate Mercurij: in cuius signum à Monte Iouis ad Montem Mercurij decurrit.

N Capitus

ENARRATIO PRINCL CAPITVLVM XXII.

De lineis positis inter utraq; Radicis digitorum.

Rætereundum autem non est id, quod maximam affert contrarietatem in hac scientia, scilicet, de lineis quæ oriuntur illo in spacio, quod inter utrosq; digitorum uacat. Vnde sciendum, quod sicuti aliquæ lineæ sunt, quæ aliquibus membris propriæ sunt: aliquæ autem toti corpori: ita etiam aliquæ sunt, quæ aliquibus membris particularibus offensionem minantur: aliquæ autem toti corpori, prout, scilicet in ipsa Manu inveniuntur situatæ. Inter hæc autem sunt illæ lineulæ, quæ inveniuntur inter spacium medium unius & alterius Digiti. Sicuti enim in ipsa mensali, quæ toto corpori deservit, ordinem seruamus secundum ipsius principium & finem: ita & in istis ordinem habemus, secundum ipsorum Digitorum obseruationem: ita, ut quæ ab Indice ad Montem Medij, in capite uulnera notent, aut percussiones si malæ apparentes sunt & tortuosæ: quæ autem à Medio uersus inferiorem partem Montis, in pectore & brachijs: quæ uerò ab Annulari, in Renibus: & quæ ab Auriculari, in Pede & cruribus uulnera dicant. Ratio autem huius est, quia cum ista sint impedimenta extrinseca, dicere necesse est, quod impediunt ipsos motus Vitales, & non proprie calorem naturalem. Et ideo primo ostenduntur ab Indice, ea quæ ipsi capiti contingunt, tanquam proximius ei, à quo spiritus ipsi oriuntur: & ex consequenti reliquis alijs partibus corporis: omnes tamen lineæ sint eiusdem generis. Vnde & dicimus quod Linea oriens ex Quadrangulo, prope angulum supremum, sitq; intercisa, & descendat uersus Medium: significat uulnera in capite. Nam significat maximum impedimen-
tum

PIORVM CHYROMANT.

tum ipsius uirtutis actiue ac caloris naturalis, & hoc ab extrinseco: nec potest dici, quod in alia parte corporis futurum sit, quam in capite, quia quodammodo ab ipsa linea capitis oritur.

Si autem illiusmodi lineæ essent rectæ & grossæ, uersus Palmam ascendentes, significant impedimentum ex infirmitate in tales partes contingere. Ratio autem huius est, quia offensionem remissam & debilem in principio notant, circa calorem naturalem, in cuius signum non sunt multum apparentes.

CAPITVLVM XXIII.

De Unguibus & eorum Signis.

Ungues in eorum forma ac qualitate considerandæ sunt, secundum ipsarum qualitatum uirtutem: ut dictum est in cap. 3. Nec assentiendum est fatuitati illorum, qui dicunt habentes ungues curuas, similes esse in moribus illis auibus, qui ex rapinis uescuntur: quoniam licet homines in motibus corporis comparari etiam proportionaliter possint ipsis animalibus, non tamen in formatione membrorum: nam ipsa natura animalibus irrationalibus, sicuti etiam & rationalibus aptauit membra, secundum dispositionem suæ naturæ, ut scilicet in necessarijs suæ naturæ deservirent.

Quo autem ad signa, uideatis in secunda parte meæ Chyromantiæ parua, caput tertium. Ratio autem eorum est, quia cum omnia huiusmodi superflua, scilicet, quæ ex ipsis uaporibus corporis nostri, ut sunt Capilli, Ungues, Pili corporis, & etiam barba, necessario proveniant, secundum qualitatem ac dispositionem corporum: necesse est etiam secundum colorationem eorum de cōplexionibus iudicare. Quoniam au-
N 2 tem ea

ENAR. PRINC. CHYROMAN.

tem ea quæ sunt siccioris naturæ, facilius suscipiunt quæcunque accidentia: ideo huiusmodi dispositio corporum in Vngui-
bus facilius apparet. Ex Planetarum autem influxu, aut etiam
malorum humorum congregatione aliquando futurum est,
ut quispiam melancolicus existat: aut etiam hilaris secun-
dum humorum bonitatem: idcirco cum huiusmodi dispositio
humorum aut influxus ex improviso quidem uideatur occu-
rere, sed tamen paulatim ac successiue disponatur secundum
ipsorum Planetarum motum & operationem, aut etiam hu-
morum coadunationes, sequitur etiam quod in ipsis Vngui-
bus appareant signa indicatiua talium operationum, prout
scilicet ab ipsis Planetis aut humoribus ipsa natura ac cõple-
xio inuenitur disposita. Et propter hoc dixi in Chyromantia
mea parua, quod, ut plurimum, tales effectus significati, sunt
Chymeræ, & ut uulgo dicitur, castra in aëre constructa.

CAPITVLVM XXIII.

Excusatio ipsius Tricassi Mantuani.

Non miretur autem quispiam, si non omnia si-
gna, quæ in Chyromantia euenire contingunt,
adducuntur, non enim ex ignorantia aut negli-
gentia actum est: sed si recte cõsiderentur, om-
nia alia quæcunque cõtinentia in his quæ diximus
continentur, ex his quæ dicta sunt, percipi possunt.

Hæc aut posita sunt, ut scientia hæc ueridica esse dinosca-
tur. Nec adhuc alter quispiam miretur nunquam me tantis
laboribus lacepsitum in huiusmodi scientia. Nam omnes ali-
ingenium suum ostentare conati sunt, secundum eorum uo-
luntatem diuersam, & mihi quoque uisum est ipsam ueritatem
scientiarum in huiusmodi exercitijs declarare. Et hæc pro
ultima solutione dicta sufficiant.

Finis Enarratio principiorum Chyromantiæ.

CHYROMANTIA

TRICASSI MANTVANI CIR-

*ca quam tum alumno, tum lectori, multa dili-
genter consideranda sunt.*

PRIMO ENIM CAUENDVM,
ne ex unica linea statim sententia feratur,
sed omnes notanter inspectentur, & si
magna diuersitas sit, consulatur magis con-
sona per Physiognomiam. Neque locus ex-
quisitus, morbi aut alterius significati ex-
primendus est, nec dicet exquisitam cau-
sam rei, si linea hoc non notet expresse.

Tres igitur primum circa frontem lineæ bene inspicia-
antur: Prima enim propior supercilijs, Mercurialis dicitur,
attinetque ad uitam primæ ætatis, usque ad 25. uel 30. annum.

Secunda altior secundæ ætati respondet, Iouis appella-
ta, cum scilicet omnia magis uigent ac consistunt, homoque
suis dominatur affectibus.

Tertia in summa fronte, Saturni appellatur, ac tertiæ
ætatis significata refert, à 60. annis deinceps.

Hæ igitur lineæ rectæ bene expressæ, integram illam
ætatem significant quæque suam & faustam: intercissæ uerò
& discontinuæ, morbos, impedimenta, labores, læsionesque
notant. Quæ uerò inter supercilia descendunt ad nasum, duæ
uel tres, uel denique quatuor directæ, secundam fortunam si-
gnificant: tortuosæ aduersam: intercissæ uerò, inimicitias &
seditiosum. Sin uerò quasi triangulus superfedeat naso siue
basi è cono sursum, talis exaltabitur: quædam etiam recta à

N 3 Mercur

CHYROMANTIA

Mercuriali per medium nasi, splendidam fortunam pollicetur: nisi hæc tortuosa aut secta fuerit.

Notanda circa manus dispositionem.

Primum manus sint lotæ, temperatæ ab opere, humectæ magis quàm aridæ, clara luce, ieiuno stomacho.

Secundo, sexus, ætas, patria, status, conditio & exercitium: hæc enim non parū aut confirmant, aut minuunt significata linearum.

Tertio, num dextera magis an sinistra faueat. Vt plurimum enim nocte natis sinistra fauet: dextera diurnis, & ijs qui in aurora nascuntur. Hoc autem dicimus de quatuor præcipuis lineis: reliquæ in utraq; manu notentur.

Quarto, notandi colores linearum: palliditas enim ferè malum significat temperamentum, potissimum si significatum lineæ pallidæ bonam temperiem requirit: est tamen ubi pallor malum minuit, nempe cum lineæ iram, ignem, ac similia denotant.

Quinto tenendum, fœminarum manus ferè imperfectius suas exprimere lineas ob caloris exilitatem: quod si accidat contrarium, ut scilicet fœmina manus habeat uiriles, cum ipsis bene expressis: ipsam uiraginem iudicabis, atq; utinam non meretricem. Contra masculus habens manus molles, flaccidas, lenes, cum lineis uix apparentibus: ille effœminatus est, timidus, de natura mulierum, adeo ut ipsas quandoq; uincat. Interim sciendum est, aliam mollem esse manum, aliam gracilem.

Sexto, quantitas manus notanda est: an scilicet sit proportionata corpori suo: similiter de lineis ipsis intelligendum, sic enim audaciam & bonum temperamentum denotant.

TRICASSI MANTVANI.

tant. Quibus uerò manus breuiiores, uel longiores, uel graciliores: hos cauillatores, astutos & maleuolos cense: sed si digiti nimis curti fuerint, furem & malignitate plenum: longa palma cum grossis digitis, pigrum & fatuum. Mulieri manus curta, difficultatem partus notat. Graciles manus, Tyrannum, ob bilem abundantem. Pili multi in dorso manus, temperamentum bonum, & ingenium significant: nimia tamen abundantia, instabilem & leuem facit.

Notandum etiam, an linea aliqua de natura sua continua sit, an interrupta: nam si contra sit affecta quàm requiritur, minuitur significatum: quo fit, ut continuïtas minuat significatum in aduersis.

Sciendum adhuc, cum dicitur generaliter de Chyromantia, quod corpus diuiditur aut secatur in quinque partes: & propterea generatim accipiendum, cum dicitur de capite. Caput enim usq; ad humeros accipitur. Pectus usq; ad umbilicum ante & retro. Brachium ab humeris ad manus, extrema & digitos quoq; habet. Gones ab umbilico ad coxæ iuncturam ante & retro. Pes deinceps à coxæ iunctura ad pedum digitos extremos. Hoc modo diuisum corpus in quinque partes, significata generatim sumuntur: nisi particulatim mentio fiat alicuius partis, ut oculi, auris, genitalium, & cæter.

Nunc summe notandum restat, manuum lineamenta non ita exquisitè sumenda ut pinguntur: possunt enim paulum euariari, aut loco aut figura, &c. manente tamen significato: neq; ob leuem dissimilitudinem significatū minuitur.

Breuis enarratio omnium partium manus.

Rascetta discriminalis, spaciū hoc existens planū absq; rugis,

CHYROMANTIA

rugis temperamentum bonum, contra malum significat. Vitalis ad discriminalem extenta, satis lata & profunda, animi tranquillitatem, uitæ longitudinem; sin contra habeat, & uitam abrumpt, & negocia omnia imperficit. Grossa uersus naturalem, intellectum auget, & fidum facit: tortuosa deceptorum, rubra toruum tyrannum: ampla in principio apud Indicem, homicidas, pugnatore: tumida in principio, spurios. Naturalis longa satis, ita ut Montem manus non transscendat, satisq; lata sit, audacem & macrobium: cauum manus non transiens, timidum, avarum, & quem promissi poeniteat. Non transiens oppositum digiti medij, pessimæ uitæ hominem, & breuissimæ uitæ; discontinua latrocinia; stigmata in ipsa, intellectus obscuritatem, absens ictu mortem: extenta ultra cauum manus magis profunda, timidum, melancholicum, senium inops. Hepatis satis lata, profunda, longa, temperamenti bonitatē pollicetur, & audacem: breuis, breuem uitam: nimis longa, debile temperamentum, absens & locus editus sit, nullum discrimen: depressus uero locus & illa absit, uitam abrumpt: intercisæ, morbos stomachi hepatisq;, ac uitam breuem. Mensalis, concinna usq; ad digitum medium, & ultra satisq; profunda, naturæ bonitatem, iusticiam, constantiam: scindens tuberculum Indicis, ac Montem γ , inuidum, detractorem, crudelem, proditorem, superbum, insidiatorem uitæ: sine ramis nuda, infortunia, grauiæ uulnera: discontinua, aut pluribus lineis formata, impotentem rei Venereæ, nisi sit sanguineus, mulieribus uero debilitatem foetus & impregnationis. Semicirculus breuitatem uitæ, si Medium non transit, longam uitam. Triangulus ferè æquilaterus, quo ad angulum dextrum & sinistrum, amabilem, in bellicis clarum, optimi ingenij: si nullus angulorum claudatur, stultum naturaliter: amplius liberalem: stris

ctus aua

TRICASSI MANTVANI.

ctus avarum: superiore parte latior, tumidum, pigrum, constantem tamen in inceptis: absentia Trianguli mulieri pericula partus minatur.

Mensa uel quadrangulus æquilaterus, id est, rectus, largus, amicum fidum, liberalem: contra contrarium significat. Initium eius a feriente latius, liberalem in iuuentute: finis strictior, auaritiam in senio. Reliqua secundum eandem rationem: in Quadrangulo neq; crux neq; Triangulus, nec transuersa linea, honorem durantem, bonumq; statum & terminum uitæ suæ: lenis & pulcher, famæ integritatem. Quadrangula uel Triangula in Mensa, bonum negant in numero impari: in numero uero pari, bona multa notant.

De Montibus.

Mons γ lenis, mundus, eleuatus, probus, iustum & liberalem: editus cum radijs, stellis aut longis aut transuersis lineis bene compositis, diuitias, prælaturas.

Hic tamen notandum illam crucem debere esse paruum, optimæq; formatam: alioquin contra, angustias & labores, ob honores sui exercitij significat. Editus etiam ingeniosos & acutos reddit.

Mons $\vdash$ sine lineis, quietam uitam: editus, successus prosperos in agricultura, rebusq; domesticis. Depressus cum multis lineis, labores & angustiam.

Mons $\odot$ editus cum lineis rectis, amicum multorum, sagacem, omni honore dignum: contra, contrarium significat.

Mons $\times$ depressus, cauillosum, fraudulentum, mendacem, furem: contra, bonum.

Mons η neq; editus, neq; depressus, sed rotundus sagacis ac

CHYROMANTIA

tis lenis, amatorem mulierum & uestium, luxuriosum : Emissus, muscos & amatores : maxime si sic in tuberculo fuerit. Depressus, cogitabundum, multatq; Venerea nephanda clam perpetrantem.

Mons manus lenis & purus, liberalem & placidum; contra uero si asper, turbatus, inconstantiam in omnibus, maximosq; labores.

Angulus supremus se claudens e regione spacij, quod inter h & 4 est, ingenij foelicis : qui uero eum non habent, rudes sunt, amuli, quibus parum confidendum, sunt tamen in Martialibus admodum appositi. Si e regione h clauditur, miseram uitam, animi captiuitatem, auarum, ad arma interim natu, sed inconstantem, mutabilem. Hians semper rei familiaris amissionem, & honoris notat iacturam, eoque magis, quo cauo manus propior fuerit.

Angulus dexter rectus aut fere, bene apparens, bonum temperamentum, adq; bonum propensionem : sed acutus, auarum, & longitudinem uitae; obtusus fatuum, infidum, pigrum, inertem, sibi tantum studentem.

Angulus sinister rectus ac perfectus, bonam naturam, & per consequens ingenium & uitam longam : acutus autem, cauillosum & nequam. Obtusus rudem & rusticabilem; si hic Angulus desit, hepatis & stomachi imbecillitatem notat. Horum autem situm in proxima figura inuenies. Particularia uero significata, consequenter in reliquis.

De Unguibus.

Unguium notae non prorsus negligendae sunt, siquidem non parum habent momenti : Oblongi enim moderatae naturae bonitatem significant : perlongi uero & angusti, stabilem

TRICASSI MANTVANI.

stabilem quidem, sed insipidum & rudem : inflexi aut curui, rapacem, iniquum : curui lati, naturae & temperamenti prauitatem.

De Stigmatibus.

Stigmata siue puncta in unguibus reperta alba : bona Somnia sunt, idq; pro natura Planetae, in cuius digito reperiuntur : nigra uero, omnia mala : si in digito 4 reperitur, de honoribus & dignitatibus : si in digito h , de agricultura & re domestica : in digito O , de magnatibus : in digito 7 , de artibus : 8 autem notae in pollice sunt, eo latere, quod remotius est ab Indice : Lunae notae in digito h , si alba perfecta sunt, effectum bonum sortietur cogitatio : si dispergantur, parum afferunt commodi : si plana lataq; nullum effectum dabunt : quae uero in extremis unguibus cernuntur, iam praeterita significant, siue alba siue nigra : in Radice unguis, futura : in medio praesentia notant : qui sparsim multa habet stigmata, hunc futilem ac inconstantem, & qui multa concipit, sed nullum conatum perducit ad effectum : in sinistra manu praeterita significant. Cuius autem extrema digitorum flectuntur uersus radicem, significant hominem superbum, infidum, seditiosum.

O 2 Hic ap

[illegible]

Hic apparet generalis manuum diuifio, partiumq; ap-
pellatio: quòd Almam uocant Chyromantici, fpatium à ra-
dicibus digitorum ad difcriminalem. Tuberculū hoc à mon-
te differt, quòd eleuator fit Montis pars: modo uerfus ali-
um digitum, uel inter duos: modo in Montis medio. Dor-
fum manus pars oppofita palmæ dicitur: dorfum etiā digi-
torum eadem uia intelligendum. Quadrangulus Menfæ,
fpatium inter Naturalem & Vitalem. Reliqua ad oculum
patent.

Quod uerò Planetarum talis sit constitutio, ut hic & in sequenti schemate monstratur, indicant significata locorum: in Monte namq; Auricularis, furta, exercitia, aliacq; Mercurio propria quærentur: in Monte Pollicis, uenerea, nuptiæ: in Trigono ferri læsiones, ignes ac robur: & sic de alijs. Sunt tamen qui aliter sentiant de ♄. ♀ & ♂.

O 3 Character

CHYROMANTIA

TRICASSI MANTVANI

Characteres 4 sunt: H X W I F $\text{\#}$
qui si in loco 4 inueniuntur: diuitias dant, sed aduersis ob-
ruunt calibus.

h characteres: A N X M auarum &
diutem.

o characteres: Δ Z Δ Z Z parricia
dam, uiolatorem, impetuofum, uitiofum, occupatorem, sub-
stantia paternæ.

o characteres: D H V V V V
beneuolum quidem, qui tamen tadio iracundie citissime corri-
pitur.

q characteres: F 8 B T Z amorem uiliffima-
rum mulierum significant, adulteros, qui magis petunt tho-
rum alienum.

z characteres: N H C V I F scrupu-
lofum, sagacem & fufpiciofum notant.

o characteres: X W C I I fuo loco morbos
ilium & renum. Omnes hæ notæ fuo loco repertæ, ferè ma-
lum significant.

Sorores

CHYROMANTIA

Sorores quatuor præcipuarum linearum, ferè bonum significant; confirmant tamen potius significata principa-
lium

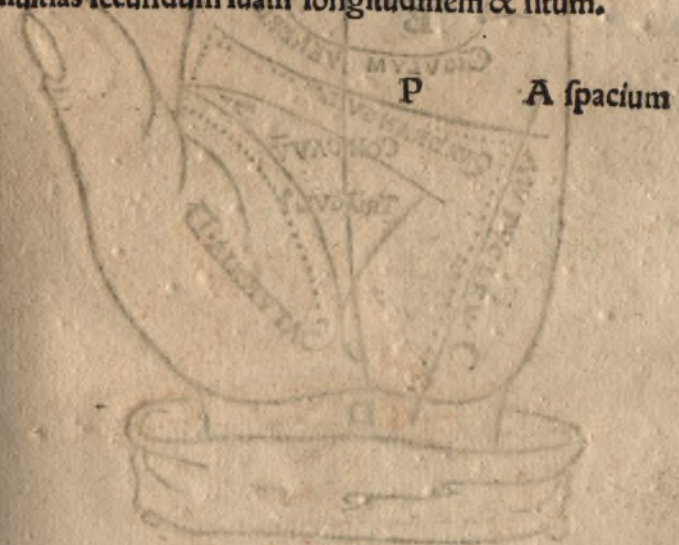
TRICASSI MANTVANI

lium. Succurrunt etiam defectibus illarum: ut si linea aliquo loco interrupta sit, exempli causa Vitalis, tunc si soror huic adiacet, servat hominem à morte.

Habent tamen & sua significata peculiaria, quæ in sequentibus quærenda.

Lineæ quippe Vitalis, duplex soror est: interior ex Trigono: exterior in Monte Pollicis.

Hæc autem ex se luxuriam nephandam notat, tum etiam diuitias secundum suam longitudinem & situm.

CHYROMANTIA

A spacium punctis interceptum, cauum manus dici-
tur, utpote à linea Vitali, Hepatis, & Mensali, ita ut hepatis
cum

TRICASSI MANTVANI

cum Mensali, similiter & Mensalis cum Vitali iungi intelli-
gatur.

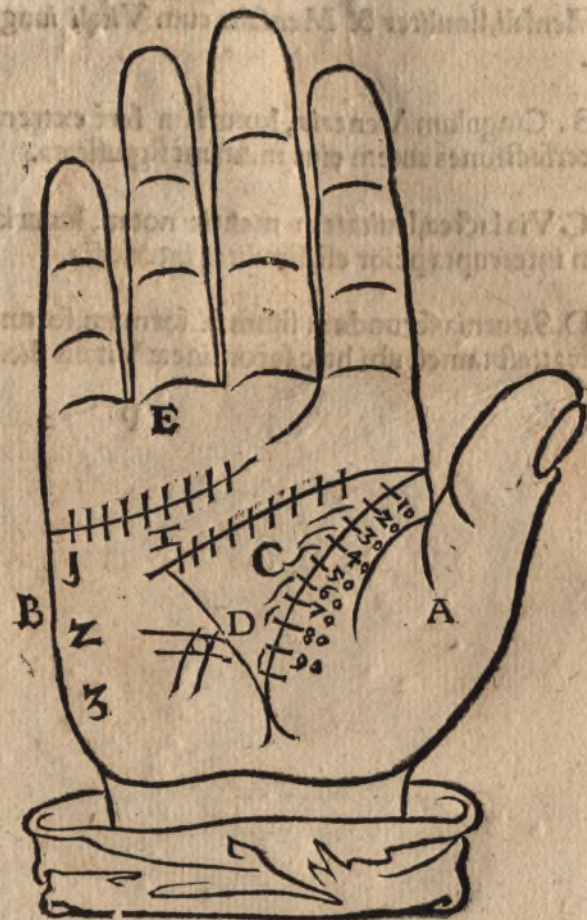
B. Cingulum Veneris, luxuriam ferè extremam nos-
trat; intersectiones autem eius minuunt significata.

C. Via lactea, leuitatem mentis notat, luxuriæ gratia:
eadem interrupta peior est, similiter intersecta.

D. Saturnia secundum situm & formam, fortunæ bona
significat; est tamen ubi hæc soror lineæ Vitalis dicitur.

P 2 A. Sic

TRICASSI MANTVANI

A. sic temporum distinctio capienda est in Linea Vitali, non æqualibus intersticijs, sed paulatim minoribus, sicq; morbi aliaq; iudicanda sunt.

B. Sic

CHYROMANTIA

B. Sic ætas uel prima, uel secunda, uel tertia in Monte computanda, atq; ibi si uel stella uel crates inueniantur, pro ætate illa futura prædicantur.

C. Fractio lineæ uitæ consideranda secundum temporis diuisionem prædictam, uerum si termini lineæ fractæ ita iungantur, ut hic cernis, significabit uitæ terminum per infirmitatem aut morbum.

D. Si uerò subito abrumpatur linea uitæ, ut in puncto D: subitam mortem significat.

E. Aliæ autem lineæ æqualibus sectionibus diuidi possunt, ut Mensalis, Naturalis, Quadrangulus, Trigonus, quæ omnia in æqua spacia partiuntur.

P 3 1. Mensa

CHYROMANTIA

1. Mensalis finiens ad medium sine ramis, significat hominem laborantem periculo mortis, idcirco sua negligentia.

2. Naturalis

TRICASSI MANTVANI

2. Naturalis flexa ad Mensalem circa Medium, significat effusionem proprii sanguinis, cum magno uitae suae periculo.

3. Fossulae, passiones renum aut matricis.

4. Spacium amplum sine lineis: crudelem, avarum, mendacem, pessimum finem.

5. Notabilis distantia inter Vitalem & Hepaticam, significat stultum, prodigum, & mendacem.

6. Labores & afflictiones, depressiones.

7. Tot uulnera in capite: intercisa bona clericalia.

8. In Angulo sinistro intercisa ab una linea, significat parricidam.

9. Ingratum, praedonem.

10. Diuitias, & secundum loca tempus significat.

11. In fine quouis, bonum finem promittit, in principio uero, idem, sed substantiae aut dignitatis amissionem.

1. Non

CHYROMANTIA

1. Non constituentes Angulum, sed copulatæ duabus lineis, liberalitatem pœnitendam ob census defectum: intercisa ab alijs duabus, inuidiam & oppressionem ab inimicis.
2. Pedicem, furem, falsarium; & quo profundiora, eò certius & magis.

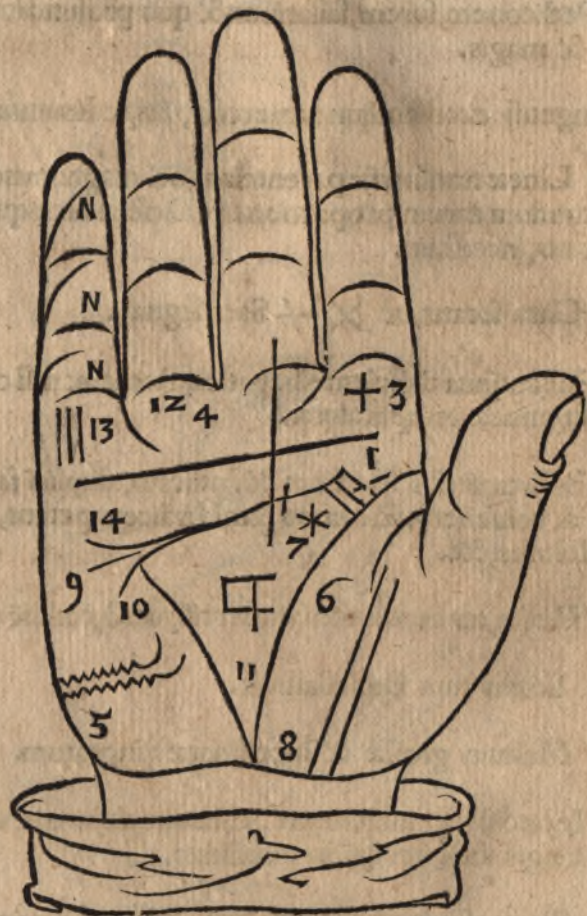
TRICASSI MANTVANI.

3. Ingenij excellentiam: intercisa, impedimentum.
4. Lineæ transversæ parentelam, uel magnam uel parvam, secundum earum proportionem. Descendens quædam intersecans, incoestum.
5. Clara secans, ut X / Sacrilegum.
6. Incontinua deficiente hepatica, sterilem; nisi constet talem sanguineæ temperaturæ.
7. Bifurca uersus Medium & Indicem, duplici facie hominem & uolubilem. Sin ambo rami Indicem petant, labores & dolores, &c.
9. Recta, tot matrimonia: intercise uerò, coelibem uitam.
10. Litem cum Ecclesiasticis.
11. Multum grossæ & inordinatæ: ingratum.
12. Intercise aut interruptæ, colicum dolorem: debent autem magis inclinari quàm pinximus.
13. Tortuosæ in ultima iunctura, submersionem.

Q

1. Angulus

CHYROMANTIA

1. Angulus non iunctus, sed copulis connexis lineis, propinquorum inimicitiam, exilium: interfecte uerò aliquot, exilium cum uulneribus aut interfectione.

2. Vulnera

TRICASSI MANTVANI:

2. Vulnera per instrumenta eminus lædentia.
3. Parua bene formata, dignitatem: magna extenta, honorem artis suæ.
4. Ex cauo ultra primam iuncturam, carcerem: nigra in fine, tormenta etiam: ad secundam iuncturam extentam uitam finiri.
5. Submersionem.
6. Defraudari à parentibus: si subito pollicem petant, tantò peius: plures sæpius.
7. Et stella in Triangulo, hæredem domus affinium.
8. Angulus dexter longus uersus Montem manus & Rascetram, submersionem.
9. Naturalis inclinata aliquantulum: honore dignum.
10. Angulus sinister non unitus, capitis debilitatem.
11. Stultitiam naturalem: si mulier meretricem.
12. Grossa longa, mortem ex partu.
13. Ordinata, expertum, ad omnia aptum.
14. Mensalis extensa ultra medium Indicis montem, significat crudelem, homicidam: quæ si fuerit sine ramis: miserè uitam finiet.

Q

2

1. In fine

CHYROMANTIA

1. In fine uersus Montem, amissionem substantiæ.
2. Magnanimum à Rascetta ad Montem.
3. In patria moriturum, intercisæ multū forte fiet casu.
4. Saturnia

TRICASSI MANTVANI.

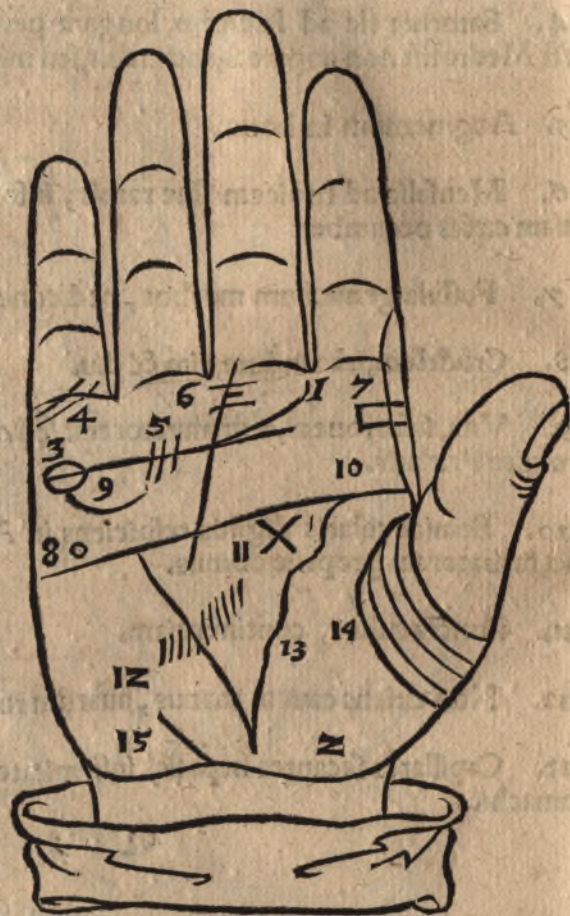
4. Saturnia sic ad Indicem, longam peregrinationem; si Medrosin non appareat, inclinabit, sed nihil efficiet.
5. Augmentum in bono.
6. Mensalio ad Indicem sine ramis, infortunatum; qui etiam cæsus occumbet.
7. Fossula genitalium morbos, pediconem.
8. Crudelem, iracundum, cito & diu.
9. Vna, susurrionem, murmuratorem; sed duæ, fortunatum cum Prælati.
10. Semicircularis digitos respiciens in Angulo supremo, turbatorem propriæ domus.
11. Puncta rubea, continentiam.
12. Non exiens cauum manus, auarum rusticum.
13. Capillares secantes hepatis, infirmitatem hepatis & stomachi.

Q

3

1. Mens

CHYROMANTIA

1. Mensalis diuisa, cuius ramus recta tendit ad Indicem, significat amatorem puerorum,

2. Bonum

TRICASSI MANTVANI.

2. Bonum ex morte alterius, dant quartam ætatem 60. annorum.

3. E regione ♀ amatorem puerorum, succumbentem ipsis: si uero pluribus locis sit, & Mensalis bene iuncta, incœstum.

4. Mulierem incontinentem, luxuriosam.

5. Mensalis secta è regione Solis, persecutiones magnatum.

6. Vulnera: si intersectiones grossæ sint, capitis; rubæ pectoris; tenues, aliarum partium.

7. Persecutionem ab Ecclesiasticis.

8. Circulus in fine Naturalis: amissionem oculi, in dextera manu dextræ; duo tales amborum.

9. Homicidam propinquorum ∪ ad Mensalem.

10. Naturalis iuncta exactè Vitali, studiosum.

11. Hæreditatem ex mulieribus: in Angulo supremo.

12. Obscura sectio: ægritudinem proximam.

13. Vitalis tortuosa pluribus locis: læsionem ignis.

14. Quatuor parallelae sic à dorso ad Montem, bonum ex bonis aliorum, in fundo Montis in prima ætate: ad radicem pollicis in secunda: duæ tamen aut tres minuunt significatum.

15. Fidelem qui amicos habeat infideles, similiter si per montem manus ad concavum se inclinauerit.

1. Sola

CHYROMANTIA

1. Sola audaciam animi, probitatem.
2. Meretricem.
3. Interfectorem propinquorum,

4. Tortuos

TRICASSI MANTVANI.

4. Tortuosa; bilinguem, murmuratorem.
5. Mensalis discontinua & tenuis initio, fine grossa & continua, ab inimicis superatum iri: sin grossa in principio, & tenuis in fine, contrarium semper: terminans inter In- dicem & Medium; multum uero extenta ad Radicem Indi- cis, uulnera capitis.
6. Parricidam.
7. Vitalis bifurcata ibi, amabilem & bonæ indolis.
8. Angulus sinister longus & acutus ad percussione- manus, significat submersionem.
9. Ramusculi uel sectiones, tot morbos eo tempore.
10. Tale signum: occisum iri à suis.
11. Linea Hepatis secans Vitalem, longitudinem uitæ, Martialem.
12. Capillares in percussione, congregationem pecu- niæ; idq; secundum situm in alia uel alia ætate.
13. Linea à brachio ad Montem manus, carcerem; idq; sua culpa.
14. * in monte Pollicis, infamiam ob luxuriam, ob per- petratum concubitum.
15. Similiter stellæ quasi circa montem pollicis, in fine Vitalis, infamiam ob mulieres; tamen euadet.

R

1. Rectæ

CHYROMANTIA

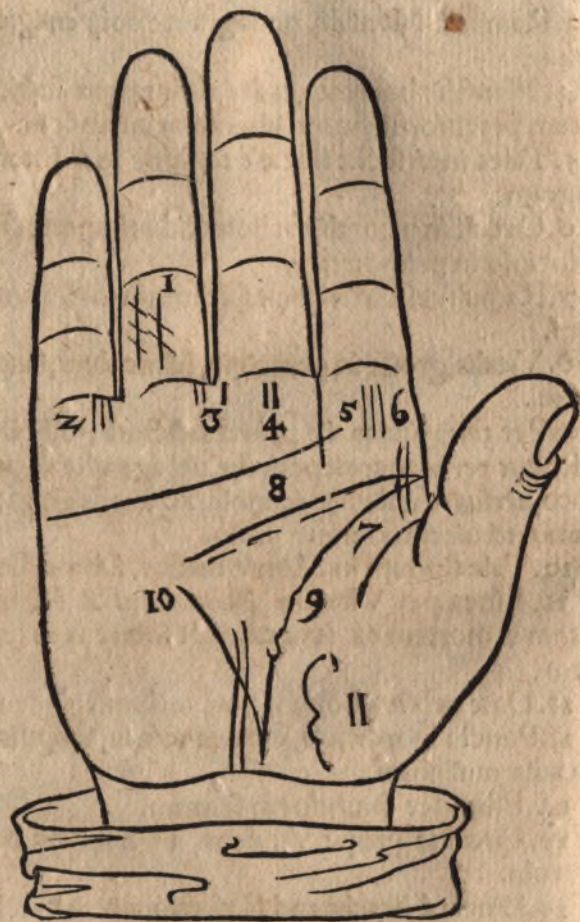

1. Rectæ, tot filios; tortuosæ, filias, quanquam rara in his sit veritas, propter uaria significata earum.
2. Tortuosæ à radice ☉ per montem, uulnera renum.
3. Ramus

TRICASSI MANTVANI.

3. Ramus a Mensali, podagram : eoq̃ magis alijs op̃
primitur.
4. Mensalis bifurcata, cuius alter ramus Indicem, alter
Pollicem petat: fortunatum, liberalem, amabilem.
5. Tales intersectæ lineæ e regione loci inter ♀ & ☉,
podagram.
6. Circuli in naturali, tot homicidia: imperfecti vulnera,
in principio in prima ætate.
7. Ramuli uel curtæ lineæ sic: hominem iracundum, be-
stialem.
8. Vitalis grossa in principio, Martialem, sanguinis ef-
fusorem.
9. Per tales lineas in prima iunctura Pollicis, tempus
significatur rei Venereæ peractæ, uel agendæ in primo scili-
cet loco, uersus Vitalem, decimosexto ætatis anno: in altero
uicesimo uel uicesimo nono anno.
10. Tale signum in Monte manus, submersionem.
11. Linea per Vitalem, Naturalem & Mensalem, ad
montem ♀, mortem ex ictu capitis: intercisa in fine, libera-
tionem.
12. Duæ uel tres, bonum post malum.
13. Puncta inordinata, contentiosum, sanguinis effusio-
nem causa mulierum.
14. Effundet sanguinem suorum.
15. Circulus prope Vitalem, amissionem oculi: duo,
amborum.
16. Lineæ a brachio ad Rascettam non iunctæ in fine,
sed se respicientes ex obliquo, habiturum extra patriam,
aliquando ibi moriturum, quantoq̃ magis inuentæ in prin-
cipio, eo citius: & inuentæ in fine, tanto longius abibit.

CHYROMANTIA

1. Rectæ & integræ, ingenij acumen : intercissæ uerò
vulnera coxæ.

2. Vulnera in brachio.

3. In pes

TRICASSI MANTVANI.

3. In pede.

4. Grossæ & curvæ, uitam quietam : intercissæ uerò : la-
bores & angustias.

5. A concauo manus ibi finiens, mortem ex ictu capi-
tis: sin Mensalis eam secuerit, iuuabitur ne moriatur.

6. Duæ aut tres usq; ad medium montis, fortunam bo-
nam ex magnatibus: quanto longiores, tanto potentioribus.

7. Quot fuerint secantes claræ & parvæ, tot proles.

8. Naturalis grossa, profunda, sic lineolis sociata, aduer-
sus matrem iram: forte cum sanguinis effusione.

9. Vitalis tortuosa uersus Naturalem, luxuriosum, pera-
uerum.

10. Hepatica elongata uersus percussorem manus, bre-
uem uitam.

11. Cadens quasi à Monte, iniquum & subdolum.

12. Rectæ à brachio ad Naturalem uel Vitalem, peregri-
nationem cum lucro, uel navigationem.

R

3

1. Tale

CHYROMANTIA

1. Tale signum, furem, fatuum quoq.
2. Damna ex suspitione furti.
3. Binæ, sapientem, honore dignum.

4. Tot

TRICASSI MANTVANI

4. Tot percussiones in capite.
5. Vitam miseram, cerebrum debile.
6. Podagras: ascendentes uersus montem manus.
7. Lineola sic Vitalem uel Naturalem tangens, significat maleficijs, uenenis, aut toxicis infectum iri.
8. Lineæ apud finem Naturalis, uulnera: coniunctæ, cum ferro.
9. Ex monte Pollicis scindens Vitalem ad Naturalem, uulnera cum instrumentis ex longinquo.
10. & 14. Soror Vitalis pluribus locis diuisa & duplicata, luxuriosum, pediconem in se etiam: sin autem diuisa sit, minuit significatum & malitiam.
11. Fortiter ingrediens Pollicem ex Monte, incoestum.
12. Effusionem sanguinis propinquorum.
13. Ex Monte ꝑ scindens Vitalem, uulnera.
15. Nauigationes: sin uerò multum extendantur per Montem manus, in maritimis moriturum.
16. Vitalis multum inclinata uersus Montem manus ad Rascettam, longitudinem uitæ.
17. Ex brachio descendens, & Vitalem scindens, amissionem charæ personæ aut amici.

1. Recta

CHYROMANTIA

1. Recta continua, bonitatem ingenij.
2. Biliosum.
3. Recta ingenij excellentiam, & bonarum artium indagatorem,

TRICASSI MANTVANI.

dagatorem: intercisa, impedimentum: sin minuuntur quædam lineolæ scindentes, quæ tamen non secant, nihil nocet.

4. Morbum acutum ex bile: quantoq; acutiores in fine, tantò peiorem morbum.

5. Ramus à Mensali uersus Naturalem, incredulum, loquacem.

6. A radice Pollicis uersus Indicem & Vitalem, uana gloriosum.

7. Signum tale in Quadrangulo, sanguinis effusionem.

8. Parua sub Naturali è regione ☉ uel ♄, breuem uitam.

9. Linea à Vitali ad Naturalem, pericula uulnerum: & si eadem ramusculum habeat ad Naturalem, significat per tela & eminus.

10. Vitalis bifurcata uersus Naturalem, fidelem, amabilem, boni capitis.

11. Longæ & profundæ à ♀ per montem uersus Vitalem, significant tot uxores: tortuosæ, amorem fictum: coniugum.

12. Concurrentes à percussione uersus Montem, casum ex præcipitio: quantoq; acutior Angulus, tanto peius: alia uerò secans Angulum, liberatum iri.

13. Inordinatæ in Monte Pollicis, mendacem, luxuriosum.

14. Linea à Monte manus per Rascettam ad brachium, significat hominem semper debitorem.

S

11. Curtæ

CHYROMANTIA

1. Curtae grossae sic ductae, furem significant.
2. Semicirculus in prima iunctura Solis, infelicem.
3. Scindentes radicem h, bellicosum,

4. Altera

TRICASSI MANTVANI.

3. Rectae & subtiles & montem Solis, sapientem: sed grossae, vulnera renum.

4. Binæ, bonitatem ingenij, intercisa, impedimenta: intersecantes grossae, prorsus auferunt ingenium.

5. Plures a fine Mensalis ad Indicem, mortem subitam.

6. Mensalis finiens inter Indicem & h, cui Saturnina in fine iungitur, pericula partus, ulcera mamillarum.

7. Circulus in Quadrangulo, perfectionem scientiae, morigeratum: non integer, minus: Triangulus adiacens minuit: duo Trianguli pares argent, similiter duo oppositi ut 9.

8. Lineolae apud Mensalem, morbos, pro loco, aetatem.

9. Auget scientiam: uide septimum praescriptum.

10. Mons & eleuatus, & lineae ab eo recta ad Indicem, amabit magis coniugem alienam quam suam.

11. Vitalis longa, Naturalis brevis, longam uitam, sed fatuum: Item, mortem extra patriam, multa proponere, nihil perficere, loquacem, infidelem, labilem memoriam.

12. Tale signum in Triangulo, homicidam, sanguinarium.

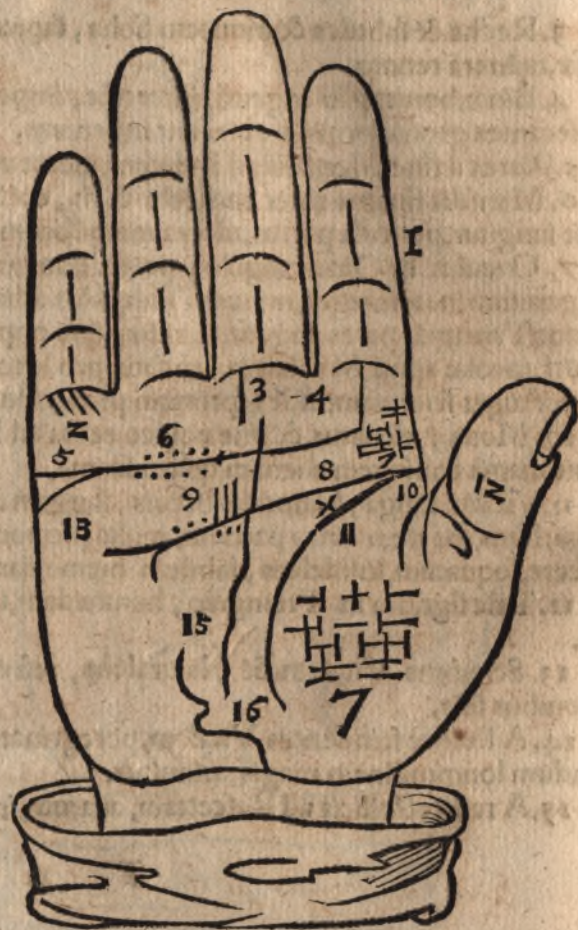
13. Scindens Vitalem & Naturalem, refrenatum in passionibus suis.

14. A Pollice scindentes Vitalem, peregrinationes, & secundum longitudinem magis minuitur.

15. A radice Pollicis ad Rascettam, auarum, infatigatum.

T 2 1. Sola

CHYROMANTIA

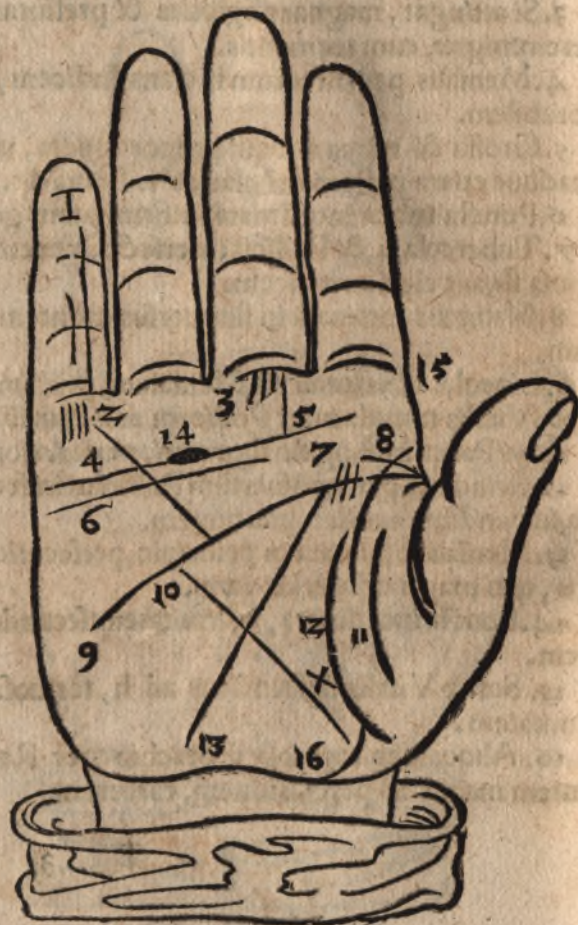
1. Sola in iuncturis quatuor digitorū, mortem subitam.
2. Puncta in radice Auricularis, mulierem luxuriosam.
3. Si atq

TRICASSI MANTVANI.

3. Si attingat, magnas angustias & pressuras: plures, carcerem: nigræ, cum tormentis.
4. Mensalis per directum intrans Indicem, probum, honorabilem.
5. Grossa & rubea alioqui proportionata, uulnera capitis: adhuc etiam pestem uel glandulas significat.
6. Puncta rubea inordinata, infirmitatem genitalium.
7. Tubercula 4, & Pollicis intersecta, meretricem, licet religiosa sit, aut cleri amatricem.
8. Naturalis inclinata in fine uersus montem, iniquum, fatuum.
9. Lineolæ à Naturali ad Mensalem, probum, fidelem.
10. Vitalis tumida inter Pollicem et 4, spurium significat.
11. X Parua in Angulo supremo, persecutiones.
12. Scindens per transuersum Pollicem in secunda iunctura, suspendium aut decapitationem.
13. Mensalis bifurcata in principio, persecutionem, eoq̃ magis, quo magis distiterint rami.
14. Puncta inordinata, infirmitatem: secundum locum ætatem.
15. Soror Vitalis descendens ad h, tortuosa, grauem infirmitatem.
16. Aliqualiter tortuosa à brachio per Rascettam & Montem manus ad percussione, carcerem.

T 3 1. A ras

CHYROMANTIA

1. A radice ad tertiam iuncturam linea, expertum in
uarijs.

2. Apud radicem, tot filios nothos,

3. A radij

TRICASSI MANTVANI.

2. Ascendens sic, herniosum, eoq; magis si & ramos ha
beat.

3. Tendentes inferius, uulnera in pectore.

4. Linea a Mensali ad Indicem, cui alia iungitur ab
Angulo supremo, mortem subitam.

5. Mensalis recta & Triangularis in monte 4, dam
num substantiae.

6. In opposito ☉, supra Mensalem, labores, peregris
nationes.

7. Ex Vitali secans Mensalem, decapitari aut suspendi.

8. Lineolae a Naturali, quasi a fossula ad Mensalem, si
gnificant morigerum bonae conscientiae.

9. Angulus supra disiunctus, quem claudat lineola des
cendens, & utramq; lineam tangens, uenena minatur, ma
leficia, fortassis occisum iri.

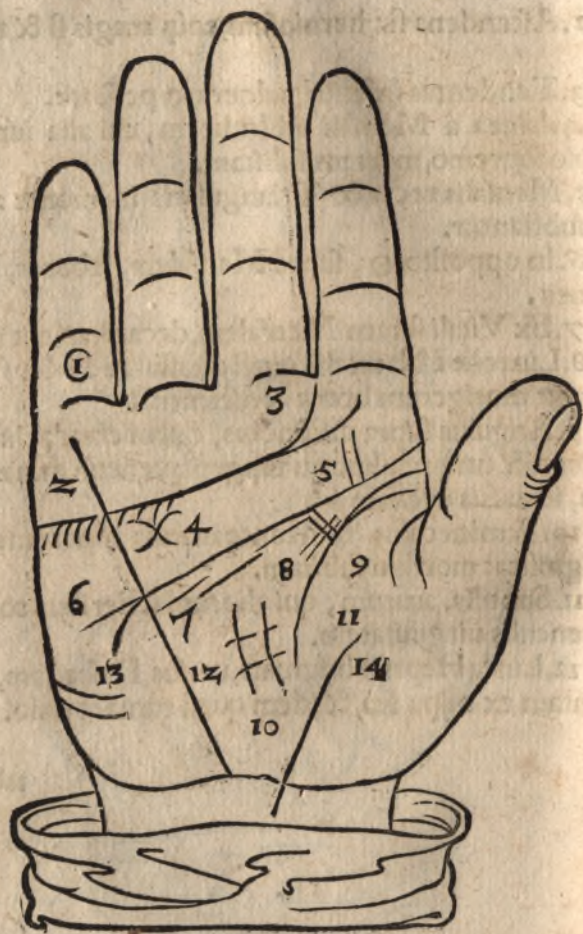
10. Semicirculus in Monte manus concavum respicie
ns, significat mortem subitam.

11. Subtilis, auarum, qui aliorum sceleribus consentiat
in iuenculis uirginitatem.

12. Linea Hepatis bifurcata, uersus Rascettam, mortem
violentam ex culpa sua, & idem quasi cum septimo.

1. Semicir

CHYROMANTIA

1. Semicirculus, in parte quavis & Angulus supremus disunctus, talis, decapitabitur aut suspendetur ob scelera.
2. Mensa

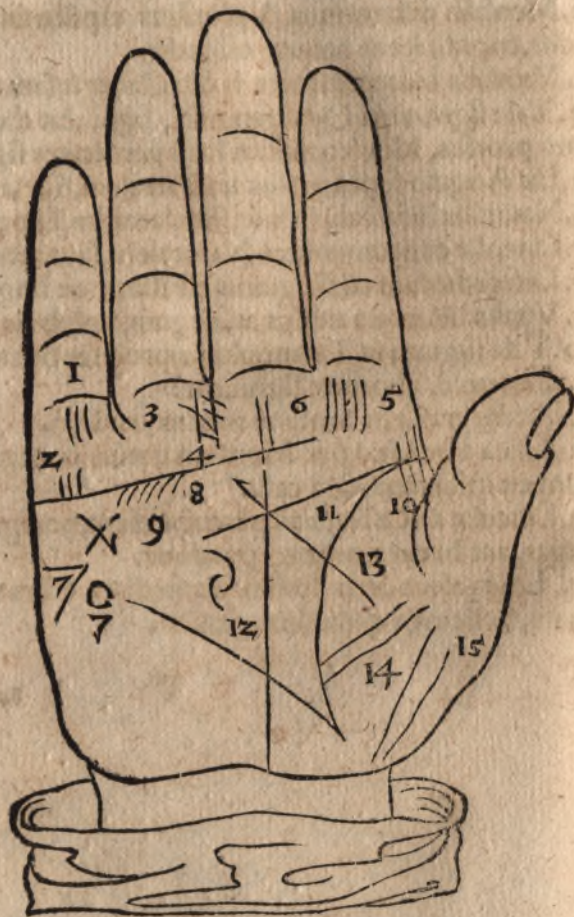
TRICASSI MANTVANI

2. Mensalis discontinua, & pluribus capillaribus formata lineolis, frigiditatem naturæ ostendit.
3. Mensalis bifurcata inter 1 & 2, laboriosam uitam.
4. Tale signum in Quadrangulo, significat diuitias ex insperato prorsus, idem secundum locum per ætates significat.
5. Ex Angulo supra uersus 2, liberalem, fidelem.
6. Naturalis bifurcata in fine, simulatorem, hypocritam.
7. Lineolæ concomitantes Naturalem, sagacem.
8. Discordiosum cum sanguinis effusione ex lingua sua.
9. Vitalis bifurcata uersus 2, uagum, uolubilis capitis.
10. Tale signum in Triangulo, impregnationem masculi: intercisum uero, abortum significat.
11. Vitalis crassa in concavo manus, rudem.
12. Linea à brachio per Montem uersus concuum, ad bonum ex infortunio & à casu.
13. Lineolæ à Rascetra ad percussione, peregrinationes longas, aut breues, proprio portione.
14. Linea ascendens statim immediate à brachio per Rascettam, faciem in quibusuis agendis.

T

1. A radi

CHYROMANTIA

1. A radice ad manum curte grossæ, furem, mendacem.
2. A Mensali ad montem curte grossæ, vulnere brachij.
3. Recta

TRICASSI MANTVANI.

4. Altera intercisa, mutationem status: si peius integra est, in peiorem; sin melius, contra.

5. Mensalis respiciens Medium à latere Indicis, fortunatum, adulatorem tamen, & læsum iri, & falsum à propinquo.

6. Linea talis cum ramis, apoplexiam.

7. Tale signum in Quadrangulo in fine Naturalis, superbiam & ambitionem.

8. Naturalis tortuosa, & male apparens, læsionem à quadrupede.

9. Soror Vitalis inter 7 & 4 integra & continua, significat luxuriam nephandam.

10. Tale signū supra dorsum Pollicis, submersionem.

11. Quasi stella in dorso Pollicis, bonum causa mulierum, secundum locum uero ætatem.

12. Binæ quasi ex transuerso concurrentes, mortem improvisam.

13. Puncta in linea Hepatis, duriciem uentris & costarum.

14. Vitalis bifurcata in fine, hominem perambulaturum duo climata, antequam bona contingent: & si trifurcata, tria climata, forte post triginta annos.

S 2 1. Semis

CHYROMANTIA

1. Semicirculus, mortem subitam.
2. Pulchra, magnanimum, eoq; magis quo fuerit ex-
tenta & pulchra: eadem propior Soli, significat idem per
amicos

TRICASSI MANTVANI.

amicos ipsi futurum: uerum ad & propior, ob propriam
uirtutem.

3. Tortuosa ad Montem Solis, ex radice ti, fatuum,
presumptuosum.

4. Subtiles inordinatae, labores & afflictiones.

5. Mensalis bifurcata, altero ramo ad Indicem, altero
intra duos, sufficientiam uictus, quietam uitam, & coelibem.

6. Integra, bonum ab Ecclesiasticis personis: incisa ue-
ro, uulnera capitis.

7. Tortuosa ab Angulo supra uersus 4, furibundum,
bellicosum.

8. Binæ secantes ibi, mortem uolentem, percussionem.

9. Linea à Quadrangulo descendens per Mensalem,
uulnera ob propriam substantiam, quæ si in fine secetur, oc-
cidetur eadem causa.

10. X magna, labores & dolores, causa proprii hono-
ris, ne uituperetur: quod si quædam parua sint, talis morietur
cum reputatione: duplicata magna, uanagloriosum.

11. Iuncta in fine, carcerem, quod longiores, eò magis.

12. Integra circundans Pollicem in secunda iunctura,
suspendium.

13. Velut stella in Quadrangulo, liberalem, fidelem, pau-
per ditabitur, à mulieribus tamen caueat, uir lædetur namq;
ab eis.

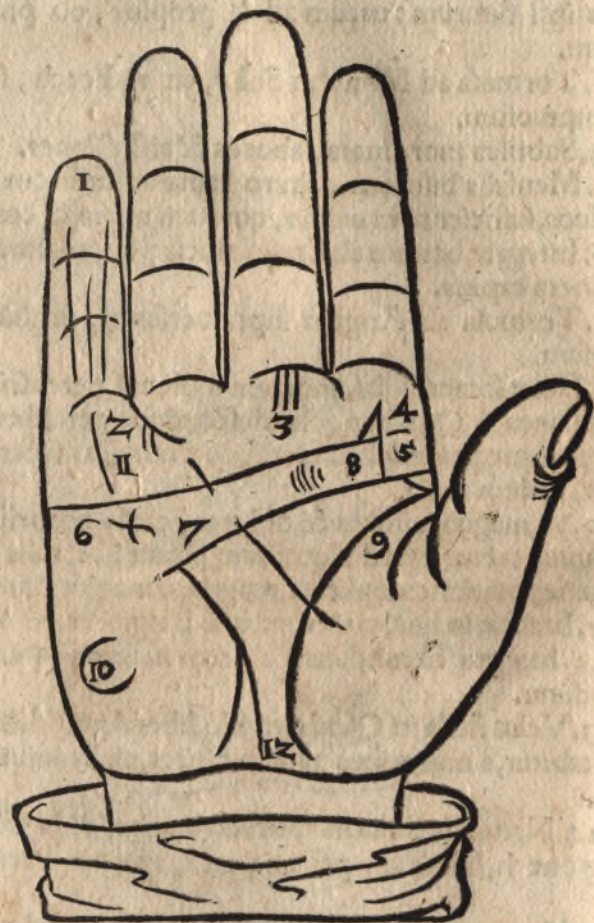
14. Naturalis finita in concavo manus, & iuncta Vita-
li regione ti, hominem pessimæ uitæ, auarum, breuissimæ
uitæ.

15. Hepatis distans multum à Vitali in Angulo dextro,
loquacem, garrulum, debilis capitis.

16. Linea ibi quasi cadens, malæ speciei hominem, &
timidum.

1. Lineæ

CHYROMANTIA

1. Lineæ à radice ꝑ, ad tertiam iuncturam, inuestigatos
rem scientiarum, phantasticum.

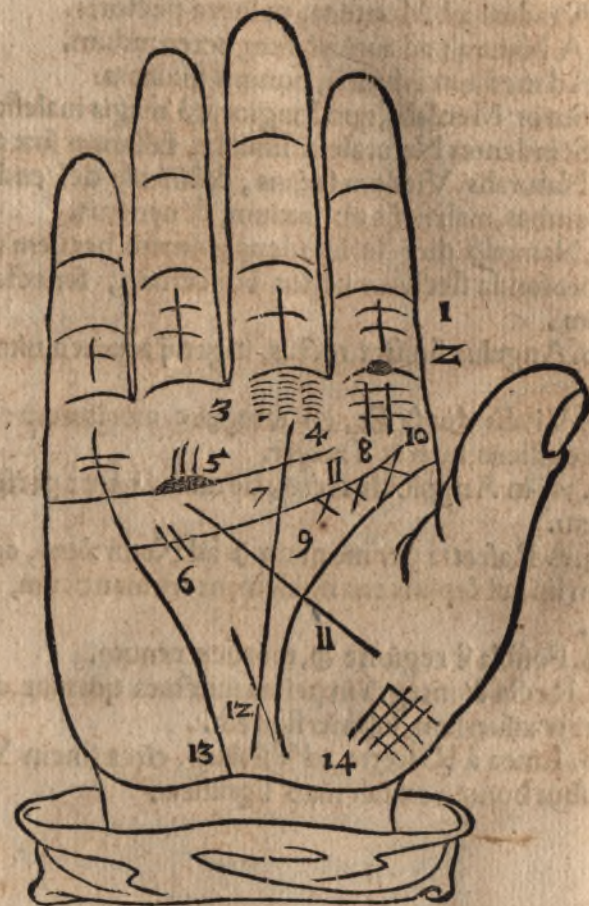
2. Ascens

TRICASSI MANTVANI.

3. A radice ad Montem, uulnera pectoris.
4. A Naturali ad auricularem, uerecundum.
5. Ad medium Montis, bonum futurum.
6. Soror Mensalis, quo longior, eò magis maleficum.
7. Scindentes Naturalem lineolæ, falsarum suæ artis.
8. Naturalis Vitalem secans, & lineola descendens, si
scindat ambas, maleficijs obnoxium, & uenenis.
9. Naturalis directe scindens palmam, breuem uitam;
quæ si profunda flectatur uersus Rascettam, senectam la-
boriosam.
10. Angulus sinister rectus, ingenij acumen, uitam lon-
gam.
11. Vitalis diuisa sic, eo tempore moriturum: Soror
ibidem existens, liberat à morte.
12. X in Angulo dextero, bonum finem: perfectior,
meliozem.
13. A Rascetta per montem ꝓ ad Naturalem, confici-
ens cum linea Hepatis triangulum, necromanticum, Alchis-
micum.
14. Fossula è regione ☉, morbos renum.
15. Recta & integra in prima iunctura quatuor digito-
rum per transuersum, submersionem.
16. Linea à Rascetta ad Vitalem, circa finem Vitalis,
parentibus bonum ex tali nato significat.

1. Sola

CHYROMANTIA

1. Sola in prima iunctura secta, morbum incurabilem.
2. Fossula in radice 24, tot spurios: superius spurias.
3. Subtilis in monte 11, pigrum.

4. Scala

TRICASSI MANTVANI

4. Scala infirmitatem eo loco.
5. Fossula sub 10, & lineolæ ab ea uersus digitum ascendunt, morbos uteri & uesicæ.
6. Secantes Naturalem, matris indignationem.
7. Saturnina scindens Mensalem sub 11, & Naturalis brevis, avarum notat.
8. Grossæ & profundæ à Naturali uersus Mensalem, toties incidet in manus inimicorum.
9. Velut cruces in Angulo supremo, persecutionem.
10. Naturalis distans ibi à Vitali, extensa sursum, pericula in prælio, læsionem à quadrupede, duæ uerò lineæ ibi se secantes, ebriosum, bestialem.
11. A Vitali ad 7, bonum post annum tricesimum.
12. Linea Hepatis finiens in concauo, non iuncta Vitæ, mortem peregræ.
13. Linea à Rascetta ad 7 secta, damna ex foeminis.
14. Plures lineæ se in monte Pollicis secantes, significant hæreditatem futuram.

V

1. Duæ

1. Duæ in prima iunctura, una in secunda, amissionem oculi.
2. A radice ☉ ad montem ☿, morbos renum.
3. Bif. rca

3. Bifurcata Mensalis, cuius ramus ad $\dagger$ & 4 tendat, significat euasione[m] ab inimicis.
4. Recta inter Pollicem & Indicem, secta in fine hæreditatem.
5. Secantes Naturalem iunctæ, matris indignationem, & matrem prius morituram.
6. Naturalis scindens palmam uersus percussione[m], senectam inopem, infortunatum : tortuosa, auarum, usurarium.
7. Lineolæ prope Vitalem in angulo supremo, quibus $\times$ adlit, amissionem dignitatis & substantiæ.
8. In Monte per concavum, perfidum, iniquum.
9. Linea hepatis non hærens Mensali in Angulo, finiens uersus $\dagger$, phthisin.
10. Lineæ ab inferiori parte Pollicis ascendentes, significant submersione[m].
11. Hæreditatem, secundum locum ætatem.
12. Idem quod $\times$ eodem modo.
13. Parua tortuosa in Rascettam, infirmitatem.
14. Binæ in monte Pollicis circa finem Vitalis, per transversum aut longum, mortem ante matris obitum.

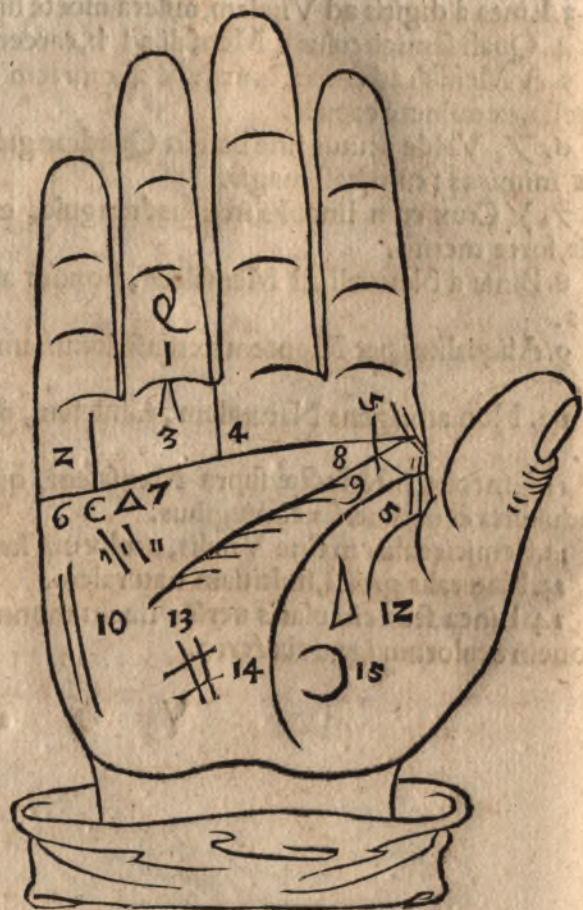
V 2 1. Tortuoz

1. Tortuosa ab imo montis ad digitum, clericum coeli
bem, lenonem etiam.
2. Fossula in radice ☉ infirmitatem oculorum.
3. Linea

3. Linea à digitis ad Vitalem, misera morte finire.
4. Quasi semicirculus à Mensali ad th, carcerem.
5. A Mensali ad contactum th & 24, mortem ex uulnera: grossa, ex uulnere capitis.
6. 7 Valde acutus sine basi in Quadrangulo, domesticos inimicos: cum basi magis.
7. X Crux cum lineolis in Quadrangulo, exulem ex patria, forte merito.
8. Binæ à Naturali ad Mensalem, bonum ab Ecclesiasticis.
9. Aliqualiter per Montem extensa, luxuriam nequandam.
10. Non attingens Naturalem, infidelem, debilis capitis.
11. Lineolæ intersectæ supra Mensalem, quot cruce: tot adulteria cum diuersis coniugibus.
12. Semicirculus in fine Vitalis, oculorum læsiones.
13. Naturalis grossa, stultitiam naturalem.
14. Linea semicircularis uersus finem montis Pollicis, læsionem oculorum igne aut ferro.

V 3 1. Semicircle

CHYROMANTIA

1. Semicirculus in prima iunctura, morsum à quadrupedibus.

2. Subtilis, legalitatem; mulieri castitatem,

3. Casum

TRICASSI MANTVANI.

3. Casum ab alto; sine basi.

4. Grossa, labores, afflictiones; tenuis minus.

5. Per longum in monte Pollicis, uel uersus Angulum supremum, offensionem ab igne.

6. Semicirculus in Quadrangulo, respiciens sursum, casum ab alto.

7. Triangulus in Quadrangulo apud Mensalem, offensionem à quadrupedibus.

8. Mensalis ad Naturalem ascendens, aut ramum mittens, bilinguem, mendacem, adulatorem.

9. Linea capillaris scindens Naturalem, uulnera; si in principio, capitis.

10. Linea per longum apud Mensalem in percussione manus, offensionem à quadrupedibus.

11. Linea apud Naturalem uersus Mensalem, uulnera tibiarum.

12. Triangulus prope Vitalem, amissionem dignitatis.

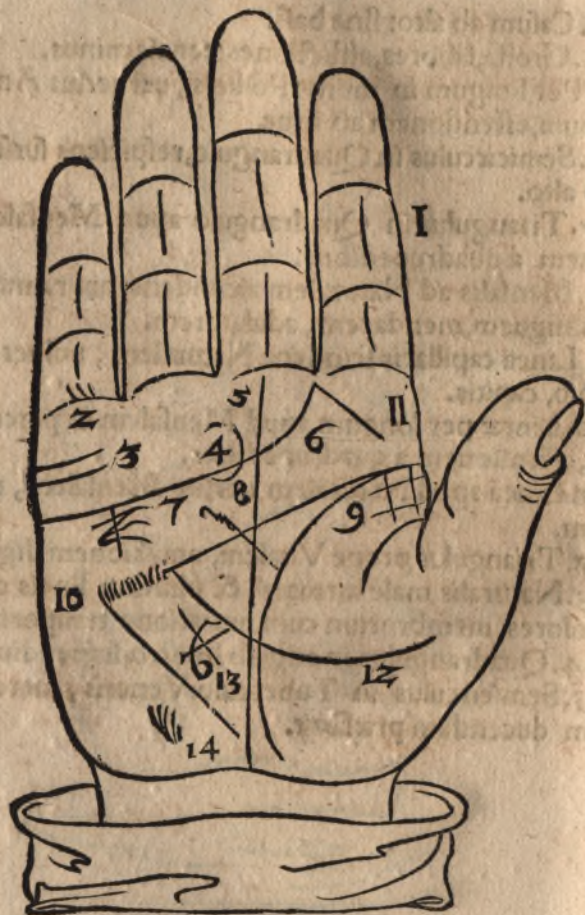
13. Naturalis male formata, & pluribus lineis concinnata, dolores membrorum cum mutatione temporis.

14. Quadrangulus in angulo sinistro, suspendium.

15. Semicirculus in Tuberculo Veneris, meretricem uxorem ducendam praefat.

1. Sola

ICHYROMANTIA

1. Sola in aliqua iunctura, prima uel secunda, morbum incurabilem.

2. Lineolæ breues à radice ad iuncturam, abortiui.

3. Tot

TRICASSI MANTVANI

3. Tot uxores profundæ, aut æquivalentes uxoribus. Intercisæ, coelibem uitam: fortiter intercisæ in Monte, morietur uir: uersus dorsum, mulier: & contra.

4. Peregrinationes, sui capitis, parentum contemptû.

5. Saturnia ad medium tortuosa, afflictiones: si digitum attingat, carcerem.

6. Mensalis finiens inter h & 4, hominem sine curis, lucrum per alios.

7. Offensionem ignis, duo sic Trigoni intercisi.

8. Tortuosa scindens Vitalem, passiones totius corporis.

9. Tales lineolæ intersectæ super Vitalem, casum à quas drupede: breues, peiores.

10. Naturalis dispersa in fine, aut male apparens, infirmitatem, detrimentum rerum.

11. Linea à monte Iouis uersus radicem h , mortem ex febre acuta: acutior uersus h magis.

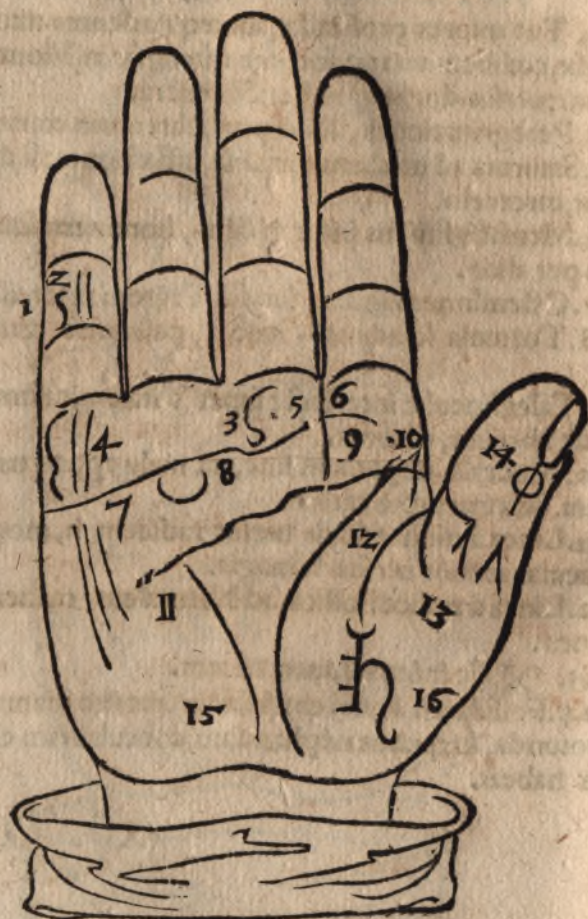
12. Linea à radice Pollicis ad Naturalem, vulnera, percussiones.

13. $\times$ sic intercisa, meretricem.

14. Fossula uel lineæ confusæ in monte manus, uelut fossa rotunda, luxuriâ nephandam, concubinam clerici, si mulier habeat.

X 1. Rectæ,

CHYROMANTIA

1. Recta, tot filios: curua, filias, rarum uerum.
2. Semper omnia contraria, si sola sit curua illa prima linea.

3. Scindentes

TRICASSI MANTVANI.

3. Scindentes Indicem, & maior pars inferior tr, pituitosum.
4. Recta, amatorem Nobilium: curua, ignobilium.
5. Mensalis aliquantulum tortuosa uersus Triangulum, iustum.
6. Ascendens inde ad Naturalem, uulnere sauius morietur: sin eadem secetur per Mensalem, liberabitur.
7. A Monte manus ad Mensalem, tot capitales inimicos.
8. Veluti circularis in Quadrangulo, morbos genitalium: si ☉, offensionem a quadrupede: male apparens, interficitur.
9. Fossula in Naturali apud angulum supremum, oculos debiles.
10. Vna sola linea inter Indicem & Pollicem, a superius descendens uersus Naturalem, suspendium.
11. Naturalis tortuosa, laesionem a quadrupede.
12. Angulus supremus in concavo manus, carcerem ob inimicos.
13. Catharrum tales lineae angulares.
14. Prope unguem Pollicis, leprosum, furem, adulterum.
15. Saturnina recta ad Naturalem, longam uitam.
16. Tale signum in monte Pollicis, infirmitatem: ut in tertio, pituitosum,

X 2 1. Pro

CHYROMANTIA

1. Profundæ lineæ, uulnera tibiarum.
2. Lineæ tortuosæ, morsum quadrupedis.
3. Curta grossa ibi à radice, furem.

4. Breues

TRICASSI MANTVANI.

4. Breues & grossæ, uulnera renum.
5. Linea ab Indice ad medium auricularis, excellentiam ingenij.
6. In principio scindentes Mensalem, amicos bene uolos.
7. Mensalis respiciens Naturalem, & quasi secans, pericula mortis.
8. Lineæ rectæ in monte Iouis uersus Naturalem, tot confugia, uel amicos uel amicas.
9. Naturalis ramusculosa, luxuriam nephandam.
10. Linea breuis profunda, uulnera renum, tempus secundum loca.
11. Angulus supremus disiunctus, duæq; lineæ scindentes Vitalem, quæ Naturalem non attingant, potatorem, ebriosum, gulosum.
12. Arcus utrinq; à iunctura dorsum respiciēs, crucem.
13. Tale signum in Angulo supremo, laqueum.
14. Lineæ sectæ sic in Triangulo, uirginitatem.
15. Linea quasi semicirculus, uulnera circa cor, pro loco tempus.
16. Lineæ in percussione talis figuræ, submersionem.
17. Linea scindens Vitalem uersus Rascetram, casum ex alto.

X 3 1. Binæ

CHYROMANTIA

1. Binæ in iunctura quatuor digitorum, ueridicum.
2. A radice ꝓ ad montem Solis, mutationem uitæ in melius, & status.

3. Linea

TRICASSI MANTVANI.

3. Linea à monte Pollicis prope angulum supremum, descendens ad Mensalem, mortem ex profluuio sanguinis.

4. Duo semicirculi obsidentes Mensalem in principio, morbos genitalium.

5. Flexæ scindentes Naturalem, tot infirmitates.

6. Angulus supremus ualde acutus, rudem, sed fidelem, secretumqꝫ.

7. Intersectæ per transuersum inter Indicem & pollicem, offensionem ignis, aut rei ignitæ.

8. Linea à radice Pollicis, quasi percurrens radicem, inclinata in monte, luxuriam nephandam, pediconem omni modo.

9. Spissa secans Pollicem per transuersum, decapitabitur.

10. Scindentes montem manus, quocunqꝫ modo cum X, rudem.

11. Linea Hepatis ramusculos spargens in fine, opilationem hepatis, hydropem, &c.

12. Saturnia tortuosa in cauo manus, infirmitatem, ofuscationem capitis significat.

1. Curta

CHYROMANTIA

1. Curta & spissa, uenenum aut maleficium minatur.
2. Vulnera ad oculos, transuersæ inter ☿ & ☉.
3. Febrem quartanam, carcerem diuturnum.
4. Mensas

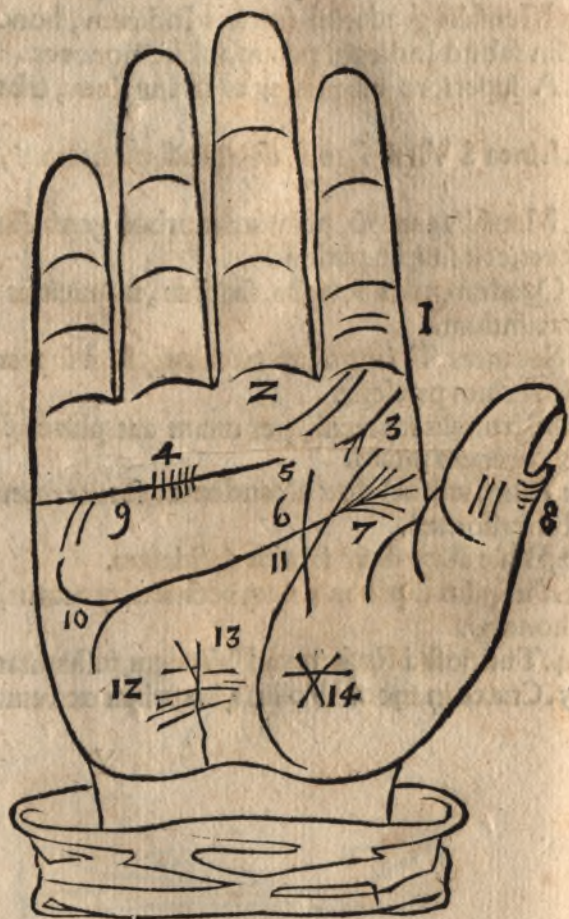
TRICASSI MANTVANI.

4. Mensalis gradatim intrans Indicem, honores gradatim: sin subito Indicem petant, subito honores.
5. A superiore montis ☿ ad Naturalem, febrem acutam.
6. Linea à Vitali siue Rascetta ad montem ☿, longam uitam.
7. Mensalis ramosa, primum morbos genitalium, quod si alia fecet, erit in ipso pudendo.
8. Quadrangulus longus strictus, inimicitias, discordiam, iracundum.
9. Secantes Triangulum circa angulum supremum, bonum uel malum præsens.
10. Naturalis intercisa, per unam aut plures ē regione ☉ uel ☿, breuem uitam.
11. Linea una uel duæ ascendentes fortiter uersus dorsum, submerisionem.
12. Binæ aliquantulum iunctæ, infidelem.
13. Angulus supremus neq; rectus neq; acutus, sublimitatem honoris.
14. Tortuosa à Rascetta ad Vitalem, infirmitatem.
15. Crates in monte Pollicis, luxuriam extremam.

Y

1. Per

CHYROMANTIA

1. Per transuersum secantes digitum, biliosum.
2. Binæ à radice Mensalis ad Indicem, mortem subitā.
3. Lineola talis sine ramosa, apoplexiam.
4. Scindens

TRICASSI MANTVANI.

4. Scindentes Mensalem breues, debilitatē stomachi.
5. Mensalis finiens ad h, uagabundum, exulem.
6. Scindens angulum supremum, ut maior pars extet
uersus Mensalem, offensionem ignis, forte mortem.
7. Naturalis ramosa principio, fidelem, superiorem
inimicis: si rami uersus palmam eant, lunaticum, luxuriam.
8. Binæ aut ternæ, fidelitatem.
9. A Mensali ad Quadrangulum uersus finem Natura
lis, fluxus, morbus.
10. Naturalis bifurcata in fine ramis multum extensis,
debilitatem capitis, rudem, fatuum.
11. Angulus supremus quasi rectus, longitudinem uitæ.
12. Breues lineæ loco lineæ hepatis, breuitatem uitæ.
13. Saturnina capillaris in cauo, morbos plures.
14. Sic intersectæ, luxuriam extremam.

CHYROMANTIA

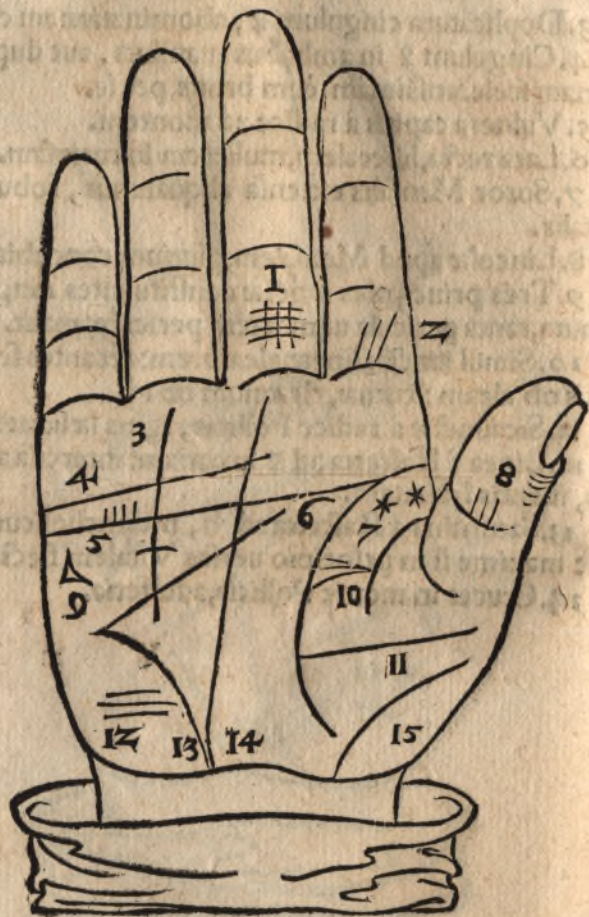
1. Bene formata in prima uel secunda, mulierem adule-
teram; uiro, bonum ob mulieres.
2. Lineolæ illæ breues, liberalitatem, fidum, benignum.
3. Duplica?

TRICASSI MANTVANI.

3. Duplicatum cingulum ♀, abominationem cū brutis.
4. Cingulum ♀ in ambabus manibus, aut duplicatum, luxuriam sceleratissimam cum brutis per se.
5. Vulnere capitis à radice ad montem.
6. Lata recta, liberalem mulierem luxuriosam.
7. Soror Mensalis extensa aliquatenus, robor caloris naturalis.
8. Lineolæ apud Mensalem, plurium concubitum.
9. Tres principales iunctæ constituentes Angulum super premium, tanta pericula ut mortem perferre malit.
10. Simul iunctæ lineæ, aleatorem: secantes se, pericula mortis ob aleam: curuæ, damnum ob id.
11. Sic iunctæ à radice Pollicis, ignis læsiones.
12. Linea à Rascetta ad ♀, luxuriam; intercisa aut discontinua, mentis leuitatem.
13. Saturnina à Rascetta ad †, melancholicum, bizarum: maxime si in principio uersus Vitalem flectatur.
14. Cruces in monte Pollicis, adulteria.

CHYROMANTIA

1. Craticula in prima iunctura omnium digitorum, melancholicum.

2. A radice ad iuncturam, iustum, religiosum.

3. Talis

TRICASSI MANTVANI.

3. Talis intercisa in Quadrangulo, interfectum ui ob substantiam propriam: si discontinua, uulnera tantum: simili-
liter si non fuerit intercisa.

4. Soror Mensalis multum extensa per se, luxuriam.

5. Aliquantulum longæ tenues, uulnera pectoris.

6. Mensalis iuncta Vitali, Naturali deficiente, mortem violentam, forte per iusticiam.

7. Quali ★ in principio Vitalis, gloriosum.

8. Infirmi-
tatem catharralem.

9. Triangulus in Quadrangulo solus, capietur ab ini-
micis.

10. Sic iunctæ, offensionem ab igne.

11. Inimicitias capitales: si Vitalem attingat, superabis
tur: intercilio liberat.

12. Navigationes tam transversæ quàm oblongæ.

13. Linea hepatis multum distans à Vitali, offensionem
tibi-
arum, forte fractionem.

14. Saturnia ascendens ad h, in qua plures lineæ repe-
riantur quàm alibi, malarum cogitationum, furem.

15. Deceptum iri à consanguineis.

1. Lata

CHYROMANTIA

1. Lata, inclinata uersus radicem, litigiosum.
2. Si non attingant radicem, lationem in brachijs.
3. Offensionem tibiæ.

4. Binæ

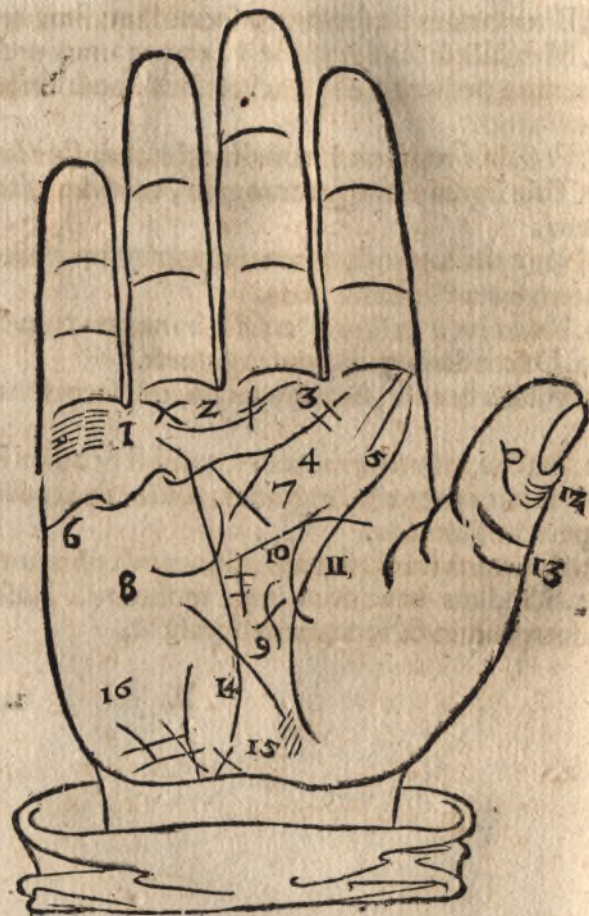
TRICASSI MANTVANI.

4. Binæ cruces sic, fortunam secundam: similiter in 4.
5. Mensalis secta ē regione h, cuius ramus recta in la-
dicem tendat, pediconem: puncta rubea in tali linea, libe-
rant a tali uitio.
6. Fossula ē regione h cum lineolis, iter line lucro.
7. Tale signum in Quadrangulo, crudelem, sanguinis
effusorem.
8. Naturalis tortuosa, discontinua, iniquum, proteruum,
molientem furta & omnia mala.
9. Rami recti in fine Mensalis, honorem cum diuitijs.
10. Discordiam cum consanguineis.
11. Vitalis breuis, breuem uitam, nisi sororibus sit ad-
iuta.
12. Iunctæ, inimicos mortales, quod si propior Rascet-
ta dupla fuerit, erunt consanguinei: si altera excedat angu-
lum, superabit inimicos.
13. Saturnina fracta in cauo, infortuna tibiæ.
14. Scindens brachium inter montem & Rascettam,
Iouem fortunatum & secundum significat.

Z

1. Grossæ

CHYROMANTIA

1. Grossæ uix apparentes furem.
2. Cingulum Veneris, aut integrū aut diuisum, secans
lineas h & z aut $\odot$, impedit prosperitatem.
3. Men-

TRICASSI MANTVANI.

3. Mensalis sic ad Indicem diuisa, uulnera circa frontem.
4. In principio Naturalis ad Indicem, fidelem, honestum.
5. Vitalis sic ut semicirculus inclinata, dolores cordis.
6. Mensalis sic cathenata, mortem extra patriam.
7. Crux in Quadrangulo, inter $\odot$ & h , labores pro honore conseruando, & gradu tuendo.
8. Naturalis diuisa, cuius pars ad Mensalem, breuem uitam.
9. Tale signum in Triangulo, proditorem, mendacem, scelestum, quiq; ob scelera afficietur.
10. Soror Vitalis in cauo apparens cum intercissione, casum ab alto, cum offensione.
11. Angulus supremus non iunctus, & si semicirculus secet ipsum respiciens Pollicem, oculorum læsionem.
12. Tale signum apud unguem Pollicis, furem.
13. Linea interior & exterior in secunda iunctura Pollicis facientes circulum, suspendium.
14. A Rascetta inter $\odot$ & z , fortunatum.
15. Angulus dexter aut sinister apparens male, aut obtusus, cerebrum uolubile, rudem.
16. Lineæ paræ per Rascettam sese secantes, iniquum, malam mortem, semper mala cogitantem.

Z 2 1. Tenuis,

CHYROMANTIA

1. Tenuis, boni consilij hominem, secretum.
2. Ingeniosum, qui sui memoriam posteris relinquet.
3. A Vitali ad h, diuinatorem; quo longior, eò magis.
4. Montem

TRICASSI MANTVANI.

4. Montem ascendens, dominaturum alijs.
5. Quasi scutum aut Triangulus, nobilitatem animi.
6. Duo rami, molestias ad viginti annos; tres, ad 30.
7. A Naturali ad Mensalem uersus & lineæ, uerecundum, ciuilem.
8. Interrupta, falsitatem & dolum animi.
9. Bifurcata, & si ramus coeat cum naturali, honestum, fidelem.
10. Mensalis inclinata in principio aut medio ad Naturalem, breuem uitam.
11. Tortuosæ à Rascetta ad Naturalem, iniquum, infortunatum.
12. Biceps secans Vitalem, uulnera aut ulcera.
13. A Rascetta inclinata ad Vitalem in cauo, foelix ingenium.
14. In principio montis Pollicis quatuor lineæ quasi ex dorso bonum in prima ætate.

Z 3 1. Cruce

CHYROMANTIA

1. Crux in prima uel secunda iunctura 24, amicitiam magnatum.

2. Lineolæ sectæ, tot filios abortiuos.

3. Craticula

TRICASSI MANTVANI.

3. Craticula ibi, miseriam causa mulierum, & paupertatem.

4. Aequales, damna à foeminis.

5. Saturnina ascendens ad medium, cui in monte lineolæ conglomeratæ addantur, carcerem, crudelem.

6. Bifurcata in fine, mulierem luxuriosam.

7. Mensalis brevis uel discontinua, & capillaris pericula partus, lasciuiam quoq.

8. Naturalis brevis inclinata ad Mensalem, iuuenis morietur, idq. morte uiolenta; si non tangat Mensalem, ebriosum.

9. Angulus supremus disiunctus cum lineolis, infidelem.

10. A Vitali ad cauum manus, lascium, infortunatum.

11. Puncta in uitali, melancholicum profundæ cogitationis: rubra puncta magis.

12. Duæ in dorso Pollicis hinc atq. hinc grossæ, furem & infidelem.

13. A Rascetta ad auricularem intercisa, infortunium causa mulierum.

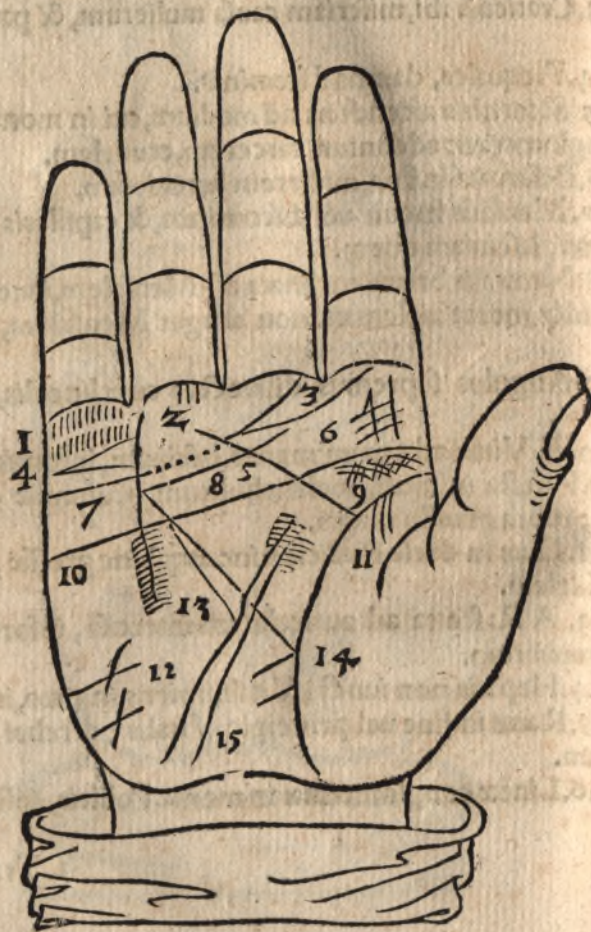
14. Hepatis non iuncta Vitali, finiens in cauo, infidelē.

15. Rami in fine uel principio Vitalis, cerebri inconstantiam.

16. Lineæ conglomeratæ in monte Pollicis, infidelem.

1. Transuersæ

CHYROMANTIA

1. Transuersæ obscuræ in monte ☿, assassinum (inquit author.)

2. Plures

TRICASSI MANTVANI.

2. Plures lineæ in radice ☉ quàm alibi, damna ob fœminas.

3. Alter ramus ad medium, alter ad tuber ☿, euasione ab inimicis, odium à parentibus: & si non extendatur, malum propter fœminas.

4. Tale signum in monte ☿, moriturum in itinere.

5. A Vitali ad montem ☉, honorem apud magnates.

6. Damna, persecutiones apud magnates, in fine ferè in coniunctæ & intercissæ.

7. Mensalis discontinua, infidum.

8. Mensalis discontinua cū punctis, debilitatem fœtus.

9. Velut rete in angulo supremo non iuncto, lusorem, lasciuum.

10. Naturalis secans palmam per transuersum, stultum, infœlicem.

11. Rami in monte Pollicis à Vitali, persecutiones.

12. Intercissæ, discontinuæ, inclinatæ uersus Rascettam, fictos amicos: integræ uerò, amicos nihil potentes.

13. A Vitali aut Rascetta ad ☿, instabilem, maxime si interrupta fuerit.

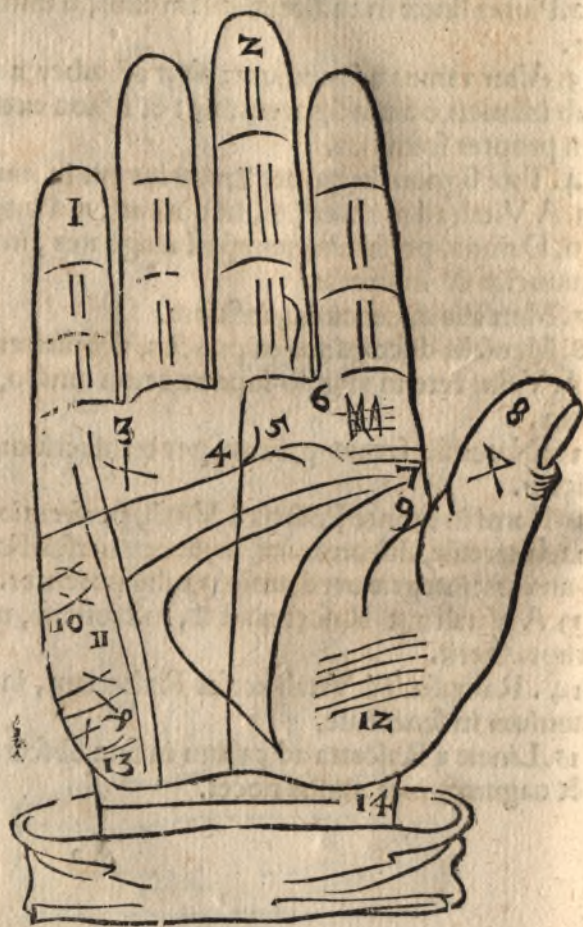
14. Ramusculi à Vitali uersus Rascettam, inopiam & infortunium in senectute.

15. Lineæ à Rascetta ad cauum in fine obscuræ, pauperem & uagum: unica minus nocet.

Aa

1. Tales

CHYROMANTIA

1. Tales lineæ in iunctura ꝑ uulnera brachiorum.
2. Lineæ in prima iunctura uersus h & 4, biliosum.
3. Crux in tucberlo ꝑ, iter cum honore.
4. Saturnia

TRICASSI MANTVANI.

4. Saturnia ascendens ad medium, quam plures lineæ ibi quàm in alijs digitis confirmant, Saturninum.
5. Mensalis extendens ramum ad h, alios sursum, luxuriam, & beneficijs sese oblectantem.
6. Lineæ conglomeratæ ad radicem Indicis, submersionem.
7. Transuersæ ibi, ueridicum.
8. Tale signum in secunda iunctura, incoestum.
9. Tres hæ lineæ quasi ad Mensalem iunctæ, tanta pericula ostendunt, ut potius mors sit optanda.
10. Obliquæ uersus Mensalem, tot amicos: quæ prope Mensalem fuerint, extraneos: intercissæ, inopes amicos.
11. Binæ à Rascetta ad ꝑ, iter in aliorum seruitio: intercissæ, carcerem minantur.
12. Plures lineæ in monte Pollicis, luxuriam.
13. Linea à percussione ad montem discontinua & intercissa, submersionem.
14. Integra, recta, scindens brachium per transuersum, hominem spectatæ probitatis.

A a 2 1. Hono

CHYROMANTIA

1. Honores apud magnates.
2. Breues, amplæ, uitam quietam.
3. Intercisæ, inopiam ob mulieres.

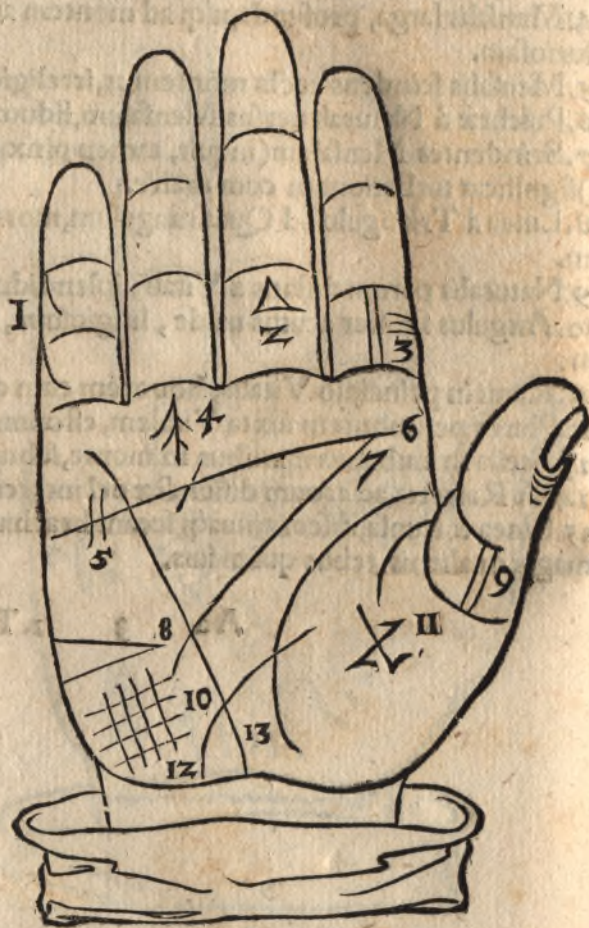
4. Mensa

TRICASSI MANTVANI.

4. Mensalis larga, profunda, usq; ad montem 24, audas etiam furiosam.
5. Mensalis scindens recta montem 24, irreligiosum.
6. Pulchræ à Naturali uersus Mensalem, fidum.
7. Scindentes Mensalem (inquit, tamen pinxit in Naturali) significat turbationem cum matre.
8. Linea à Triangulo ad Quadrangulum, mortem uiolentam.
9. Naturalis parum distans à Vitali, splendidum.
10. Angulus sinister acutus ualde, litigiosum, contentiosum.
11. Rami in principio Vitalis, honorem cum diuitijs.
12. Plures per montem iuxta Vitalem, effœminatum.
13. Stella in ambabus manibus in monte, submersione.
14. A Rascetta ad cauum disiunctæ uel intercisæ, rudē.
15. Linea tortuosa, discontinuaq; secans brachium, sagacem magis in alienis rebus quàm suis.

Aa 3 1. Transuers

CHYROMANTIA

1. Transuersales quasi ibi, furtis se oblectantem.
2. Triangulus ibi, infortunatum in omnibus.

3. Lineæ

TRICASSI MANTVANI.

3. Lineæ transuersæ, biliosum; quarum si alia longior fuerit, commodum ex sceminis.

4. Linea à Mensali ad Naturalem, ita inquit, quanquam aliter pinxit, damnum apud magnates cum periculo uitæ.

5. Mensalis passim intercisâ, labores sine requie.

6. Mensalis non inclinata ad digitos, sed quasi transiens, uagabundum, pauidum.

7. Naturalis iuncta Mensali, amissionem diuitiarum, maxime si non fecerit raturum, audacem, imperterritum.

8. Ascendentes à percussione ad montem, iuncte in fine, inimicos læthales; sin altera superet alteram, superabit.

9. Binæ à radice Pollicis ad iuncturam secundam, in coestum.

10. In Monte & Percussione, submerisionem.

11. Honorem cum diuitijs.

12. A Rascetta ad cauum, inde flexa ad Vitalem, amissionem charissimæ personæ.

13. A Rascetta ad 7, aut à Vitali, damnum causa mulierum, carcerem.

1. Magnanimitas

CHYROMANTIA

1. Magnanimum ostendit: unā, minus.
2. Fossula uel porus, submerſionem,

3. Ibi

TRICASSI MANTVANI.

3. Ibi plures quā alibi lineæ, inter ☉ & ♀, masculo-
rum progenitorem.

4. Triangulus in monte 4, honores & diuitias.

5. * aut X male formata, miseriam animi, debile ce-
rebrum.

6. Intersectæ supra montem 4, percussione ab Ec-
clesiasticis.

7. Naturalis scindens Vitalem, cui Mensalis in princi-
pio iungatur, homicidam, astutum in malis.

8. Arcus, amicos infidos, qui in maximis maxime il-
lum cupiant prodere, omnia illi difficilia, a seruitoribus de-
ceptum iri.

9. Multę secantes Mensalem sub ti, damna substantiæ,
laborem cum magnis.

10. Naturalis inclinata uersus ti, iniquum, uitam bre-
uem.

11. Hepatis in fine bifurcata, mortem uiolentam.

12. Transuersæ ibi non secantes, prodigum, poenitentē.

13. Tale signum in angulo dextero, gestari masculum
in utero: sin contrario, formatum, foemellam.

14. Obliqua scindens brachium, tendens uersus Vita-
lem, amissionem personæ charissimæ.

Bb

1. Infir-

CHYROMANTIA.

1. Infirmi-
tatem oculorum.

2. Alter ramus ad h, infortunatum causa foeminarum:

3. Linea

TRICASSI MANTVANI.

3. Linea à Naturali in principio ad Indicem, bonum contra omnem fortunam.

4. * apud Mensalem in principio, bonum extra patriam futurum.

5. Crux, inimiciam: intercisa ibi, cum parentibus.

6. Hominem sui sensus, qui parentibus neglectis, per varias regiones uagabitur.

7. Fossula in medio cum oculis profundis, furem.

8. Angulus supremus non iunctus, & spacium callosum aut rugosum assalsium significat.

9. Naturalis bifurcata, bilinguem, claudum forte.

10. Binæ concurrentes, in fine inclinatae simul, mortem subitam.

11. Capillares in monte Pollicis, pediconem cum pueris, qui & in se admittat.

12. Semicirculi sic quasi iuncti, mortem ex inopinato periculo aut morbo.

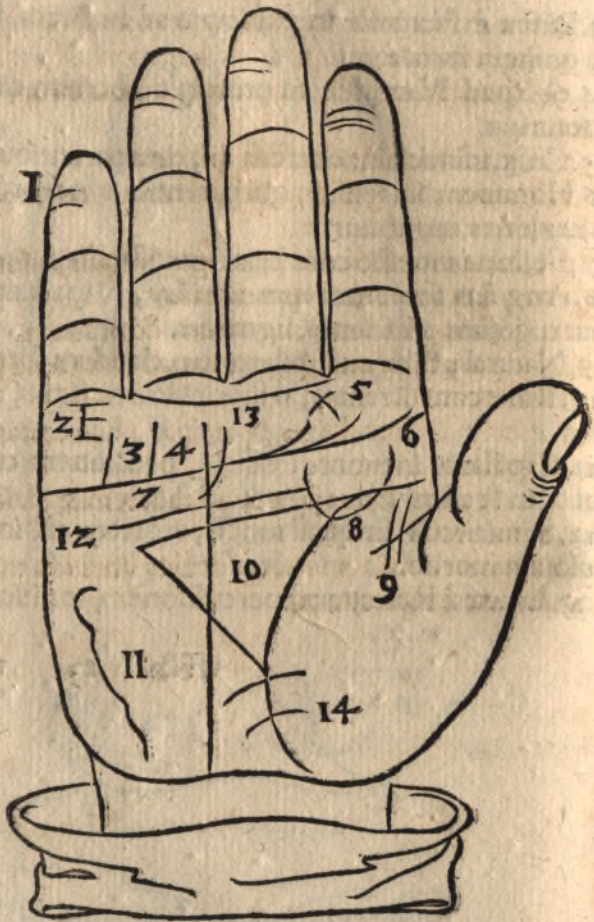
13. Lineæ à Rascetta ad percussione, tot itinera.

Bb

2

1, Trans

CHYROMANTIA

1. Transuersæ in tertia iunctura, debilitatem naturæ.
2. Signum hoc est pediconis.
3. Tales duo rami sic ducti, semper litigiosum.
4. Saturæ.

TRICASSI MANTVANI

4. Saturnina bifurcata in fine, carcerem ob scelera.
5. Signum tale in tubere Indicis, moriturum in itinere.
6. Mensalis in fine bifurcata, simulatorem circa parentes.
7. Quadrangulus strictus, avariciam.
8. Semicirculus in angulo supremo, respiciens prope sic, domus propriæ ruinam.
9. Lineæ intersectæ in principio Vitalis, casum ab alto: quæ si non secentur, mortem ex casu.
10. Triangulus strictus, avarum & prauum.
11. Tortuosa in monte manus, ab hoc facile pecuniam dolo extorqueas.
12. Soror Naturalis in principio, hæreditatem: longior, melior.
13. Cingulum ♀ à radice & ad radicem ♂, lascivium, & impotentiam in Venere.
14. Vitalis diuisa una aut pluribus lineis in modum crucis, hominem temperatum.

B b 3 1. Mensas

CHYROMANTIA

1. Mensalis finiens sic, quàm talis ex radice 4 fecet, vulnus in capite.

2. Ampla brevis secans Mensalem, epidemiam.

3. Naturalis

TRICASSI MANTVANI.

3. Naturalis finita in cauo, cui soror uersus Mensalem adsit, ossium fracturam, si uerò & alia soror in cauo adsit, plures uxores actu.

4. Ab Angulo supremo ad radicem ti, cui Saturnina in fine iungatur, carcerem.

5. Inimicum uolentem, sed non ualentem offendere.

6. A Rascetta per montem Lunæ, fatuum, proditorem.

7. Puncta super Vitali, proditorem sociorum.

8. Binæ lineæ scindentes secundam iuncturam Pollicis, eæq; intercisæ, infidum & perfidum.

9. Lineæ ab ungue ad secundam iuncturam Pollicis, fidum amicum significant.

1. Talis

CHYROMANTIA

1. Talis figura in principio Vitalis, in pueris : si fuerit perfecta, suffocationem à uermibus ; sin imperfecta, extremum

TRICASSI MANTVANI.

num ex lumbricis morbum & periculum, secundum loca uerò tempus.

2. In his lineis diligenter annotandum est, an reuera tales ut dicitur. fallunt enim sæpè, ac uidentur tales esse cum non sint. Itidem fractio & discontinuatio notanda est.

3. In his id considerandum, an à Rascetta per montem eant, an alia. Illæ enim magis fortunæ accidentia notant, hæ uerò naturæ dona.

4. Inter has etiam differentia est, sunt enim ut 39. & 13. manus schemata, alia ut 32. & 12. alia item loco lineæ hepatis, sed fractæ & discontinuæ, idè false, adeò ut linea hepatis sæpe desit, neq; uerò tamen omnino pronunciandum ac si deesset, sed ex alijs omnibus colligenda testimonia.

Cc

CHYROMANTIA

2. Linea coniugij sic formata, coniugium inter consanguineos factum significat aut affines, idq; eò magis si similis sit figura

TRICASSI MANTVANI.

figura in Mensali, Vitali, aut prope primam iuncturam Pol-
licis, aut in Saturnina.

2. Incestum significat eo loco, scilicet sub 7: eoq̃ magis, si & Vitalis sic formetur sub 24, aut si ad 18:

3. Et hæc nota est incæstus, quam confirmant etiam aliæ notæ in Vitali, &c.

4. Linea quasi cadens prope finem Vitalis in monte Pollicis, secta ab altera obliqua, & satis larga, afflictionem & dolores ob aliquam prolem, idq; eò magis quo secans largior & curuior extiterit.

5. Significant hæc signa 1. 2. 3. 5, coniugia cum commas-
tribus, aut compatribus, aut congressus cum iisdem, hocq[ue]
certissima experientia comprobatum est.

F I N I S.

$$\text{Cc} \quad 2 \quad \text{CHYRO}_2$$

CHYROMANTIA

INCERTI AVTHORIS.

Philosophus in libro de coelo & mundo, ad Alexandrum scribens, tanto nobis dignior rem primam causam uideri asseuerat, quanto mirabilia ab ea dependens natura operatur. Vnde ex sui operatione extrinseca, eius excellentiam facile contemplamur. Voluit enim Deus, quid extrinsecus homini creato natura boni maliue concessit, per exteriora signa patefacere. Hinc Chyromantia scientia sumpsit initium, quæ in manuum lineis constituta, non potuit intus celare, quod intrinsecus à natura suscepit. De qua sermonem faciuri, quincupartitum opus trademus, dicentes primo de lineis manuum & earum nominibus: secundo de figuris Planetarum in eis, diuinisq; literis: tertio de linearum essentia: & accidentibus: quarto de digitorum signis: quinto & ultimo, de Phyllognomia manus.

De lineis manuum & earum nominibus,

Capitulum primum.

Manus in quinque digitos diuisa est: nam primus Pollex, secundus Index, tertius Medius, quartus Annularis, quintus uero Auricularis appellatur. Quilibet autem digitus in tres iuncturas diuisus est, præter Pollicem, qui duas tantum iuncturas habet, partes uero unicuique digito suppositæ, illius digiti montes appellantur. Palma autem manus multas lineas

lineas habet, quarum ultima contermina manus & brachij restricta dicitur. Illa uero quæ à monte Pollicis per mediam manum descendens ad restrictam transit, linea cordis uel linea uitæ appellatur: dextra Trianguli uel Saturnina. Linea quoque à monte Auricularis ascendens per mediam manum uersus Indicem, Mensalis nominatur. Linea autem à principio uitæ descendens ad Mensalem, media Naturalis appellatur, uel sinistra Trianguli. Similiter & linea à capite huius uersus restrictam ueniens, tabularis dicitur, basis Trianguli, linea hepatis uel stomachi. Inter autem istas lineas inclusum spacium Triangulus appellatur. Linea quoque descendens ab Indice uersus Mensalem, linea capitis dicitur uel cerebri. Illud autem spacium quod est inter Mensalem & mediam Naturalem, dicitur mensa manus, eo quod ad similitudinem mensæ facta sit, uel dicitur Quadrangulus manus. Illud uero spacium, quod remanet inter restrictam & basim Trianguli, & lineam Mensalem, ac dorsum manus, dicitur mons, pectus, uenter, uel pinguedo manus. Pars autem istius montis declinans uersus dorsum manus, dicitur percussio uel scissio manus. Quidam autem hanc partem aliter diuidunt, dicentes: quod illa pars quæ est sub uentre uel monte manus, inter radicem Auricularis & restrictam ac dorsum palmæ essentia liter distinguitur ab ipso monte, dicitur percussio & scissio manus. Sed fortassis diuisio hæc non uidetur tuta, cum omnes principales palmæ partes per prædictas lineas & digitos distinguantur. Præterea debuissent in duas partes prædictam diuidere, cum ipsa secetur à Mensali, quæ est ex lineis principalibus diuidentibus palmam. Ad faciliorem igitur intellectum talis cum suis lineis inferius manus describetur.

Cc 3 Hæc est

Hæc est forma manus cum lineis suis, & earum nominibus, ac locis naturalibus.

De figuris Planetarum, diuinisq; literis.

Capitulum secundum.

Via fortuna manus cuiuslibet est scripta diuinis literis, ut ait Iulianus in hac arte peritissimus, idcirco antiquos Philosophos sequentes, & maxime Helenum Priami uirum doctissimum, de illis & earum significationibus narrare est animus. Sunt ergo in manu diuinæ literæ nihil aliud, quam signa uel figuræ Planetarum. Vnde 3 partes habet in manu restrictam spectantes & Quadrangulum, & ea quæ iuxta radices eorum sunt, ac basim Trianguli. 3 habet digitum Auricularem cum suo monte. 4 habet Pollicem cum suo monte. 5 habet digitum Annularem cum suo monte. 6 habet Triangulū, & lineam mediam naturalem. 7 habet Indicem cum suo monte. 8 autem habet digitum medium cum suo monte.

Sed quia infiguratione Planetarum in manibus, gratia breuitatis, utimur quibusdam characteribus, consuetis apud Astronomos tantum, & fortasse cæteris ignotis: ideo ad omnium faciliorem intellectum tabulam istorum characterum signauimus hic cum significationibus suis, antequam ad aliud ueniamus.

Tabula characterum Planetarum.

♄	Saturnus.
♃	Iupiter.
♂	Mars.
☉	Sol.
♀	Venus.
☿	Mercurius.
♁	Luna.

Hæc autem

Hæ aut sunt figuræ Planetarum in manu & eorū loca.

*De natura Planetarum in lineis: Particula
secunda, & primo de Saturno.*

Qui sunt de natura Saturni, habent plures lineas in digito medio, quàm alibi, & specialiter habent lineam orientem à Restricta, & extendentem se per palmam usq; ad hunc digitum.

Tales autem sunt cōmunes amici, utilia consulentes, graues in mente, & duri in cogitatione, non audaces in factis, commestores, superbi, simulatores, factatores, paucorum uerborum, insociabiles, qui in agricultura & pulchris artificijs delectabuntur, & per longas terras peregrinabuntur.

Si autem diuinæ literæ fuerint in loco 4, hi qui diuites sunt, in negocijs & mercimonijs suis usq; ad senectutem prosperabuntur: qui uerò pauperes, in laboribus semper erunt. Diuites tamen lædentur ægritudine neruorum, & à filijs & proximis offenduntur, qui illis ingrati in omnibus semper erunt: Hi etiam multas iras sustinebunt, ac pingues in senectute sine aliqua erunt ægestate.

D d

Si in loco

Si in loco h fuerit aliqua figurarum infra scriptarum, hi
sunt congregatores pecunie nobilium, incidunt tamen in
ægritudinum multitudinem.

Similiter si in loco h fuerit aliquod infra scriptorum
ignorum, de his iudicandum erit.

De Ioue. Particula tertia.

Qui sunt de natura Iouis, habent plures lineas in radice Indicis, & pulchriores quam alibi: & specialiter quando linea naturaliter uadit ad prædicti digiti partes.

Tales autem sunt pulchri & sapientes iudices, fideles, religiosi, Deum timentes, bene morigerati, audaces in periculis, misericordes, eleemosynarum largitores, ueridici, delectores amicorum: risu & multitudine locutionis & coitus gaudentes, bonum diligentes, & malum odientes: qui si laici fuerint, multos filios habebunt. Et si supradictæ lineæ fuerint pulchræ & apparentes, dignitatem & prælationem ostendunt.

Si autem diuinæ literæ fuerint in loco Iouis, plura significant: Nam si fuerit A, hi sunt diuitijs plurimis abundantes, ueridici, & nobilium amici.

Si uero fuerit B, hi sunt fortes & diuites, dilecti quoque & ualentes apud Reges: & si tale B fuerit, aliquantulum coloratum, hi sunt religiosi, aut cum religiosis conuersantes, homines honestæ uitæ, & magni.

Si fuerit C, hi sunt à regibus dilecti, & duces & rectores exercitus.

Si fuerit D, hi sunt fideles, & maiores omni suo genere, cum nobilibus commiscuentes, sed incestuosi.

Si fuerit E, hi per mulieres bene habebunt, tamen eos parentes quandoque sunt odio habituri.

Si fuerit F, hi sunt regibus familiares, & ipsorum regni dispositores, sapientes in causis & iudicijs discutiendis.

Si fuerit G, hi sunt bonæ famæ apud notos, sed secundum rei ueritatem, luxuriosi.

Si autem fuerit O, uel scutum, hi sunt nobiles, sapientes, & discreti in omnibus, nobilis animi, subtilis & alti, ac penè terribilis intellectus, omniumque scientiarum interpretatores & expositores, & specialiter artium profundarum & occultarum.

ocultarum. Suntque amabiles ultra modum, sed non habebunt fideles amicos, ab infantia usque ad ultimam iuuentutem. In ultima autem iuuentute habebunt summum & nobilem statum, & erunt dilecti ab omnibus propter diuitias, fidem & rectitudinem suam, damnum tamen maximum patientur in adolescentia, amicos querendo. Erunt quoque apud reges & principes noti, & dilecti ab eis, & ab eorum propinquis, similiter & ab extraneis, & forenlibus extra patriam suam. Ab infantia tamen usque ad ultimam iuuentutem secundum sui qualitatem erunt aliquantulum egeni.

Si autem talis O uel scutum fuerit in monte π uel σ , hi sunt honestæ uitæ, & diuites omnibus diebus uitæ suæ, dilecti quoque à mulieribus, propter quas damnum patientur, subtiles ualde, & artium inuentores, & dilecti à principibus, & quasi ab omnibus.

Dd 3 Si uero

Si vero in loco 4 fuerit aliquod istorum signorum, hi sunt
 multitudo lucri abundantes, & pingues, sed pauperes &
 debiles, & cogitationes peruersas, & damnum patientes.

Similiter, si aliquod istorum signorum fuerit in loco 4,
 de his iudicium est ferendum.

Similiter iudicandum erit de illis, qui in loco h , hæc
signa uel aliquod illorum habuerint.

Similiter si aliquod istorum signorum fuerit in loco h ,
de his iudicandum erit.

De Marte. Particula quarta.

Qui sunt de natura Martis, habent lineam Vitæ & mediam naturalem directam, in diuerso colore. Tales autem sunt audaces, utilia peragentes absq; pigritia, prompti ad bella, inconstantes, feroces, impij, sine uerecundia, infociales, fornicatores, neq; egeni, neq; diuites, quousq; se iuuare poterint.

Si autem literæ diuinæ fuerint in loco Martis, plura significabunt.

Nam si fuerit A, hi sunt lapidei cordis, pleni iræ & iniquitatis.

Si uerò fuerit B, hi sunt diuites, & Principum familiarum, atq; aliquando exercituum ductores.

Si fuerit C, hi sunt magni Magistri, perfecti, ingeniosi, Geometriam diligentes, sed aliquando à nonnullis occulte læduntur.

Si fuerit D, hi sunt parricidæ, sed fortunati, grauabuntur tamen hepatis & iuncturarum dolore.

Si fuerit E, hi sunt contentiosi, & inde malum patientes, & se uilibus mulieribus iungentes, ac raro optatas sponsas consequentes, & aliquando uxorū interfectores.

Si fuerit F, hi sunt callidi, falsi, mendaces, proditores, & inde malum habentes.

Si aut fuerit G, hi sunt perseverantes cum malis uiris & latronibus, & occulte maleficia machinantes,

Si in

Si in loco ♀ fuerit aliquod istorum signorum, hi sunt audaces & pertinaces, incepta perficientes, usurpatores seu dispensatores primæ substantiæ, & cognatorū perculsores.

Similiter aliquod istorum signorum fuerit in loco ♄ ,
de his est sine dubio iudicandum.

De Sole. Particula quinta.

Qui sunt de natura Solis, habent lineas subtiles in radice
digiti Solis, plus quam alibi. Tales autem sunt natura-
les inventores, & imitatores omnium operationum, operan-
tes quæ non didicerunt, inventores artium, nonnunquam
pauperes, quod perdent beneficia collata eis à proximis &
amicis, ab extraneis honorati: quibus ideo consulo quod co-
pulentur. Isti sunt iracundi, liberæ linguæ, super se recurren-
tes, amabiles ualde, erga se tamen semper contraria inue-
nientes, quia nullus erit eis fidelis amicus. Sunt præterea
fidelissimi curiales, sapientes, largi, & benigni, amicis tam
dignis quam indignis multa tribuentes. Sed tamen per mu-
lieres lædentur, habebuntque multos inimicos, sed ab eis non
offendentur, imò eos superabunt, sicut Sol superat nubes.
Oportet autem illos omnia palam facere, quæ ab alijs oc-
culte fiunt.

Si autem literæ diuinæ fuerint in loco Solis, plura signi-
ficabunt.

Nam si fuerit A, hi sunt fortes uiri, & similiter eorum
parentes. Quod si talis A male fuerit disposita, contrarium
significabit.

Si uerò fuerit B, hi sunt sapientes, boni ingenij, dilecti
à magnatibus & uniuerso populo, & aliquando exaltati ad
regias dignitates.

Si fuerit C, hi sunt destructores, ægritudines oculo-
rum, stomachi, ferri & ignis patientes, peregrinantes, & sub-
ito morituri, ac patrum interfectores.

Si fuerit D, hi sunt diuites, magni, & fortes ab alienis
diuitias

diuitias acquirentes, & aliquando exaltati ad regias dignitates. Quod si tale D fuerit male dispositū, isti habebunt patrem stultum, qui cito mortem incurret.

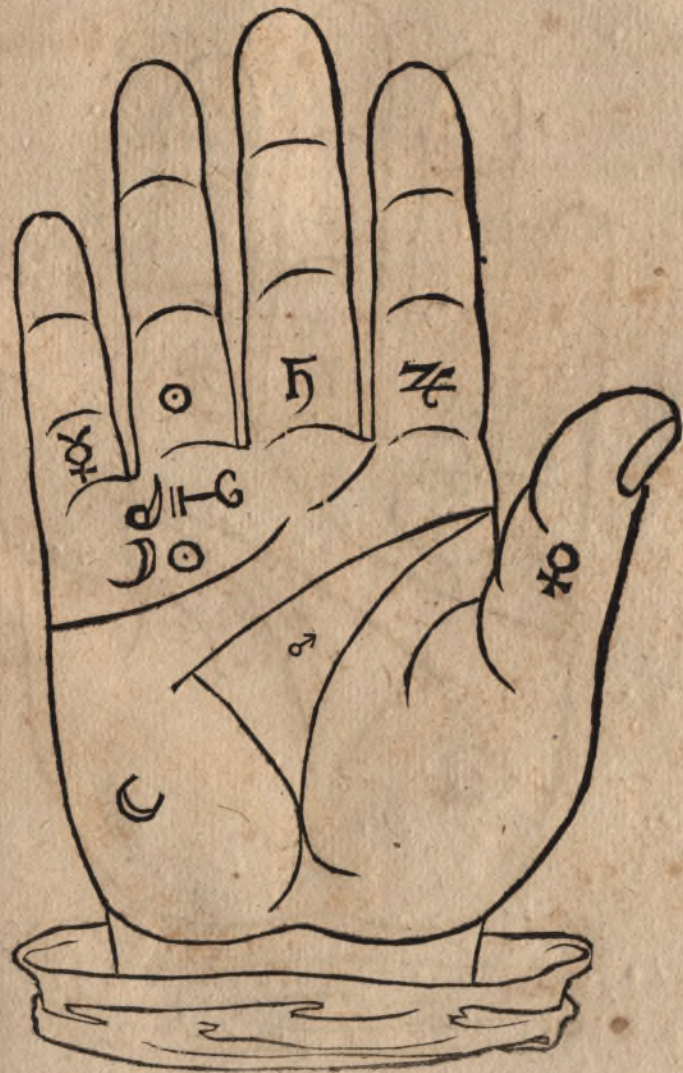
Si fuerit E, hi sunt mulierum amatores, turpi luxuria utentes, pro hereditate consequenda.

Si fuerit F, hi sunt sapientes, bonæ memoriæ, & uarijs scientijs decorati.

Si aut fuerit G, hi sunt læti, cum principibus habitantes, & maioribus terræ, capitis tamen & stomachi ægritudinem patientes.

Si in loco

Si in loco O fuerit aliquod istorum signorū, hi sunt benigni, iocundi, & perfecti in multis operationibus, sed cito irascibiles, & cito a quacunq; re tedium recipientes.

Similiter si in loco Solis fuerit aliquod istorum signorum, de his est ferenda sententia.

Similiter est iudicandum de his, qui habuerint hæc signa, uel aliquod in loco ☉.

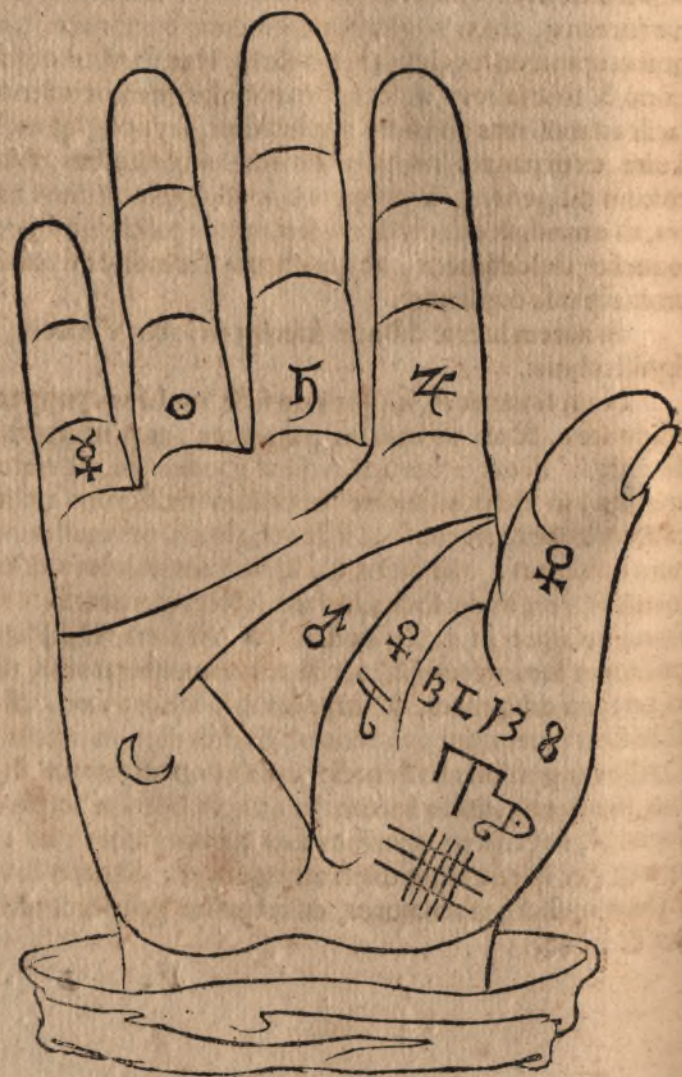
[illegible]

Qui sunt de natura Veneris, habent lineam triplicem, euntem à Pollice uersus Indicem. Tales autem sunt bonæ fortunæ, absq; cogitatione & cura bonorum, propria non cognoscentes, delicatè uiuentes, sine suorum conseruatione, & sine labore, dulces, fortunati, large expendentes, de facili ad mulieres animum applicantes, sagaces, & mulieres à uita extirpantes propter earum hæreditatem, risum & coitum diligentes, & propter hoc adulterinos filios habentes, ab omnibus dilecti & crediti, uultus pulchritudinem, & loquelæ dulcedinem, ac pulchrum sermonem habentes, omniacq; uisa cupientes.

Nam si fuerit A, hi sunt sine fide, mulieres pauperulas diligentes, & ab eis malum patientes, atq; in ægritudine detenti. Si uerò fuerit B, hi sunt gaudentes, & nobilibus utentes, in desponsatione nobilium mulierum utilitatem consequentes, ex causa & fide religionis uel mulierum bonum habentes. Si fuerit C, hi sunt iniuriatores, & magni fornicatores, in consanguinitate scelera perpetrantes, & à ferro uel igne in oculis lædendi. Si fuerit D, hi sunt expolitores somniorum, & occultorum inuestigatores, ueridici, terrena diligentes, & turpi luxuria laborantes. Si fuerit E, hi sunt plurimum gaudentes, & delectationem cum mulieribus ingeniosis habentes: unde uituperabuntur ab omnibus, in cæteris autem fortunabuntur, & bonum acquirunt. Si fuerit F, hi sunt in operibus suis prosperantes, ad gaudia quoq; per scientiarum uiam attingentes. Si uerò fuerit G, hi sunt mulierum amatores, cum quibus gaudia consequuntur & bona.

Ff 2 Si in

Si in loco ♀ fuerit aliquod istorum signorum, hi sunt fornicatores, cupientes uxores alienas plus quam suas, sunt maxime uiles, & uilia operantes, ac uxoribus aliquando interfectores: uel paterni lecti uiolatores.

De Mercurio. Particula septima.

Qui sunt de natura Mercurij, si habent lineas non apertas, sed obscuras in digito Mercurij, tales sunt leues homines, fures fortunæ, fastidiosi, impuri, inordinati, concubinarij, mendaces, expoliatores, insidiatores, iniusti, omni malo pleni, ad maleficia parati, qui licet plurimis poenis puniantur, & postea dimissi, non tamen considerant quæ euenire possunt: sed absque ratione iterum ad perpetranda mala reuertuntur. Isti in se neque stabilitatem, neque fundamentum habent, sed audaces sunt & stulti. Si autem prædictæ lineæ sunt pulchræ & claræ, tales sunt eloquentes, & Musici, sermocinatores, ingeniosi, Arithmetici, Geometræ, augures, & optimi rhetores, laudem & memoriam suorum laborum ualde cupientes, factores & speculatores profundorum secretorum, & ualde secreti ac celantes ea quæ habent in corde.

Si autem literæ diuinæ fuerint in loco Mercurij, plura significabunt.

Nam si fuerit A, hi sunt inquisitores omnium occultorum, unde impedimentum habebunt, & à seipsis sibi nocua menta facient, suntque grauis linguæ, sed pessimi animi, quibus inuidebunt alij, & contra eos loquentur, ac onera imponent, quæ sequi non poterunt.

Si uero fuerit B, hi sunt negociatores fideles, habentes multam substantiam, fortes ac gentibus præpositi.

Si fuerit C, hi sunt negligentes, ludorum amatores, ac lucri, quod ex furto, & omnibus malis modis procedit, scriptores & doctores linguarum, librorum & scientiarum incognitarum, falsas chartas componentes, ac diuersa sui ingenij excellentia operantes.

¶ Si fuerit

Si fuerit D, hi sunt sapientes, bonorum operatores, sci-
entiarum Doctores, & astronomi, ac dilecti a parentibus.
Quod si tales literæ fuerint turpes, & male colorate, hi sunt
pauperes, & in iuuentute magna opera agentes, sed post me-
dium uitæ diuitijs abundantes, dolorem stomachi, & alia-
rum partium patientes, & cum dæmoniorum opera exero-
centibus participantes.

Si fuerit E, hi sunt religiosi, mulierum opera facientes,
picturas uarias & mulierum ornamenta diligentes.

Si fuerit F, hi sunt periti, ac totius Philosophiæ indaga-
tores excellentissimi.

Si uerò fuerit G, hi sunt bonæ uitæ, & magnæ intelli-
gentiæ, paruas puellas, similiter & paruas mulieres diligen-
tes, & omnia parua sectantes.

Si in loco

Si in loco & fuerit aliquod istorum signorum, hi sunt gra-
ues loquela, supplicatione pleni, atq; cum sapientibus & re-
ligiosis uiris commiscuentes, & naturaliter elegantes.

Similiter si in loco ♀ fuerit aliquod istorum signorum,
de his est iudicandum, ut superius dictum est.

Similiter si aliquod istorum signorum fuerit in loco
♄, de his est dicendum, ut superius dictum est.

Gg

De Luna. Particula octaua & ultima.

Qui sunt de natura γ , si habent in Quadrangulo hoc signum $\times$ bene dispositum, tales enim in prima aetate sunt egeni, in secunda diuites ultra modum, ita quod omnes admirantur. Sed in senectute reuertentur ad primum statum, ut facit iste Planeta crescendo & decrescendo: unde non oportet istos uxorem ducere, sed potius alicui principi uel praelato adherere, quia sic ditabuntur. Isti quoque pacificam & quietam uitam diligunt, & homines sibi secretos facere cupiunt.

Si autem litera diuina fuerint in loco Lunae, plura significabunt.

Nam si fuerit A, hi sunt diuersas aegritudines patientes, ac parentum substantiae destructores.

Si fuerit B, hi sunt fortunati, religiosi commixti, ac ipsi forte religiosi.

Si fuerit C, hi sunt nobiles, subtiles, & profundarum scientiarum scriptores, audaces tamen, & in malis operibus pergentes: unde oculorum aegritudinem patientur, & forsitan morte repentina finientur; uel longa uexabuntur aegritudine.

Si fuerit D, hi sunt intromittentes se in multa magistraria; dolorem tamen stomachi ex parte oculorum mirabiliter patientes.

Si fuerit E, hi sunt turpi libidine inuoluti, paruumque stabilitatem in omnibus habentes.

Si fuerit F, hi sunt peregrini, munera quærentes, fideles & bonae uoluntatis.

Si fuerit G, hi sunt nobiles & magni, & per foeminas bona recipientes. Quod si praedictae figurae non fuerint pulchrae, diuersis aegritudinibus grauabuntur.

Si in

Si in loco γ fuerit aliquod istorum signorum, hi sunt grauati aegritudine uentositatis, renum, uel tulsis.

Gg

2

Siml

Similiter est iudicandum de his, qui habuerint aliquod
istorum signorum in loco D.

Simile si in loco D fuerit aliquod istorum signorum,
de his est ferendum iudicium.

Gg 3

DE ESSENTIA
DE LINEARVM ESSENTIA
& accidentibus. Capitulum tertium.

Dico de Planetarum figuris, diuinisq; literis in manu apparentibus. Nunc de linearum tam generalium quam particularium essentia, accidentibusq; dicendū uidetur. Sunt igitur generales manuū lineę quatuor: Restricta scilicet, linea uitę, media naturalis, & Mensalis, de quibus dicendū est.

De Restricta linea. Particula prima.

Restricta manus appellatur illud spacium, quod est inter duas lineas, una scilicet existente ex parte brachij, & altera ex parte manus. Si ergo istud spacium sit purum, & bene coloratum, significat bonam hominis complexionem, & ē cōuerso. Si linea quę est ex parte manus fuerit cōtinua, directa & bene colorata, tendens ad superius, significat hominem diuitem, semper diuitijs abundare: pauperem uerō fortunari: & specialiter quando dicta linea habet ramos rectos, & non scissos. Si ab illa linea quę est ex parte brachij oriatur quędam linea recta, continua, bene colorata, & extendatur usq; ad mediam naturalem in principio, competentem uitam significat, in fine uerō meliorem. Et si hęc linea oriatur a radice brachij, & extendatur usq; ad radicem medij, prosperitatem ostendit, quod si non tetigerit digitum medium, denotat quod amarijs copulabitur. Si super radicem brachij in Restricta fuerint quatuor lineę, scindentes brachium per transversum, sintq; continuę & bene iunctę, honorem & statum significant, ex monte alterius. Et si in radice brachij, prope montem Pollicis, iuxta lineam uitę reperiuntur tres uel plures stellę, accusationem uel diffamationem per mulieres ostendunt, tamen ab eis euasionem significant. Et si quędam linea a medio brachij descendat per Res

LINEARVM.

per Restrictam, uersus montem manus, significat hominem non habere fideles amicos, licet ipse sit fidelis, humilis, sapiens, & amabilis ualde, ac morigeratus. Ideo non confidat amicis, & nemini societur, sed solus negocietur. Et si prædicta linea oriatur super radicem brachij, & sit tortuosa & male disposita, significat hominem libertate priuandum, & seruituti subiiciendum, & fortasse condemnandum. Item si quędam lineę ueniant a Restricta, & ascendunt per montem Pollicis, ita quod sint dispersę, & tendant ad Pollicem in ultima parte sui, significant hominem a proximis prædari, uel capi, uel exulare, uel fortasse uendi. Et si quędam linea decurrat a brachio per Restrictam ad montem Pollicis, uel lineam Vitę, uel iuxta eam, significant animi nobilitatem. Et si quędam linea continua, bene colorata, ascendat a brachio in Pollicem, significat hominem leuiter ad finem perducere, quodcunq; incœperit; si autē dispersa & incisa fuerit, contrarium significat. Item si quędam lineę a brachio oriatur, & ueniant per Restrictam ad manum, & immediate sint incisę, & discontinuę, & postea in extremitate sint coniunctę, significant hominem in patria, & in domo propria nescienter moriturum. Et si quędam lineę a Medio radicis brachij, per Restrictam transeant, non morabitur talis in uno loco, sed in multis locis habitabit uiator & seruus. Si uerō tales lineę attingant lineam Vitę, uel mediam Naturalem, erunt multotiens in lucro. Et si tales lineę uadant per montē manus, significant nauigationes & itinera maris, hominemq; in uno loco istorum uitam suam finiturum. Et si quędam lineę perueniant a brachio, & uadant ad Indicem, significant hominem in lōgam peregrinationem mittendū. Et si tales lineę uadant ad digitū Annularē, uel uersus Auricularem, significant bonā fortunam ex improviso uenturā. Et si

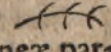
DE ESSENTIA

Et si quædam lineæ parvæ carneæq; in radice brachij fuerint, de foris respicientes, quot lineæ fuerint, tot breues peregrinationes ostendunt. Et si quædam lineæ oriatur à radice brachij, & transeat per Restrictam & pectus manus uersus Auricularem, significat seruum fugitiuum. Et si plures fuerint, plures fugituros nunciant. Et si talis lineæ sit lata, profunda & rubea, significat famulationem & seruitutem. Et si talis lineæ non extenditur in concavo ad Auricularem, sed prope, significat susurrationem & murmurationem. Item si quædam lineæ oriatur in concavo manus iuxta lineam Vitæ, & habuerit ramum tendentem ad brachium similem radio, significat hominem infra sex annos ægrotaturum. Et si partes quæ sunt circa brachium sunt grossiores, & quæ sunt uersus manum subtiliores, infra duos annos ægrotationem significant.

De lineæ Vitæ. Particula secunda.

Lineæ Vitæ appellatur illa, quæ incipit à monte Indici per medium palmæ usq; ad Restrictam. Si autem hæc lineæ sit satis longa, ita quod extendatur ad Restrictam, uel iuxta & sit continua, eiusdem latitudinis per totum decensiter, lata & profunda, & bene colorata, significat longitudinem uitæ, securitatem & audaciam animi, atq; cor optimum & bene dispositum. Si uero fuerit discontinua, & nimis breuis, talis uir raro uel nunquam ad optatum finem aliquid perducet. Et si hæc lineæ sit stricta, subtilis, & bene colorata, & specialiter uersus mediam naturalem, significat hominem summi consilij, subtilis intellectus, & legalis animi. Et si fuerit bene lata, & male colorata, uel pallida, contrarium denotat. Hoc autem intelligendum est de omnibus lineis naturalibus

LINEARVM.

ralibus seu principalibus, quod si sint bene continuæ & coloratæ, significant bonitatem: si uero contrario modo dispositæ, contrarium significant. Quis autem sit bonus uel malus color in manu, inferius dicetur. Item si lineæ Vitæ est grossa, profunda & colore tincta, rudem & bestialem uitam ostendit. Et si fuerit nimis rubea, fortem iram significat: si uero liuida, iracundum denotat. Et quando hæc lineæ est nimis grossa in fine, uersus mediam Naturalem, naturam rusticam ostendit. Item quando hæc lineæ fuerit magis rubea uersus Restrictam quàm uersus mediam Naturalem, crudelitatem ostendit. Et quando hæc lineæ est furcata in parte superiori, hominem uagabundum, & mutabilis consilij ostendit. Et si hæc lineæ sit ualde rubea, uel liuida & tortuosa, uersus mediam Naturalem, significat hominem deceptorem, luxuriosum, & animi peruersi. Et quando hæc lineæ habet raros ramos extensos supra, uersus mediam naturalem, hoc modo diuitias & honores ostendit: Si uero hos ramos extensos infra, uersus Restrictam, hoc modo paupertatem denotat, & deceptionem à seruis. Si autem tales rami uadant extensi ad mediam Naturalem per Triangulum, significant hominem bonæ spei, & bona post malum habiturum. Si uero quædam lineæ parvæ secant lineam Vitæ, tendentes ad montem Pollicis, malum prædicant. Si autem tendant ad concavum, & sint ualde rubæ, iram significant. Et si supra dictam lineam Vitæ sint quædam grana rubea, uel puncturæ inordinatæ, significant hominem ualde luxuriosum, atq; contentiosum, qui fortasse in tali motu est lues, propter quas sanguis effundetur, & quandoq; uita uel membra hominis amittentur. Et si in principio lineæ Vitæ oriatur tres parvæ lineæ tortuosæ, intersectæ hoc modo signum est uenturæ lepræ. Et si quædam pulchræ lineæ, parvæ &

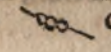
DE ESSENTIA

ua & colorata secet prædictam lineam Vitæ, quot lineæ fuerint, tot filios significant in manu uiri: & filias in manu mulieris. Item si iuxta dictam lineam Vitæ prope Restrictam reperiatur unum O, iste amittet unum oculum: si duo reperiatur, amittet ambos. Et si à prædicta lineam Vitæ descendat alia lineam, & extendat se usque ad digitum Auricularem, uel prope: et sit quasi flexa, iste periclitabitur uel uulnerabitur. Et si hæc lineam Vitæ habeat sub se quandam lineam paruum, scindentem ipsam, & respicientem brachium, ac inferiorem partem manus, erit iste in periculo amittendi seruum, adeo quod uellet amittere uitam. Et si quædam lineam sit supra lineam Vitæ, iuxta inferiorem partem montis Pollicis, quasi cadens uel iacens, malum hominem significat. Et si duæ lineæ fuerint iacentes iuxta lineam Vitæ in fine montis Pollicis, significat hominem natura sua moriturum. Et si quædam lineam descendat ab ista lineam Vitæ, & iungitur cum media Naturali, iste uulnerabitur uel uulneratus periclitabitur. Et si ab ista lineam prope iuncturam ipsius cum media naturali descendat quædam lineam, ad mediam naturalem inferius respiciens, iste à lancea uel sagitta uulnerabitur. Si autem quædam lineam secet prædictam lineam Vitæ in inferiore parte uersus Restrictam, faciens quandam paruum crucem cum bono colore, temperantia, boni finis & bonæ confessionis signum est. Et si lineam Vitæ sit furcata superius uersus mediam naturalem, & ibi sit magis subtilis quam uersus Restrictam, est signum hominis amabilis, & boni consilij. Et si prædicta lineam Vitæ fuerit magis grossa uersus mediam naturalem, quam uersus Restrictam, signum est hominis uagabundi, & mutabilis consilij.

De linea medianaturali. Particula tertia.

Linea media naturalis appellatur illa, quæ incipit à radice lineæ Vitæ, transiens per mediam palmam uersus montem manus.

LINEARVM.

manus. Si talis lineam sit recta, signum est bonæ dispositionis & complexionis, boni cerebri, boni ingenij, boni sensus, legalitatis & prosperitatis. Et quando hæc lineam est longa, extensa prope montem manus, signum est audacis & longæ uitæ. Et si talis lineam sit ualde curta, ita quod non exeat concavum manus, hominem pauidum & auarum ostendit, modice rationis & perfidum: & si dicta lineam non extendatur usque ad pectus manus, sed recte ex opposito medietatis medij, & ibi uniatur, significat homines prauæ uitæ, ualde iuuenes morientes. Idem significat si plicetur in medietate prædicta oppositi medij: & si prædicta lineam extendatur in girum, ita quod transeat totum montem manus, usque ad percussione manus, & ulterius, homines longæ uitæ ostendit, sed in senectute egentes: Et si prædicta lineam in fine sui uertatur ad digitos, nequam & impudentem uirum ostendit, & si multum tendit uersus digitos, stultum indicat: Si autem dicta lineam extendat se usque ad Restrictam, uel prope cupidum & impurum demonstrat hominem. Si autem ex altera parte plicetur & tangat lineam Mensalem, maximum damnum ostendit, & infortunium: si autem dicta lineam sit tortuosa, & discontinua ac diuersi coloris, signum est prauitatis & furti. Si autem fuerit continua, & boni coloris, & aliquæ lineæ moueantur ab ipsa, signum est bonæ conscientia & legalitatis, quæ si fuerint patentes & boni coloris, signum est implendi promissiones: & quando hæc lineam est nimis lata & grossa, defectum providentia & ruditate ingenij ostendit: & si prædicta lineam sit satis lata & grossa naturaliter & bene colorata, lætum & forte animum significat: & si subtilis & pallida, debilitatem cerebri & complexionis ostendit: & si hæc lineam sit grossa & profunda nimis, & quædam paruæ lineæ ibidem appareant cum colore intenso, cum matre iratum hominem, & inde sanguinis effusionem ostendit: & si hæc lineam habeat intra se quædam spacia in hac forma quot ibi fuerint spacia, tot homicidia

Hh s signifi

DE ESSENTIA

significabit. Et si talia spacia non concludantur ex toto, uulneratores tantum, sed non internationes ostendunt. Et si in prædicta linea sint quædam puncturæ grossæ, & terrestres, turpitudinem morum ostendunt. Et si hæc linea habet in se grossas puncturas, & bene coloratas, & non terrestres, bonitatem uirtutis apprehensiuæ, & malū iudicatiuæ ostendit. Et si tales picturæ sint asperæ, & ualde rubeæ, hominem abominabilem, & absq; gratia ostendunt. Et si hæc linea sit tortuosa & discontinua, atq; obscura non circumscripta, hominem interficiendum à feris ostendit. Et si iuxta hanc lineam in fine ipsius sint duæ paruæ lineæ coniunctæ, uulnera ex ferro indicant. Et si in fine istius lineæ crux quædam parua ex opposito Medij uel Auricularis reperiatur, significat hominem infra annum, uel cito moriturum.

De linea Mensali. Particula quarta.

Linea Mensalis dicitur, eo quod mensa manus alia constituitur ex una parte. Si autem hæc linea fuerit bene continua, satis longa, profunda, lata, & recta, significat bonam dispositionem naturæ & membrorum bonorum, & uirtutem in membris generatiuis; necnon iusticiam, bonos mores, perseverantiamq; in bonis operibus. Quod si elongatur ultra medietatem Indicis, signum est crudelitatis, & magnæ iræ; maxime si fuerit rubea, & est signum inuidiæ & de tractionis; maxime si in fine sui sit pallida. Et si ista linea habet ramos rectos supra tendentes uersus radicem, signum est exaltationis & honoris in diuite; in paupere autem gradatim ascensionis ad prædicta. Et si dicta linea sit nuda lineam ramis, ueniens ad radicem Indicis, hominem infortunatum sine diuitijs, & dure uulnerandum ostendit. Et quando prædicta

LINEARVM.

dicta linea uadit ad radicem Indicis, & in fine eius firmatur, & ex altera parte quidam ramus eius respicit radicem Pollicis, significat hominem fortunatum, dulcis animi, & largū. Et si pes huius lineæ, & rami eius uadant ad lineam capitis, talis capietur adulationibus & uerbo mendaci, eritq; placens gentibus, sed in absentia pungens & murmurans. Et si hæc linea sit coniuncta lineæ capitis, & lineæ Vitæ, ita quod istæ tres lineæ faciant unum Triangulum, iste in tanto erit periculo & timore, quod poenitebit eum huius esse naturæ. Et si hæc linea coniungatur cum lineæ Vitæ, & fiat Angulus ex ea, & non sit ibi media naturalis, iste decapitabitur illico, uel ex improviso, uel uulnerabitur fortiter. Et si hæc linea respiciat Mediam naturalem, erit in periculo & timore mortis, sed bene euadet. Et si linea Mensalis sit recta & subtilis in fine sui, siue uersus montem Indicis, siue in parte superior, significat damnationem substantiæ. Si autem in parte inferiori fuerit pulehra & lata, habens bonam radicem, & sit boni coloris, significat bonorum instaurationem. Si autem talis linea respiciat digitum medium à latere Indicis, iste adiuuabitur à fortuna; oportebit tamen eum aliquando adulatorum esse, & uno uti amico; à propinquis uerò lædetur. Et si pes huius lineæ finiatur infra digitum, iste nunquam erit sine quæstionibus, & angustiis. Et si hæc linea diuidatur prope pedem uel finem eius, & uadit partim inter Indicem, & partim inter Medium, significat sufficientiam in uictu, & in his quæ necessaria sunt; & talis habebit uitam sine cogitatione; nam & alij lucrabuntur pro eo, & erit durus pro mulieribus. Et si dicta linea non finiatur iuxta digitos, sed terminet tantum digitum medium, remanebit uita huius cum periculo. Et quando hæc linea habet quasdam grossas crepaturas, & inordinatas, nequandam luxuriam significat, & specialiter si

DE ESSENTIA

color eius sit intensus. Et si hæc linea est conuenienter profunda & bene continua, & ibi appareant quædam puncta subrubea aliqualem denotant continentiam. Et si hæc linea sit satis discontinua & pallida, uel causata à pluribus lineaturis capillaribus, & aliquantulum granosa, debilitatem caloris & impotentiam coitus demonstrat. Et dicunt quidam, quod si in prædicta linea sit quædam fovea ex opposito digiti Auricularis, significat hominem diligentem & rem habentem cum religiosiis uel pueris literatis. Et si hæc linea sit magis rubea quam aliæ principales, dolorem intestinorum & genitalium significat. Et quando hæc linea est bifurcata uersus Indicem uel Medium, signum est laboris in tota uita. Et quando hæc linea est bene lata uel profunda, & recta sub Indice ac in palma extensa, signum est longi studij & delectationis secretarum personarum ac religiosorum. Et quando linea Mensalis est bene recta, apparens & boni coloris, ac continua, signum est bonæ generationis. Et quando hæc linea egreditur palmam uersus Indicem, signum est iracundiæ. Item si in eadem linea Mensali gradus appareant, & ascenderint gradatim ad Indicem, iste secundum quantitatem & qualitatem graduum habebit honores. Et si in fine huius lineæ, quædam linea recta fuerit ab ea exiens & sursum ascendens, si Indicem recte sciderit, audacem uirum, probumque significat: si uero inter duos digitos se extenderit, hominem uulnere moriturum ostendit: & si linea fuerit grossa, uulnera ostendit fore capitalia: si subtilis in partibus inferioribus: si rubea in pectore. Si autem multe lineæ fuerint iuxta Pollicem: multa uulnera in iuuentute ostendunt: si iuxta lineam capitis, in infantia. Si linea Mensalis lineam ad medium porrexerit, labores & angustias ostendit, quæ si subtilis fuerit & rubea, minuit prædicta: si grossa & rubea auget. Si uero pluribus locis intercis-

fuerit,

LINEARVM.

fuerit, labores cum rege significat & angustias: si inter Mensalem & Auricularem aliqua linea apparuerit à Mensali progressa, tendens uersus digitum Auricularem recta & subtilis, hominem auaræ & sceleris alieni consciû significat: quæ si obliqua fuerit et grossa, contrariû ostendit. Quot lineæ apparebunt inter Mensalem & Auricularem, uenientes uersus dorsum manus, tot nuptias significant: si oblique præteritas: si recte futuras. Sub eisdem autem in eodem latere sub radice Mensalis inimicos indicant, nam quot fuerint lineæ quæ se coniunxerint hoc modo $\times$ tot inimicos præsentialiter ostendunt: & si acute fuerint, mortiferos: si autem istas lineas alia linea transierit, parentes uel proximos inimicos indicabit: si uero in pluribus locis à radice huius digiti lineæ procedant sic ordinatæ $\times$ tot amicos indicabunt, quot ipse numero fuerint. Si autem quædam linea interfecat Mensalem ueniens ex Quadrangulo, & uadens uersus partes superiores & in capite sui crucem paruum habens, signum est uolentæ mortis ex parte bonorum suorum. Et si quædam linea uenerit à linea Vitæ interfecans Mensalem, significat hominem misera morte finiendum, & forte propter nimiam culpam. Item si quædam linea sit iuxta Mensalem, infideles amicos ostendit, & hominem cum difficultate omnia acquirentem. Et si quædam lineæ parue sint iuxta radicem Mensalis, ægritudines in prima ætate significant: si iuxta medium, in media ætate: si iuxta finem, in ultima ætate. Et si tales lineæ procedant à parte superiori, erit ægritudo ex colera, si à parte inferiori ex phlegmate, si autem ex parte media, & tendant ad superiorem partem ex sanguine, & si magis uersus inferiorem, tunc ex melancholia: si uero tales lineæ in multitudine repertantur in parte superiori magis quam in parte inferiori, & sint in fine Mensalis, significant mortem ex cholera, & specialiter si linea mensalis tendat ad partem superiorem, appropinquas cordi.

Si autem

DE ESSENTIA

Si aut fuerint plures à parte inferiori, erit mors ex phlegmate. Quod si istæ lineæ non fuerint in parte superiori, neq; inferiori simpliciter, tunc considerandum est, cui parti magis appropinquent. Nam si in superiori parte linea Mensalis magis inclinet se sursum quàm deorsum, erit mors ex sanguine. Si autem econtrario, erit mors ex melancholia.

De lineis particularibus. Particula quinta.

Postquam determinatum est de quatuor principalibus lineis, & generalibus. Nunc breui sermone de quatuor particularibus dicendum est: Vnde sciendum est, quod quælibet linea generalis habet unā lineā sibi conterminam, quæ socia illius, uel soror dicitur. Soror ergo lineæ Vitalis dicitur, cuius ortus est à radice prædictæ lineæ, & extenditur per concavum manus, usq; ad mediam Naturalem, & aliquando usq; ad digitum Mediū, & ideo ab aliquibus Saturnina uocatur: Si usq; ad digitum extendatur, uirum circa multa solitū esse ostendit; & si hæc linea sit tortuosa, grauabitur ægitudine. Si autem soror lineæ mediæ Naturalis sit pulchra, hæreditatem uenturam ostendit, & quanto melior est, tãto meliorem indicat.

Et debes scire, quod in omnibus lineis generalibus, bene dispositis, si sorores earum sint duplicatæ, duplicabitur & earum bonitas similiter & malitia: si lineæ principales sint malæ, & sorores similiter sint malæ, duplicabitur earum malicia: & si principales lineæ sint bonæ, & sorores similiter bonæ, duplicabitur earum bonitas. Si autem principales lineæ sint bonæ, & sorores malæ, bonitas excedere debet: & si principales lineæ sint malæ, & sorores bonæ, bonitas sororum minuet maliciam principalium.

De basi

De basi Trianguli. Particula sexta.

Linea quæ dicitur basis Trianguli, siue linea hepatis, alius quando apparet in manibus continua, aliquando non bene continua, aliquando discontinua, aliquando nihil apparet, & ideo non uidetur principalis. Quando igitur prædicta linea hepatis est satis longa & lata, decenter & continua, ac bene colorata, significat bonitatem stomachi & hepatis, insuper lætitiā & audaciā. Si autem fuerit e conuerso, contrarium significat. Et hoc est generaliter in omnibus lineis principalibus, quod si linea sit bona, significat bonitatem membri cui respondet, & e conuerso, si fuerit mala. Vnde hæc linea hepatis si fuerit discontinua, pallida & male colorata, significat ægitudinem & passionem stomachi & hepatis, & malam digestionem. Idem signum est male digestionis, quando hæc linea non apparet in manu: & etiam est signum phlegmaticæ complexionis. Et si in prædicta linea, uel iuxta eam sunt puncturæ parue, significant duriciem uentris, & costarum dolorem: & quando dicta linea est magis rubea uersus lineam Vitæ, quàm alibi, dolorem capitis propter uitium hepatis seu stomachi attestatur: & si fuerit magis rubea uersus lineam mediam Naturalem, signum est foetidi pectoris & oris, & male dispositionis, & ethicæ passionis: & maxime si manus sit callida, macilenta & sicca. Quando uerò quædam lineæ capillares pallidæ secant prædictam lineam hepatis diuersimode, signum est malæ complexionis, & digestionis, ac dolorum prouenientium ex abundantia phlegmatis, & defectu caloris Naturalis. Et quando una linea rubea & notabilis secat prædictam lineam hepatis, & transit concavum manus, signum est proximæ ægitudinis, & si ista linea fuerit pallida & deleta, signum est præteritæ ægitudinis in eo uiro, in quo reperta fuerit.

ii De Ano

DE ESSENTIA

*De Angulis . Particula septima: &
primo de Triangulo.*

QVia superius diximus significationes linearum tam generalium quam particularium. Nunc dicendum est de Angulis ab ipsis causatis. Vnde sciendum est, quod Triangulus in manu constituit tres Angulos, quorum primus constitutus à linea Vitæ, & media Naturali, dicitur Angulus supremus. Ille autem qui fit à linea Vitæ, & à basi Trianguli dicitur Angulus dexter. Ille uero qui fit à linea media Naturali, & à basi Trianguli dicitur Angulus sinister.

Triangulus ergo aequalium Angulorum, habens lineas pulchras, & bene coloratas ac rectas, signum est bonæ naturæ, sanitatis & longæ uitæ, securitatis & amicitiae, ueræ complacentiae & excellentis famæ, quod si e conuerso fuerit, contrarium significabit. Et si spacium Trianguli sit satis latum & magnum, largitatem & audaciam ostendit, & specialiter si non sit satis boni coloris & planum; et si sit paruum, significat contrarium. Et si ibi fuerit liuor, signum est proximi doloris, uel hominis callidi, deceptoris & iracundi. Et si sit rugosum & molle, phlegmaticam complexionem ostendit.

De Angulo supremo. Particula octaua.

Angulus supremus terminatur tribus modis à linea Vitæ, & media Naturali. Primo, quando istæ duæ lineæ tanguntur in concauo manus, quasi ex opposito illius spacii, quod est inter Indicem & Medium; & tunc significant miseriam uitæ, captiuitatem animi, & auaritiam, & sollicitudinem circa cumulationem pecuniæ. Secundo fit, quando istæ duæ lineæ coniunguntur recte ex opposito medietatis Indicis

LINEARVM.

dicis, & faciunt Angulum acutum; & tunc signum est subtilis ingenij & bonæ dispositionis, rationabilis foelicitatis, & inculpabilis uitæ. Tertio fit, quando istæ duæ lineæ non bene coniunguntur, sed distant ab inuicem, notabiliter purum spacium dimittentes, & tunc significant impurum uirum, sibi ipsi placentem, fastidiosum, crudelem, susurratorem, malum debitorem, absq; laude, sermones raros proferentem, inuidum, detractorem, prodigum, mendacem, et fatuum; qui si seruus fuerit, uel in captiuitate positus, nunquam liberabitur; & si fuerit liber, & dominus uel princeps, misera uita finietur. Et si illud spacium sit callosum, aut durum uel siccum, magnum deceptorem, & absq; causa irascentem denotat; et si tale spacium fuerit lene aut molle ualde, significat hominem bonam conuersationem dimittentem, & malam sequentem; qui mulieribus delectabitur, & cantilenis atque ornamentis pulchris. Et si tale spacium sit male rugosum, inuidum, hominem detractorem & garrulatorem ostendit. Aliquando autem dictæ lineæ non distant notabiliter, sed ualde propinquæ sunt, & tunc significant migrationes in bello, cum aliquibus periclitando, uel moriendo cum feris. Aliquando quædam linea est inter duas istas ita propinqua, quod tangat utramq; & se extendit ad infra, & tunc significat hominem ex ueneno uel percussione moriturum. Aliquando prædictæ duæ lineæ notabiliter distantes, colliguntur ab uno uel duobus baculis, utramq; tangentibus, & tunc significant hominem poenitentem expensarum, & largitionis factæ. Aliquando tales baculi oriuntur ex una linea, & uadunt prope alteram, & tunc significant hominem uinosum & ebrium. Quandoq; prædictæ duæ lineæ iunguntur per eosdē baculos, illas scindentes, ut hic & tunc significant inuidiā, detractionem, inimiciā & oppressionē. Aliquando

DE ESSENTIA

prædictæ lineæ coniunguntur per alias stantes ad modum retis, & tunc significant hominem malæ uitæ, foelicem tamen, cuius finis erit bonus, si nō sit alia lineæ quæ impediatur. Et quando lineæ semicircularis scindit locum ubi coniunguntur istæ duæ lineæ, cuius caput respiciat uersus partes brachij, significat uirum excecandum. Et quando lineæ semicircularis est in Triangulo prope supremum Angulum, cuius cornua respiciant uersus partes digitorum, turbatio nem domus ac familiæ significat; Et si fuerint hæc signa significat quod homo infirmabitur infra annum, maxime si fuerint rubea. Et si talis figura reperiatur ibi, significat hæreditatem per mulierem uenturam; et quot fuerint figuræ, tot significant hæreditates; & si iste Angulus est rubicundior ibi quàm alibi, in prægnante muliere signum est sibi pariendi.

De Angulo dextro. Particula nona.

Angulus dexter fit tribus modis à lineæ Vitæ, & basi Trianguli: Primo quando fit acutus: secundo quando est obscurus siue obtusus: tertio quando est rectus. Vnde quando iste Angulus est rectus, bene apparens & coloratus, significat bonitatem cordis & sanguinis, & fortitudinem uirtutis, ac naturalem uiri inclinationem ad bonum. Si uerò dictus Angulus sit acutus, significat hominem auarum: & quanto acutior fuerit, tanto auariorem ostendit: & e conuerso, quando iste Angulus est obscurus seu grossus, signum est malæ dispositionis, ruditatis, pigritiæ, negligentiae, & somnolentiæ: quando uerò prædictæ lineæ non coniunguntur, signum est malignitatis animi, sine stabilitate & fide conscientia

LINEARVM

ac conscientia. Et quando in dicto Angulo est talis figura uel similis ualde rubea, significat imprægnationem masculi. Si uerò ista figura fuerit conuersa sic significat imprægnationem foeminae. Et si tales figuræ fuerint pallidæ aut deletæ, hæc præterita significant. Si uerò fuerint intercisæ, significant imprægnationem impeditam: & si ibi fuerint plures figuræ similes, significant plures imprægnantes: & fortasse tot filios in utero geri. Et si tales figuræ in manu uiri appareant cum intenso colore, idem iudicare debes. Et si quædam crux ibi reperiatur bene disposita, signum est honestatis, & boni finis.

De Angulo sinistro. Particula decima.

Angulus sinister est, qui causatur à media Naturali, & basi Trianguli, qui si rectus est, significat bonitatem intellectus & sensus, ac uitæ longitudinem: si autem fuerit acutus, maliciosum & cauillosum uirum ostendit: & si fuerit obtusus, signum est ruditatis & malæ conscientiae: quod si ibi non fuerit talis Angulus, debilitatem stomachi & hepatis denotat: & si ibi uel in Angulis fuerit tale signum significat hominem in cruce moriendum.

De Quadrangulo. Particula undecima.

Quadrangulus appellatur illud spacium, quod est inter lineam Mensalem, & mediam Naturalem. Si ergo istæ Quadrangulus sit rationabiliter coloratus, rectitudinem & legalitatem ostendit: & e conuerso, si contrarium fuerit: & si sit latus & planus & bene coloratus, largitatem & audaciam demonstrat. Et si ibi reperiatur quædam crux male disposita

DE ESSENTIA

ta, & male colorata, tortuosa, inæqualis, uel discontinua, signum est malum. Et si in eodem loco reperiatur stella bene colorata, significat hominem iustum, legalem, fidelem, uerendum, qui se emendabit, cum peccauerit & deducet se in uitam bonam, & si ad paupertatem deuenit, tandem postea ditabitur, & in fine sibi nihil deerit, ualde tamen diligit mulieres, & forte lædetur ab eis, & timendum est, ne sua obscuretur bonitas & lumen ab eis, sicut lumen stellæ à lumine Lunæ. Et si in eodem loco reperiatur quidam parvus circulus, significat perfectionem in scientia & moribus: sed si Triangulus opponatur illi circulo, destruit illud, hoc est: si in loco circuli sit. Nam medietas circuli mediam perfectionem innuit, & duo circuli augmentant illam, nisi à Triangulo destruantur: quia unusquisque Triangulus destruit significatum circuli. Angulus autem angustus, inimicos & aduersitatem significat, nisi sit alicui oppositus, ita quod latus eius sit supra latus alterius. Et si reperiatur hic quidam Triangulus, bonitatem significat in uno tempore, & maliciam in alio. Et si ibi sint duo Trianguli, quorum una linea sit super alteram, significant bonum: & si tres malum: si quatuor bonum: & si ibi fuerit Triangulus acutus ex media Naturali, significat mortales inimicos. Et si talis linea media tangat lineam Vitæ, iste superabitur ab eis: & si non tangat lineam, non superabitur: & si prædictus Triangulus non tangat Mensalem, iste habebit inimicos, sed non mortales. Et si quædam crux pulchra sit in hoc loco, ex opposito illius partis, quæ est inter digitum Medicum & Auricularem, significat peregrinationes & labores.

De signis

LINEARVM. DE SIGNIS DIGITORVM.

Capitulum quartum.

DICTO de lineis manus, tam generalibus quam particulis. Nunc de digitis & eorum motibus tractandum est, & primo de monte Pollicis, & postea de reliquis.

De monte Pollicis. Particula prima.

MONS Pollicis dicitur ille, qui circumdatur à linea Vitæ: si ergo iste mons sit decenter mundus & lenis, bene coloratus, bonam complexionem ostendit, & hominem diligenter mulieres, ac pulchra indumenta. Si autem fuerit ibi quædam linea, iacens iuxta lineam Vitæ, secundum eius longitudinem, quæ soror uitæ appellatur, & maxime si fuerit rubra, significat luxuriam nephandam ultra modum, & puorum dilectionem, & mortem extra patriam. Et dicunt quidam, quod si hæc linea est continua de Restricta usque ad locum ubi coniungitur cum linea media Naturali, & sit pulchri coloris, significat diuitias in tota uita. Et si hæc linea non apparet in primo loco, sed in medio tantum & in fine, significat paupertatem in prima ætate: sed in secunda & tertia diuitias. Et similiter quæcunque pars prædictæ lineæ deficiet, si illa pars fuerit pars diuitiarum, defectum patietur. Ptolemeus autem plenius dicit, quod quando prædicta linea oritur naturaliter inter Pollicem & Indicem, & descendit per montem prope lineam Vitæ, & transit usque ad Restrictam, indicat ut superius dictum est. Et dicunt Philosophi, quod si in latere montis Pollicis, uersus brachium uel Restrictam reperiuntur quatuor lineæ æquæ distantes, uenientes uersus partes eminentiores montis Pollicis, signum est diuitiarum & honorum in prima parte suæ ætatis: & si hæc lineæ sunt prope iuncturam Pollicis, significant hoc in secunda ætate: & si iuxta unguem Pollicis, in senectute.

Et ad

DE SIGNIS

Et ad hoc ut compleatur sermo, de istis transeamus, alie quantulum ordinem dicentes: Quod si prædictæ lineæ resperiuntur iuxta iuncturam Pollicis, significant prædicta uentura in ultima ætate; & quanto prædictæ lineæ sunt longiores, grossiores & profundiores, tanto maiores honores significant, & diuitias. Et si sint intercissæ, significant impedimentum; & si sint deletæ, significant hæc esse præterita. Et dicunt quidam, quod si quædam lineæ extensæ fuerint à radice Pollicis, per montem ipsius, tot amicas ostendit; & in manu mulieris, tot concubinos. Et si istæ lineæ sint rectæ, extensæ & pulchræ, cum istis mulieribus uel uiris significant copulationem. Et si prædictæ lineæ fuerint parvæ, tot paruis coniungetur. Et si prædictarum linearum una sit maior altera, significat talem uxorem uel uirum fore maiorem, in diuitijs uel genere cæteris. Et si quædam linea subtilis ueniat ad ultimam partem radice Pollicis, & descendat per montem ad lineam Vitæ, uel mediam Naturalem, significat hominem lancea uel ensibus uulnerandum. Et si à radice prædicti digiti descendant tres lineæ scindentes lineam Vitæ, & mediam Naturalem, plagas & regiones ostendunt. Et si quædam lineæ coloratæ ueniant quasi à radice Pollicis, & scindant lineam Vitæ, longas uias & peregrinationes, atque diuersas patrias quærentem denotant. Et si quædam lineæ ueniant à radice Pollicis, usque ad lineam Vitæ, ex parte lineæ postremæ, quæ est uersus Angulum supremum, cupidum honoris, & laudis, & inanis gloriæ, & luxuriæ plenum significant. Et si tales lineæ sint ex altera parte montis Pollicis, uersus Restrictam, significant sollicitudinem circa cumulationem pecuniæ. Et si tales lineæ sint intercissæ seu fractæ aut deletæ, significant impedimentum. Et si quædam linea notabilis fuerit multum rubea, extendens se per montem Pollicis,

DIGITORVM.

licis, scindensque fortiter digitum Pollicis, consanguineorum concubitus ostendit, uel secundum alios fortem iram. Et si multæ lineæ grossæ, latæ & inordinatæ sint in monte Pollicis, significant ingratis amicis, & mutuantem libenter. Et si tales sint subtiles & intercissæ, uel glomeratæ, signum est instabilitatis, illegalitatis, mendacii & fornicationis. Et si quædam stella ibi reperiatur, uel simile, risum & lætitiā notat, & intentum concubinis; propter quod uilipensio eueniet. Et si talis figura reperiatur ibi, honores & dignitates ostendit. Et si talis figura reperiatur ibi iuxta lineam Vitæ, ægritudinem magnam illo anno futuram ostendit.

De monte Indicis. Particula secunda.

Mons Indicis dicitur ille, qui est inter Indicem & lineam mediam Naturalem. Si ergo istud spacium sit bene mundum & bene coloratum, honestatem uitæ & conuersationem laudabilem ostendit; nec non legalitatem & iustitiam. Et si quædam lineæ parvæ procedant à radice digiti, bene coloratæ & rectæ tendentes supra, bonum significant; & quanto propinquiores sunt digito, tanto maiora bona ostendunt. Iste enim augmentabitur in bonis, & ab excellentibus uiris honorabitur. Et dicunt quidam, quod tot præbendas & Ecclesiasticas dignitates significant, quot ibi sunt lineæ. Et si tales lineæ flectantur ad infra, uel sint intercissæ aut deletæ, significant oppositum: uel secundum alios uulnera circa cerebri partes. Et si aliqua lineæ æque distantes, ueniant à capite mediæ Naturalis, tendentes ad radicem Indicis, uerecundum, & promissa seruantem indicant. Et si quædam linea recta ibi fuerit lata & bene colorata, oriens

Kk

ex hac

DESIGNIS

ex hac parte, & finiens in radice digiti, excellentem, audacem, & sanitatem ostendit. Et si quædam lineæ naturaliter oriantur à Mensali, & uadant rectè ad Indicem, audaciam rectam significant. Et si tales lineæ scindantur iuxta radicem Indicis, ab alijs lineis, significant uulnera iuxta frontem uel caput: & si sint rubæ prope iuncturas, hæc significant in futurum uenire: si deletæ seu pallidæ, præterisse. Et quando una lineæ grossa oritur inter Indicem & Medium, nec attingit Mensalem, signum est mortis per fluxum uentris, quæ si grossa sit & rubea in muliere prægnante, in partu morietur: Idem est si prædictæ lineæ ueniant à monte Indicis: & quando prædicta lineæ extenditur uersus Medium, & acuitur, signum est mortis per febres acutas: & quando ab ista lineæ exeunt multæ lineæ uersus finem eius, signum est guttarum ante mortem: Item si quædam lineæ parua oriatur ex fine Mensalis, & uadat ad radicem Indicis, subitanæ mortem ostendit: & specialiter quando quædam lineæ ueniens ex Angulo supremo, iunguntur cum ea iuxta radicem prædicti digiti.

Et dicunt quidam, quod si fuerit lineæ ueniens à superiore parte Montis huius, & sit cadens supra Mensalem uel iuxta, & talis lineæ sit nimis rubea, significat mortem per fluxum uentris: & si talis lineæ extendatur uersus mediam Mensalem, & acuatur, significat mortem ex febre acuta. Et si aliæ quæ lineæ paruæ oriantur ex prædicta lineæ, significant mortem ex gutta, uel grauationem in fine. Et si quædam quasi cinctura sit iuxta supremum Angulum, & respiciat ad prædictum Indicem, furiosos, bellicosos, murmuratores, & naturaliter seruos ostendit: & tales propria lingua lædentur. Et dicunt aliqui, quod crux bene disposita & bene colorata

DIGITORVM.

colorata, reperta in monte Indicis, dignitates & honores ostendit: et quot cruces fuerint, tot honores ostendunt. Et dicunt quidam, quod lineæ non intricatæ, nec scissæ in hoc monte, diuitias denotant. Idem significat Triangulus bene coloratus, & specialiter in clericis. Et si fuerit ibi figura composita à glomeratis lineis se custodientibus, significat uitam miseram, ambulationem, & debile cerebrum, idem significat hæc figura male disposita.

De monte Medij. Particula tertia.

Mons Medij dicitur ille, qui est inter radicem digiti, & lineam Mensalem. Si ergo iste mons sit sine lineis bene coloratus, simplicem & quietam uitam, sine cogitatione & calumnia demonstrat, è conuerso autem contrarium significat. Et si quædam lineæ ueniat à Mensali, & extendat se usque ad radicem digiti, signum est multorum laborum, curæ magnæ, & angustiarum. Quod si plures fuerint, labores, angustias, calumnias & tentationes ostendunt, ac uincula ac captiuitates multas: & si tales lineæ nigrae fuerint, tormenta denotant. Quod si ueniant à concauo manus, secantes Mensalem, & extendant se ad radicem Medij, & finiantur ultra iuncturam, si iste Dux uel Rex fuerit, in uinculis morietur. Et si tales lineæ sint subtiles, & quasi deletæ, negligentem & pigrum significant. Et si aliquæ lineæ grossæ, curtae & profundæ reperiantur in hoc loco, signum est periti uiri: & si fuerint intersecatæ, labores significant. Et si quædam lineæ paruæ ascendant à radice medij per montem ipsius, uulnera ostendunt in pectore & uentre: & futura si sint rubæ:

DE SIGNIS

præterita, si sunt pallidæ & deletæ. Et si quædam linea aspera & tortuosa descendat inter Medium & Annularem, ab eorum radicibus, stultitiam & temeritatem ostendit. Et si quædam linea coniungatur in hoc monte, respiciens digitum, futurum bonum demonstrat: Hoc idem etiam significatur in monte Indicis. Et dixerunt quidam, quod si mulier plures lineas meliores habeat inter Medium & Annularem, quàm inter Annularem & Auricularem, significat aptitudinem generandi & concipiendi masculos; si uerò e conuerso foeminas.

De monte Annularis. Particula quarta.

Mons Annularis seu Medici dicitur ille, qui est inter digitum & lineam Mensalem. Si ergo duæ lineæ paruæ concurrant à Mensali ad radicem Medici, subtilitatem ingenij, & inuestigationem diuersarum artium, ac eloquentiam & arrogantiam, atq; inanem gloriam demonstrant. Et secundum aliquos honores & dignitates, tam sæculares quàm Ecclesiasticas. Et quando duæ lineæ reperiuntur in hoc monte æque distantes, signum est multarum artium inquisitoris, subtilia diligendo, loquendo, & tacendo; & secundum quosdam bona ac dignitates promittunt. Et si quædam lineæ grossæ & rubæ scindant prædictas figuras, significant impedimentum: quæ si sint paruæ, & subtiles ualde, aut deletæ, significant prædicta esse debilia aut præterita. Si uerò non tetigerit prædictas lineas, sed ueniant prope ipsas, signum est, quod tale impedimentum prope erit, tamen non impediet, sed suos pauperabit inimicos. Et si prædictæ lineæ paruæ non procedant æqualiter à Mensali, neq; ap-

propin-

DIGITORVM.

propinquent æqualiter ipsi digito, sed magis alteri, significant mutationem status & uitæ. Et si fuerint aliquæ lineæ scindentes unam illarum, & illa quæ scinditur sit melior, mutabitur in peius. Et si aliquæ lineæ paruæ descendant à radice Medici, & sint pulchræ, significant hominem sapientem, lætum, & libenter mutuantem. Et si tales lineæ sint grossæ & tortæ, notant uulnera in renibus: & si sunt rubæ, notant præsentia, si pallidæ & deletæ, præterita. Et si quædam linea bene disposita & grossa, & bene colorata inter Medicum & Auricularem descendat quasi à radicibus prædictorum digitorum, & tendat uersus Mensalem, excellentem statum, & largitatem designat.

De Monte Auricularis. Particula quinta.

Mons Auricularis dicitur ille, qui est inter digitum & lineam Mensalem: Si ergo spacium istud sit paruum & bene coloratum, significat stabilitatem animi, & castitatem, & continentiam. Et si quædam linea recta, notabilis & subtilis, ac decenter colorata oriatur à Mensali, & uadat ad radicem digiti, significat in uiris auariciam & sceleris conscientiam; in mulieribus uerò uirginitatem seu castitatem. Et si obliqua seu grossa fuerit, in uiris notat largitatem; in mulieribus uerò corruptionem & luxuriam. Et si quædam lineæ reperiuntur in hoc loco, quarum quædam sit magna, quædam parua, & quædam mediocris, signum est luxuriæ, amoris & auaritiæ. Et dicunt aliqui, quod si istæ lineæ sint rectæ, & bene coloratæ, erit amor circa nobiles & ualentes personas, & si sint inordinatæ & tortuosæ, erit amor circa uiles &

Kk 3 malas

DE SIGNIS

malas personas. Et si in dictis lineis reperiantur aliae nobles, tot homines uel mulieres alijs nobiliores amatas significant. Et secundum quod una linearum fuerit maior altera, sic dilexit iste unam magis quam aliam, uel nobiliorem uel ditiores alia; & si tales lineae sint rubeae, hoc in praesenti uel breui futurum significant; si uero deletae, in praeterito; & si sint intercisa, intercisionem eorum significant; & hoc regulariter in omnibus. Et si quaedam lineae ueniant quasi ex dorso, existentis inter lineam Mensalem & Auricularem, tot nuptias demonstrant, quot ipsae numero fuerint; quae si erunt rectae, iste habebit uxores malas; si flexae, uiduas uel non uirgines. Et si inter praedictas lineas fuerit alia maior ceteris, significat talem uxorem, ceteris nobiliorem fore uel ditiores. Et si tales lineae sint deletae, praeteritas nuptias ostendunt; si intercisa, impeditas; si uero rubeae, praesentes aut proximae futuras. Et si quaedam lineae grossae & rubeae procedant a radice huius digiti, & extendant se per montem eius uel iuxta, mendaces, fures, inordinatos, & insidiatores ostendunt. Et si praedictae lineae ueniant a Mensali, & extendant se per montem istum, & tamen non attingant digiti radicem, uulnera in brachijs & manibus ostendunt; & si linea semicircularis procedat a radice digiti, respiciens medium, mutationem status significat ad bonum; si autem respiciat infra uersus dorsum manus, e contrario erit mutatio ad malum.

De monte manus. Particula sexta.

Mons manus dicitur ille, qui est inter Restrictam, basem Trianguli, & lineam Mensalem. Si ergo iste Mons sit

lenis

DIGITORVM.

lenis, purus, & bene coloratus, legalem & pacificum demonstrat; & si quaedam lineae oriantur ex parte inferiori montis, uersus dorsum manus, & uadunt supra, & earum caudae flectantur uersus Mensalem, amicos extraneos significant; & si quaedam lineae flectantur ad Restrictam, significant impotentes amicos, uolentes tamen prodesse, sed nequientes; & quanto maiores fuerint lineae, tanto maiores ostendunt; & si secantur praedictae lineae ab alijs transversalibus, iste non habebit amicos; & si habebit, non erunt fideles. Et si quaedam lineae ueniant a percussione manus, facientes Angulum acutum in hoc monte, mortales inimicos ostendunt, aut quod talis casu uel praecipitio peribit; & si tales lineae se intersecantes ultra Angulum fecerint talem formam , iste liberabitur inter inimicos, aut erit eis aequalis; & secundum appropinquationem huius figurae ad Mensalem uel Restrictam, amici erunt extranei uel domestici. Et si tales figurae multiplicentur sub hac forma iste peribit in aquis; & si quaedam lineae oriantur a radice manus, & recte extendantur per montem eius, si fuerint bene coloratae, iste semper bene habebit.

Et si quaedam lineae concurrentes, non ad inuicem, sed quasi ex obliquo pugnantes fuerint, iste in aliquo concursu subito morietur. Et si quaedam lineae rubeae notabiles ueniant ex monte manus, & uadant ad Mensalem, significant inimicos, tot & tantum fortes quot & quantum grossae erunt lineae.

Et si duae uel tres lineae rectae, bene coloratae in hoc loco reperiantur, temperantiam & imperium notant, & specialiter, si quaedam parua crux reperiatur in eis, Et si quaedam lineae paruae capillares inordinatae sint in hoc loco,

in iuuen-

DE SIGNIS

in iuuentute perfectionem naturæ ostendunt ac potentiam: & specialiter si sint multum inordinatæ: & si tales lineæ par-
uæ sint uersus restrictam, significant frigidam naturam, atq[ue]
phlegmaticam, & fluxum uentris: & si sint rubeæ, alium mor-
bum ostendunt: & si illa pars sit lenis & mollis, erit morbus
ex phlegmate: si sicca & aspera, erit ex melancholia uel cho-
lera. Et si quædam crepaturæ reperiuntur in hoc loco, prope
mediam Naturalem, distinctionem naturæ, aut senectutem,
& frigus denotant. Et si reperiatur quædam linea resolu-
ta ab istis crepaturis, respiciens infra ad brachium, significat
hominem mutuantem, & semper debitorem. Et si reperia-
tur talis figura $\wedge$ respiciens supra, famosum uirum, & ad
melius crescentem ostendit. Et si hæc C reperiatur in hoc
loco, uirum parricidam ostendit, uel nequissimum. Et si
quædam stella reperiatur in hoc loco, significat incremen-
tum.

De digitis & primo de Pollice.

Particula septima.

Dicto de digitorum montibus, nunc de ipsis digitis di-
cendum uidetur, & primo de Pollice: eo quod sit tan-
quam clauis digitorum & manus. Si ergo quædam lineæ no-
tabiles, rubeæ & integræ, scindant fortiter primam iunctu-
ram Pollicis, & uadant ad ipsum digitum, significant nume-
rum notabilem fratrum & sororum: & si sint strictæ
aut deletæ, mortuos fratres indicant. Et si quædam lineæ re-
periantur in prima & ultima iunctura huius digiti, parente-
lam magnam & multam significant, aut paruam & paucam
secundum

DIGITORVM.

secundum multitudinem & magnitudinem, seu paucitatem
& paruitatem linearum. Et si quædam linea circuit Pollicem
iuxta iuncturam supremam eius, suspensionem denotat. Et
si linea circularis, quæ est in dorso digiti, uersus iuncturam
coniungatur cum quadam alia circulari, exeunte à parte un-
guis, hominem suspendendū denotat, dolosum & nequam.
Et si hæc linea circularis sit deposita in eadem iunctura, in
inferiori parte digiti, significat submerisionem in aqua. Et si
prædictæ lineæ non coniungantur, sed proximæ sint, signi-
ficant hominem fore prope suspensionem uel submersio-
nem. Et si linea circularis interior, quæ est ultima iunctura,
coniungatur cum illa circulari, quæ est super dorsum digiti in
eadem iunctura, significat suspensionem. Et si talis figura
reperiatur super dorsum Pollicis, iuxta supremam iunctu-
ram, iste submergetur. Et si uersa fuerit sic $\ominus$ uersus un-
guem, iste suspendetur uel strangulabitur: & est leprosus, o-
diosus, fur, & adulter. Et si in dorso Pollicis iuxta unguem
fuerit stella, iste est luxuriosus ualde: & si fuerit ibi talis figu-
ra $\times$ iste matrem aut sororem corrumpet.

De Indice. Particula octaua.

Quidam scriptores Chyromantici, uidentes in multis ho-
minibus nullum digitum figuras habere præter Polli-
cem, alijs neglectis, de ipso tantum scripserunt, ac si nullæ un-
quam inter ceteros digitos appareant figurationes. Hos au-
tem plures inuestigantes, cum unusquisq[ue] digitus suo Plane-
tæ deferuiat, à quo diuersæ in hominibus apparent lineæ
turæ, expedito Pollice de reliquis dicemus, & primo de In-
dice. Si ergo quædam linea notabilis recta & bene colorata
L1 orietur,

DE SIGNIS

oriatur à radice Indicis, & uadat usq; ad iuncturam mediam uel prope, significat audaciam & honores. Et si fuerint duæ lineæ, & scindant fortiter digitum usq; ad mediam iuncturam, uel iuxta, iste matrem suam uiolabit: ut dicunt quidam. Et si quædam lineæ paruæ oriantur à radice Indicis, & uadant transuersæ per ipsum digitum, quasi ad superius uersus dorsum digiti, significant hominem colericum, & suas conditiones: & si uadant infra, significant melancholicum & suas conditiones. Et si quædam illarum uadant supra, & quædam infra, signum est phlegmatis & suæ conditionis. Et si quædam crux reperiatur in hoc digito, significat hominem adulterum. Et si supra dorsum istius digiti reperiatur figura stellæ, luxuriosum uirum ostendit, & forte peruenturum ad aliquod beneficium uel honorem ex causa mulieris.

De Medio. Particula nona.

SI in isto digito reperiuntur lineæ complexionariæ, ut superius diximus, & sint similes illis existentibus in Indice, tales conditiones confirmant. Et si in isto digito sint lineæ alterius conditionis uel complexionis, inter se contrariæ, quæ raro reperiuntur, intelligatur complexio concordans cum pluribus. Et si quædam lineæ sint ad pedem huius digiti, iste erit sufficiens & promptus ad bella, ac durus dominus.

Et si quædam lineæ notabiles reperiuntur in hoc loco, uel in medio digiti, tales nunquam proficiunt. Et si quidam Triangulus reperiatur in hoc digito, semper malum & infortunatum demonstrat.

De Annulo

DIGITORVM.

De Annulari. Particula decima.

SI quædam linea bene colorata oriatur à radice Medici, & extendat se per medietatem digiti, sapientem & subtilem hominem demonstrat, ac gratiosum & magni animi. Et si tales lineæ duæ fuerint, hoc fortius demonstrat. Et si talis linea secetur ab alijs, destruit illud: & secundum alios uulnera in coxa significat. Et si quædam linea semicircularis & grossa reperiatur in hoc loco, pessimum debitorem, male morigeratum, infortunatum, & animæ malæ ostendit. Et si talis linea reperiatur sub radice digiti in mōte eius, iste per suam industriam uitabit læsiones & damna. Et iste sermo de duabus lineis prædictis aut duplicatis tenet locum in omnibus digitis: & si quædam crepaturæ reperiuntur super ultima iunctura in interiori parte digiti, nisi potissime iungantur, passionem naturæ, & debilitatem ac destructionem significant. Et hoc dicitur generaliter de omnibus digitis, cum locus ille debet esse purissimus & lenis.

De Auriculari. Particula undecima.

SI in isto digito fuerint lineæ contractæ, similis efficaciam lineis existentibus in radice, intende ad concordantiam istarum cum illis, & iudica secundum quod diximus. Et si quædam lineæ cicatricibus similes reperiuntur, non apertæ sed obscuræ, homines inordinatos, fures, & Mercurij conditionis, ut diximus, ostendunt.

Et si quædam linea in hoc digito obscura & profunda reperiatur, respiciatq; ad inferiorem sui partem, hominem furem & uitiosum demonstrat.

LI 2 Et si

DE MANVS

Et si talis linea respiciat supra uersus Medium, fur erit iste: & si non furetur, uerberabitur propter suspicionem: tamen semper negabit, & si talis linea sit rotunda, utilem furem & potentem: sed à furto abstinentem ostendit. Et dicunt quidam, quod linea ualde grossa, ita quod non uideatur linea, sed quædam incisio, uel longa fouea, furem obliuiosum ostendit: & si talis figura $\times$ reperitur ibi, hominem furem demonstrat.

DE MANVS PHYSIOGNOMIA.

Caput quintum & ultimum.

Postquam determinata sunt ea, quæ ad lineas & figuras manuum pertinere uidebantur: nunc de ipsorum Physiognomia tractandum erit, quæ consistit in quantitate & qualitate.

De quantitate manus. Particula prima.

Quantitas manus perfecta & pulchra, in tribus consistit: Primo, quod in suo genere manus sit satis magna, & decenter proportionata. Secundo, quod hoc idem sit respectu corporis & manus. Tertio, quod unaquæque pars manus debitam alteri det proportionem. Quicumque ergo talem manum habuerit, erit bonæ naturæ, & bonæ complexionis: & conuerso autem contrarium significat. Qui uero habet manus nimis breues, respectu aliarum partium & sui corporis, cauillator est, sagax & fortis homo. Et si manus sint nimis curuæ, respectu aliarum partium corporis: & digiti sint nimis curti respectu manus, transgressorem, furem, insidiatorem,

PHYSIOGNOMIA.

torem, & omni nequitia plenum indicant. Et si manus sint nimis magnæ respectu corporis, subtilem, callidum, subdolum, loquacem, subanatoremq; demonstrant. Longa palma cum curtis & grossis digitis, pigrum, negligentem, & fatuum ostendit. Et si digiti huiusmodi palmæ longi sunt, multum hebetati, significant phlegmaticam complexionem, & suas conditiones. Et si mulier habet palmas curtas, difficultate partus grauabitur, & hoc propter curtam scissuram uulvæ, quæ similis est longitudini quæ est à dorso Medij digiti, iuxta primam iuncturam, ueniens per palmam usque ad Restrictam: & hæc duplicata est mensura pedis. Qui autem habet palmam longam, & digitos proportionabiles, ingeniosus erit in multis operibus, & specialiter in furto: & hoc patet in organis. Manus concuæ cum bona soliditate, & bene articulata, longam uitam significant: malæ autem articulata, breuem uitam nunciant: Manus longæ & graciles tyrannidem indicant: Manus tenues & curuæ, loquacem uirum & deuorantem ostendunt. Quando manus cum brachijs sunt ita longæ, quod erecto toto corpore genibus appropinquant, fortitudinem animi, & aptitudinem ostendunt. Et Rases addit subtilitatem animi, arrogantiam & regendi cupiditatem: si autem ad mediam formam desinant, maleuolum, discordem, & ignorantem significant. Si uero tempore magnitudinis, & honestæ speciei fuerint, mores optimos indicant. Digiti parui et tenues, inuidum, audacem, et ferum indicant: Et si fuerint nimium tenues, & nimium inuicem propinqui, stultitiam indicant. Et si immoderato spacio à se distent, loquaces & leues ostendunt: Et quando digiti sunt erecti, & coniuncti, & aer transpareat notabiliter super ipsis, signum est curialitatis magnæ. Et quando digiti sunt collecti, ita

DE MANVS

quod aer non transpareat, & sint conglobati, avarum & malignum ostendunt. Et si digiti recte flectantur uersus dorsum, iniustum, subtilem & ingeniosum indicant, maxime si sunt subtiles. Et quando flectuntur in ultima iunctura, inuidum demonstrant. Et quando digiti sunt multum dispersi, paupertatem & miseriam ostendunt, ac loquacitatem, ut patet in mendicantibus. Et quicumque percutit digitos, ac si uellet tympanizare, signum est uariae cogitationis & malae. Quibus habet consuetudinem percutiendi palmam dum loquitur, & non possit se abstinere, signum est imperfectionis & passionis animae, & si se abstinet, denotat contrarium. Et quando quis extendit manum ad capiendum aliquid, & manus eius sit moderate tremens, signum est uelocis reditus ab ira. Et si quis dum comedit, uadit obuiam cibo, maleuolus, gulosus & discors est. Et si quis, dum ambulat, ex consuetudine tenuerit manum clausam, mouendo brachium, impetuosus est. Et si quis ex consuetudine tenuerit Pollicem inter alios digitos, avarus est.

De qualitate manus, & primo de unguibus.

Particula secunda.

Ungues lati, longi, tenues & albi ac splendide subrubentes, signum est ingenij optimi ac bonitatis: oblongi autem & angusti, soliditatem & firmitatem denotant. Inflexi uero, hominem impudentem & rapacem ostendunt: & si in talibus demonstrationibus sint digiti ualde macri, ethicam passionem & soliditatem demonstrant. Ungues ualde breues, maleuolum & discordem indicant. Pallidi uero uel nigri & asperi, ac quasi rotundi, luxuriosum & inuenerem promptum ostendunt. Et dicunt quidam, quod si quaedam punctura alba reperiatur in unguibus, amicos & benedictios

PHYSIOGNOMIA

ditiones ostendit. Si nigra, inimicos, persecutiones, maledictiones, & noua damna demonstrat, in quibus fuerit repta.

De colore manus. Particula tertia.

Color albus & perspicuus, clarus & subrubeus, aequaliter qualitatem communem, bonitatem ingenij, & mores optimos ostendit. Talis enim color debet esse in toto naturaliter bene dispositus. Imaginamur enim, quod si corpus perspicuum & album extendatur super corpus sanguineum, talis appareat color, nisi propter aetatem uel frigus, aut laborem mutetur. Si autem isti colori superest rubedo & claritas minor in manu, signum est sanguineae complexionis, & suarum conditionum. Et si talis color flammeus sit, ociosum ostendit, & maxime si fuerit mobilitas oculorum. Et si talis rubedo sit fusca, signum est grossi sanguinis, & deceptionis. Si autem talis color tendat ad uiriditatem uel glaucedinem, nigram, coleram & suas conditiones demonstrat: si uero ad citrinitatem, choleram ostendit: & si ad citrinitatem subtilem mixtam albedini, signum est immissionis spiritum separantis, & amoris aequorum: & maxime si oculi sint profundi & mobiles. Si autem albedo superet, & rubedo sit in tantum diminuta, quod uix appareat, signum est phlegmatis & suae conditionis: & si huic colori sit mixta uiriditas, signum est maliciae & phlegmatis & suae conditionis. Et si iste color fuit plumbeus, commixtus cum fusco citrino et uiridi, ultimum gradum melancholiae complexionis ostendit.

De Tactu. Particula quarta.

Tactus temperatus & bonus consistit in debita complexione personarum, qui magis appropinquat calliditati & lenitati quam

DE MANVS

quàm frigiditati & asperitati, & iste tactus significat bonitatem complexionis, & optimum ingenium ac intellectum. Tactus autem callidus lenitate admixtus, callidam & humidam complexionem ostendit. Si autem asperitate admiscetur, callidam & siccam innuit. Tactus uerò frigidus, lenitati admixtus, signum est phlegmatis. Si autem asperitati admiscetur, signum est melancholice.

De nervis & uenis manuum. Particula quinta.

Nervi ac iuncturæ manuum grossæ, fortes homines indicant, subtiles uerò latæ & occultæ, debiles ostendunt. Venæ multum latæ & apparentes, coleram & suas conditiones ostendunt: subtractæ autem, melancholiam: profundæ, phlegma: in debita proportionem apparentes & notabiles, sanguinem notant.

De pilis manuum. Particula sexta.

Quicunque pilos decenter in debita quantitate habuerit super dorso manus, & specialiter super parte inferiori, circa Pollicem, & super digitis, signum est bonæ complexionis & uirilitalis. Nimia autem pilositas, instabilitatem ostendit, quæ si fuerit inordinata & dispersa, inordinatam complexionem & animum ostendit. Paucitas pilorum, animum foemineum indicat. Et si in manu non sint pili, signum est malorum morum, stulticæ præsumptuosi, & fatui uiri atque deterriori. Et si sint pili parui in dorso manus, uersus percussione, & super duabus iuncturis digitorum sint parui pili, & pauci permixti coloris, signum est subtilis ingenij, & alti ac penetrabilis intellectus.

De natura

PHYSIOGNOMIA.

De natura Planetarum in hominibus.

Particula septima.

VT autem perfectior habeatur hominum notitia, quia unusquisque Planetis corpus subiectum habet: Ideo in fine istius operis de Planetarum natura in hominibus breuiter dicemus.

¶ Est Planeta significans hominem melancholicum, senem, turpem, macrum, discoloratum, tristem, miserum, auarum, tediosum, pigrum, cogitationibus plenum, in persona aliquantulum curuum, male uestitum, proditorem, mendacem, pauca uerba loquentem, furem, secretum, infortunatum, & falsum.

¶ Est Planeta significans hominem sanguineum, iuuenem, pulchrum, album, pinguem, coloratum, lætum, placidum, aliquantulum pigrum in negocijs suis, sed quum ponitur ad negocia: audacem, tractabilem, non bene rectum in hasta corporis, bene uestitum, munde uiuentem, legalem, ueridicum, luxuriosum, & fortunatum.

¶ Est Planeta significans hominem colericum, macrum, album, seu rubeum, & quasi tinctum ad solem, lætum, audacem, largum in expendendo, uanum, uagabundum, pauca cogitantem, mobilem, in corpore bene rectum, luxuriosum, cito edentem & bibentem, iratum, litigiosum, rixosum, mendacem, uani propositi, & latronem.

¶ Est Planeta significans hominem sanguineum, pinguem ad modum mulieris grauidæ, coloratum in facie, in actibus pigrum, paucorum uerborum, fortunatum ad officia uel dignitates, diuitem, ornatum, mundum, & uana gloriosum.

¶ Est Planeta significans hominem partim sanguineum, & partim phlegmaticum, coloratum placidum, uerecundum,

M m dum,

DE MANVS

dum, luxuriosum, in eundo facilem, occasione timidum, uiribus debilem, alteri seruitialem, uagabundum, uana gloriosum, mendacem, cantabilem, lætum, cito placabilem, & pauci cibi.

¶ est Planeta significans hominem partim sanguineum, & partim melancholicum, mediocris staturæ, plus macrum quam pinguem, modici uel nullius coloris, ingeniosum uel sagacem, secretum, in labore studiosum, plus sapientem quam stultum, plus pauperem quam diuitem, plus debilem quam fortem, plus timidum quam audacem, aliquantulum tenacem seu auarum, pijs cordis, scientiarum cupidum, pacificum, & in sermone placidum ac luxuriosum.

▷ est Planeta significans hominem phlegmaticum aliquantulum pinguem, album, liuidum, seu discoloratum, facilem timidum, naturaliter debilem uiribus, alteri seruitialem, modicum sapientem, cito alteri credentem, uagabundum, & plus pauperem quam diuitem.

Operis Canon & Conclusio.

Particula octaua.

Diuersitas iudicandi apud Chyromanticos est magna. Sunt enim quidam qui nolunt iudicare, nisi certis diebus & temporibus anni, uolunt enim quod uiri dextera respiciatur in Vere & æstate, in die ☉ uel 24. Sinistra uero mulieris in Autumno & hyeme, in die ♀. Alij autem magis autentici, faciunt tantum diuersitatem in manibus & ætatibus. Volunt enim quod tam in uiro quam muliere respiciatur manus dextra, si quinque lineæ in fine montis Pollicis, ex una comprehensæ & conglomeratæ non reperiuntur in manu.

PHYSIOGNOMIA.

manu. Et si reperiuntur, uolunt quod respiciatur manus sinistra. Similiter uolunt, quod manus infantum tantum respiciatur, & non aliorum: & quod in paruis signa appareant manifesta, & non deleta à labore, frigore & ægritudine, ut est in nobis: & isti quidem bene sentiunt.

Illud autem sciendum est, quod si in manu reperiuntur aliqua signa uariæ significationis, debent omnia simul considerari, & ad maiorem seu fortio rem partem animum aduertere. Et sic habebitur cognitio uera prædictorum, ad laudem

& gloriam creatoris naturæ, qui talem per eius exteriores lineas nobis notitiam dedit.

F I N I S.

E R R A T A.

In primo Alphabeto Q 3. linea secunda, pro mediolina lege medio sui.

Eadem pagina, linea 4. pro Mensalio lege Mensalis.

Noribergæ apud Ioannem Montanum,
& Vricum Neuberum.

Anno M. D. LX.

PHYSICIAN

1844

PHYSICIAN

PHYSICIAN

PHYSICIAN

PHYSICIAN

PHYSICIAN

PHYSICIAN

K

